Estudi de diferents sistemes electorals. Una proposta per Catalunya.

ÍNDEX

ÍNDEX 1
1.Introducció 3
2. Objectius 4
3. Fonts 5
4. Metodologia 5
5. Les eleccions, base del sistema democràtic 6
5.1. La democràcia 6
5.2. Requisits per votar i per ser votat 7
5.3. Les circumscripcions electorals 9
5.4. El paper dels partits polítics 10
5.5. El procés electoral 11
6. Anàlisi de diferents sistemes electorals 14
6.1. Sistemes majoritaris 14
6.1.1. Majoritari d'una Volta 14
6.1.2. Majoritari a Doble Volta 16
6.1.3. Majoritari de Vot Alternatiu 18
6.1.4. Sistema de Vot Limitat 19
6.1.5. Sistema de Vot Únic No Transferible 20
6.1.6. Sistema Majoritari Plurinominal 21
6.1.7. Sistema Binominal 23
6.2. Sistemes proporcionals 25
6.2.1. Vot Únic Transferible 25
6.2.2. Mètodes del Quocient o Fórmules de la Resta Més Gran 27
6.2.3. Mètodes dels Divisors o Fórmules de la Mitjana Més Elevada 30
6.2.4. Representació proporcional personalitzada 32
6.2.5. Representació proporcional de llista de candidats Multimembres. 33
7. El sistema electoral espanyol 35
7.1. Petita introducció històrica a les eleccions espanyoles 35
7.2. Eleccions Locals/Municipals 37
7.3. Eleccions Autonòmiques 39
7.4. Eleccions Generals 41
7.5. Eleccions Europees 44

8. Les eleccions a Catalunya 45
8.1. Eleccions Municipals *45*
8.2. Eleccions Autonòmiques *47*
8.3. Consells Comarcals *50*
8.4. Eleccions Generals i Europees *52*
9. Enquestes per avaluar el coneixement del sistema 53
9.1. Enquesta i metodologia *53*
9.2. Recollida de dades i comentari *55*
10. Crítiques a l'actual sistema 61
11. Propostes de modificació del sistema electoral 63
11.1. Metodologia *64*
11.2. Síntesi de les propostes *65*
11.2.1. Proposta de CiU 65
11.2.2. Proposta d'ERC 66
11.2.3. Proposta d'ICV-EUiA 66
11.2.4. Partits sense resposta 66
11.3. Simulació del parlament a partir de les propostes *67*
11.3.1. Simulació de la proposta d'ERC 67
11.3.2. Simulació de la proposta de CiU 71
12. Projecte d'un nou sistema electoral 74
12.1. Eleccions Municipals *74*
12.2. Eleccions Veguerials *76*
12.3. Eleccions Generals *79*
12.4. Eleccions Europees *84*
13. Conclusions 85
14. Bibliografia/Fonts d'informació 87
15. Agraïments 90
ANNEX 1: Diputats autonòmics 91
ANNEX 2: Població i vots al 2012 per comarques i vegueries 92
ANNEX 3: Respostes íntegres dels partits 94
Convergència i Unió *94*
Esquerra Republicana de Catalunya *97*
Iniciativa per Catalunya –Verds-EUIA *101*
ANNEX 4: Resum de les respostes a l'enquesta 103

1.INTRODUCCIÓ

Des de petita sempre he estat interessada en temes d'actualitat, i sobretot en la política. Tots els dies que hi havia eleccions i podia, acompanyava als meus pares al col·legi electoral, i, quan em deixaven, als escrutinis. També mirava els debats polítics per la televisió i, òbviament, la seva conseqüència: els resultats. En definitiva, sempre he estat parant atenció a les eleccions i les coses relacionades amb elles. Al principi solament observant, i en funció que he anat creixent, aquesta observació ha anat a més, analitzant els resultats, fent-me preguntes com *"què és la Llei d'Hondt?"* o "*per què una persona que no és la que ha obtingut més vots acaba guanyant les eleccions?."*

Els dubtes resolts en plantegen de nous, com tot procés d'aprenentatge i aquest ha estat el punt de partida del meu treball. La meva atracció pel funcionament de la política va fer, que en el moment de triar el treball de recerca, tingués clar que volia un tema girant al voltant d'aquest món. Després de pensar i pensar, se'm va acudir: què millor que investigar en el cor mateix de les eleccions, o sigui els seus sistemes?

El treball que avui es presenta, ha estat elaborat amb la finalitat de poder investigar més profundament els sistemes electorals emfatitzant en el sistema propi, el català, on s'hi planteja una possible reforma. Aquesta dóna lloc a una pregunta de múltiples respostes segons el punt de vista polític i social (ara que aquest tipus de preguntes està a l'ordre del dia): **Quin podria ser un bon sistema electoral per Catalunya?**

2. OBJECTIUS

Els meus objectius plantejats a l'inici del treball són:

- Entendre com funcionen diversos sistemes electorals a nivell mundial, per tal de veure les diferències entre ells i, com a conseqüència, observar diferències entre diversos sistemes i plantejaments d'eleccions.

-Valorar la importància que té el sistema electoral per la qualitat democràtica.

- Aprendre a utilitzar la metodologia emprada per obtenir els resultats electorals mitjançant un sistema concret.

- Analitzar, d'una manera bastant concreta, les diferents eleccions que tenen lloc a l'Estat Espanyol i en concret a Catalunya.

- Contactar amb els diferents partits per saber què en pensen sobre la possible reforma del sistema electoral català, i conèixer les pròpies propostes. Simular els resultats que sortirien dels diversos sistemes proposats basant-me en els resultats de les últimes eleccions.

- Fer una enquesta a la gent del meu voltant per veure els coneixements que tenen sobre sistemes electorals i, en general, sobre aspectes referents al meu treball de recerca.

- Elaborar una proposta de sistema electoral per a Catalunya a partir dels coneixements adquirits prèviament. Aquest és el gran objectiu d'aquest treball de recerca.

3. FONTS

S'han utilitzat fonts bibliogràfiques, sobretot de llibres de ciència política on s'expliquen els sistemes electorals, i apartats tant dels sistemes espanyol i català. També s'ha obtingut molta informació d'Internet, així com fonts documentals (censos de població i resultats electorals). Per incrementar coneixements d'alguns temes s'han llegit alguns diaris on es fa referència a apartats del treball i s'han vist programes de televisió.

Les fonts socioculturals del treball, s'han tret a partir de qüestionaris fets per mitjà de la xarxa o en paper, i han servit per enquestar a la gent del voltant i fer una anàlisi del seu grau de coneixent sobre el tema d'estudi. Per mitjà de la xarxa s'han fet també les enquestes als partits polítics, que han ajudat a saber millor les propostes dels diversos partits polítics.

4. METODOLOGIA

Al començar el treball, juntament amb el meu primer tutor vam elaborar un índex per tal de seguir aquest mètode i vertebrar el treball. Evidentment, alguns punts s'han anat modificant, però l'esquema genèric s'ha mantingut i m'ha ajudat molt a organitzar-me. Durant l'estiu vaig fer la major part del treball, quedant alguns dies amb els dos tutors, per tal de revisar la feina feta i pensar com enfocar la nova. I últimament el que he anat fent és acabar de retocar el treball, trobant-me més sovint amb la segona tutora, per acabar de donar-li la forma que tot seguit podreu veure.

Per redactar aquest treball s'ha utilitzat el mètode deductiu. S'ha començat per obtenir un coneixement general dels sistemes electorals i s'ha anat concretant, fent cada cop més recerca, fins arribar al model electoral català i a les propostes de reforma presentades pels diferents partits polítics.

Per tal d'assolir l'objectiu més gran del treball, el fet d'elaborar un sistema electoral propi per Catalunya, s'ha hagut de tenir molt clar el funcionament de diversos sistemes i propostes, i després pensar, elaborar i fer un sistema que des del punt de vista de l'autora pogués ser bo per Catalunya. Es considera bona una representació equitativa del territori però també de la població.

5. LES ELECCIONS, BASE DEL SISTEMA DEMOCRÀTIC

5.1. LA DEMOCRÀCIA

La democràcia és un sistema polític força estès en l'actualitat, sobretot en els països capitalistes avançats. El sistema es fonamenta en que el poder ve del poble i aquest és l'únic que el pot fer servir. Per tant, rebutja el poder per part de la riquesa, de la força militar o religiós.

L'ideal democràtic seria l'anomenada *democràcia directa*: cada un dels ciutadans hauria de participar directament en totes les qüestions de la societat, i per tant, per a cada decisió que s'hagués de prendre tots els ciutadans haurien de ser consultats. Aquesta democràcia és fàcil de practicar en petits grups i comunitats, però a mesura que la comunitat creix, la participació directa es fa més difícil i se sol recórrer a l'elecció de representants. Com més gran és un estat on conviuen milions de persones, la divisió del treball i la quantitat de temes que cal estudiar i discutir, més ens allunyem d'aquesta forma de democràcia. La participació directa se substitueix per la participació en l'elecció de representants que legislen i governen en nom dels qui els han escollit i durant un període de temps determinat. Aquesta és la que s'anomena *democràcia representativa.*

El govern democràtic es legitima pel fet que ha estat elegit pel poble. D'altra banda, la periodicitat de les eleccions garanteix que els governants estiguin sota el control de l'opinió pública, que segueix de prop la gestió dels seus representants; i, per tant si els governants no són fidels al programa polític que els va fer arribar al poder, és bastant probable que no tornin a ser elegits en les properes eleccions.

Així doncs, veiem que les eleccions són un moment fonamental en la vida política d'un estat, ja que són l'acte mitjançant el qual els ciutadans elegeixen uns representants per exercir el poder polític. Durant les eleccions, els diferents grups i classes socials s'agrupen a l'entorn dels partits polítics que s'enfronten en una lluita pacífica per aconseguir el poder. El suport de les classes socials no ha d'estar destinat cap als que parlin millor o tinguin una figura d'elit al capdavant sinó cap als que defensen més els seus interessos.

Els representants elegits s'organitzen segons unes institucions polítiques fonamentals, que en cada país o estat varien. En el cas d'Espanya les institucions estan definides per la Constitució de 1978 i són: la Corona, el Parlament (anomenat les Corts) i el Govern. I en el cas de Catalunya (que es va constituir com a Comunitat Autònoma el 1979), l'Estatut d'Autonomia defineix les institucions polítiques de: el Parlament de Catalunya, la Generalitat i el Consell Executiu o Govern de la Generalitat.

5.2. REQUISITS PER VOTAR I PER SER VOTAT

El principi fonamental de la democràcia és que tots els ciutadans són iguals en el vot. Tothom pot votar i tots els vots tenen el mateix valor. La llei sol fixar uns requisits de capacitat:

- Tenir la majoria d'edat, que oscil·la en els diferents països entre 16 i 21 anys i es tendeix a rebaixar-la, encara que hi ha qui diu que la participació dels més joves fa que es reforcin les tendències extremistes. A Espanya, des del 1979, el dret de vot es reconeix a partir dels 18 anys.
- Estar inclòs en el cens electoral, que és un registre púbic, elaborat per l'administració de l'estat, que recull la llista de tots els ciutadans amb dret al vot i que serveix per evitar possibles fraus.

Són elegibles tots els ciutadans amb dret al vot que no estiguin afectats per alguna causa d'inelegibilitat prevista per la llei. A Espanya són inelegibles els condemnats a presó (durant el període que dura la pena) i els declarats culpables de delictes de rebel·lió i d'actes de terrorisme que atempten contra la vida, la integritat física o la llibertat de les persones. També són inelegibles aquelles persones que tenen com a responsabilitat garantir la imparcialitat de l'administració en el procés electoral (membres de la família real, alts magistrats, militars i policies en actiu, directius dels mitjans de comunicació, de l'oficina electoral, etc.) En algunes legislacions també es té com a causa d'inelegibilitat el fet d'haver participat en règims anteriors no democràtics, com per exemple Alemanya després de l'època nazi.

Cal remarcar la importància que ha tingut la lluita de la gent per assolir un nivell de democràcia al llarg dels temps. S'ha passat de sufragis restringits (on

només pot votar la d'una determinada classe), a sufragis censataris (només per aquells que paguen un determinat cens), al sufragi universal masculí, i finalment el sufragi universal.

EL SUFRAGI UNIVERSAL A EUROPA	
País	Any
Alemanya	1871
Finlàndia	1906
Noruega	1913
Dinamarca	1915
Rússia	1917
Àustria, Eslovàquia, Estònia, Hongria, Rep. Txeca	1918
Polònia, Luxemburg	1919
Suècia	1921
Irlanda, Lituània	1922
Romania	1923
Regne Unit	1928
Espanya	1931
França	1944
Itàlia	1945
Bèlgica	1948
Grècia	1952
Portugal	1976
Liechtenstein	1984
Suïssa	1990

Font: Viquipèdia

Taula 1: ens mostra els anys que diversos països d'Europa van començar a utilitzar el sufragi universal.

5.3. LES CIRCUMSCRIPCIONS ELECTORALS

Les circumscripcions o districtes electorals són les unitats en que s'organitza un territori per a l'elecció de representants. La manera com s'estableixen les circumscripcions i el nombre de diputats que s'elegeixen a cadascuna presenta alguns problemes i té una gran importància per al resultat de les eleccions. Perquè s'acompleixi el principi democràtic d'igualtat en el vot, cal que tots els vots valguin igual, però això no sempre és així. Prenguem com a exemple el cas de l'estat espanyol:

La Constitució Espanyola determina que la circumscripció electoral serà la província i que la llei electoral distribuirà el nombre total de diputats, assignant a cada província una representació mínima inicial i la resta segons la proporció de la població. Fins a les eleccions de 1982, el procés electoral es va regir per Reial Decret-llei de 1977, que establia un mínim de tres diputats per província i la resta, proporcionalment segons la població. Així doncs, a les eleccions a diputats a les Corts de 1982, a la província de Barcelona (la que tenia un cens electoral més elevat de 3.334.104 votants) li va correspondre elegir 33 diputats, és a dir, un per cada 101.033 electors. A l'altre extrem, la província de Sòria, amb el cens electoral més baix d'Espanya (78.817 votants) va elegir 3 diputats, és a dir, un per cada 26.272 electors. Així veiem que el vot dels electors de la província de Sòria valia gairebé quatre vegades més que el dels electors de la província de Barcelona. La nova llei electoral, aprovada el juny de 1985 millora aquesta situació rebaixant a dos diputats el mínim inicial per província.

5.4. EL PAPER DELS PARTITS POLÍTICS

Durant les eleccions, els representants de sectors de la societat que tenen interessos i propostes diferents per resoldre els problemes estableixen una lluita pel poder. Per això els partits polítics hi tenen cada vegada un paper més destacat.

Un partit és una organització política lligada als interessos d'un determinat sector social i que en els estats democràtics es dota de la capacitat necessària per arribar al poder mitjançant les eleccions. Però els partits polítics no només són importants en el període d'eleccions. En tot moment, la funció dels partits és la representació de les respostes, aspiracions o reivindicacions de la classe o sector social que representen. Davant de qualsevol fet polític, l'aprovació d'una llei, l'actuació del govern respecte a conflictes interns o externs, etc.., els partits tenen el deure de definir la seva posició i fer-la arribar a l'opinió pública. El contrast entre les diferents postures d'opinió és el que permet al ciutadà d'orientar les seves preferències envers aquell que pot defensar millor la seva manera de veure les coses.

Els partits són els encarregats de presentar candidats a les eleccions i d'elaborar una proposta de govern, que es resumeix en el que anomenem programa electoral. En aquest programa trobem la manera d'entendre la política en general, és a dir, la ideologia del partit, i també les solucions concretes que adoptarien, en el cas d'ésser elegits, per a cada un dels problemes que afecten el país. Durant la campanya electoral els partits despleguen una gran activitat per fer conèixer el contingut del seu programa als possibles electors. De vegades, els partits amb postures molt semblants formen coalicions electorals durant les eleccions. Aquesta fórmula té l'avantatge de sumar els vots de cada partit i donar-los més possibilitat d'èxit. Es diu que en l'aritmètica política dos més dos poden sumar cinc.

La llei preveu que es puguin presentar a les eleccions, com a candidats, ciutadans independentment no avalats per cap partit, sinó per la firma d'un grup d'electors. Però aquesta fórmula és poc utilitzada.

Cada partit, coalició electoral o grup d'electors que vol participar en les eleccions ha de presentar una llista o candidatura per cada circumscripció, amb tants candidats com llocs s'hi ha de cobrir. El model de llista pot ser:

- Tancat i bloquejat: les llistes dels candidats no es poden modificar i votar a un partit significa votar als candidats que proposa, en l'ordre determinat del partit.
- Tancat i desbloquejat: Els partits configuren unes llistes de candidats però els electors poden marcar les seves preferències dins d'una mateixa llista.
- Obert: L'elector té total llibertat per marcar les persones a qui atorga el seu vot, independentment dels partits que siguin.

5.5. EL PROCÉS ELECTORAL

Està completament reglamentat per la llei i regulat per una administració electoral que ordena el procés i en controla la transparència. Aquesta organització està formada per la Junta Electoral Central, les Juntes Electorals Provincials i les Juntes Electorals de Zona.

L'interval entre unes eleccions i les següents ve marcat per la llei. Hi poden haver eleccions anticipades, però, en cas que el president dimiteixi, es dissolgui el Parlament o es convoquin per algun motiu que es cregui necessari. El procés electoral té diferents fases:

1) **Presentació i proclamació dels candidats:** Els partits, coalicions o grups electorals que volen que els seus representants siguin proclamats candidats han de presentar la seva llista a la Junta Electoral, que la fa pública i n'estudia les possibles irregularitats, com per exemple que no hi hagi candidats inelegibles, i es realitza la proclamació oficial dels candidats.

2) **La campanya electoral:** Entre la proclamació dels candidats i el dia de la votació, s'obre un període d'una intensa activitat política, la campanya electoral, que comença i finalitza els dies que marca la llei. Durant aquest període els partits i les diverses forces polítiques que participen

en les eleccions procuren aconseguir el vot dels electors. El paper de l'administració és vetllar perquè tots els candidats tinguin igualtat d'oportunitats per comunicar-se amb els possibles electors.

3) **Jornada de reflexió:** Està establerta en alguns països com Espanya, però d'altres, com per exemple Alemanya, no en tenen. És el dia anterior al de les votacions, que assenyala el final de la campanya electoral. Durant aquesta jornada està prohibit demanar el vot per a una determinada opció o fer qualsevol tipus de manifestació que influenciï el votant, donat que, tal com diu el nom, està pensada per reflexionar al partit que es votarà.

4) **Votació i escrutini de vots:** Pel que fa als actes de la jornada electoral, la llei estableix un seguit de normes:

- De bon matí es constitueix la mesa electoral que consta d'un president, dos vocals i els apoderats o interventors representants de les candidatures.
- La mesa comprova que el local disposa d'una urna, una cabina, paperetes de totes les candidatures i sobres.
- Un cop començada la votació ja no es pot interrompre fins a la finalització oficial.
- El vot és secret i per tant, els votants poden fer ús de la cabina a l'hora d'introduir el vot.
- El votant s'ha d'identificar mitjançant el document nacional d'identitat, davant dels membres de la mesa, els quals comproven que figura a la llista del cens electoral,
- El president de la mesa té autoritat dins del local per evitar qualsevol tipus de coacció dels votants. No es poden dur armes, ni fer propaganda electoral; tampoc es poden formar grups que dificultin l'accés al local.
- Un cop finalitzada la votació, s'hi inclouen els vots per correu i els dels components de la mesa i es procedeix al recompte públic dels vots.
- Es consideren vots nuls les paperetes que no vagin dins del sobre reglamentari, les que hagin estat retallades o alterades i els sobres amb

paperetes de més d'una candidatura. Els vots en blanc són els sobres que no tenen cap papereta.

- Els resultats es fan constar en una acta que és signada per tots els components de la mesa, de la qual se'n fan tres còpies. L'original i una còpia la duen el president i un vocal a la seu del jutjat de primera instància corresponent a la zona, l'altra còpia s'entrega al funcionari de correus que la passa a recollir per fer-la arribar a la Junta Electoral, que procedirà al recompte general de vots.

Un cop realitzat l'escrutini de vots es presenta un dels problemes fonamentals de l'engranatge democràtic: com convertir els vots en candidats electes. El **sistema electoral** és la fórmula que s'utilitza per respondre a aquesta pregunta i, com veurem , és tan important que influeix considerablement en el resultat de les eleccions. A continuació s'explicaran diversos sistemes electorals utilitzats en diferents països i, finalment, s'aprofundirà en les eleccions al nostre país.[1]

[1] Informació de l'apartat 5 extreta de: VILARRASSA, Araceli. *Cadascú un vot. Les eleccions democràtiques.* Graó Editorial. Col·lecció biblioteca de la classe, 1986. pp. 17-26

6. ANÀLISI DE DIFERENTS SISTEMES ELECTORALS

En aquest apartat s'explicaran diversos tipus de sistemes electorals. Els que s'han escollit són els que s'han considerat més interessants, importants o perquè en algun apartat posterior es parla d'ells. Per tal d'entendre millor els diversos tipus de sistemes electorals, primer hi ha una explicació de com funciona el sistema en qüestió, i després s'ha posat un exemple pràctic de la majoria d'ells. En alguns casos els exemples són reals i corresponen a les darreres eleccions realitzades, i en altres, són casos hipotètics que han estat pensats per tal que es mostri com funciona el sistema.

Els sistemes són els que porten a la configuració del parlament. Els sistemes es divideixen en dos grans blocs:

- **Majoritaris**: només atorguen representació als partits més votats.
- **Proporcionals**: donen també representació a les minories.

6.1. SISTEMES MAJORITARIS

El partit votat és l'únic que obté representació. Afavoreixen al bipartidisme. Les formes majoritàries van ser les primeres a aparèixer i les més comunes fins a la Primera Guerra Mundial. Actualment tenen una implantació més petita en noves democràcies. Vegem-ne els tipus.

6.1.1. Majoritari d'una Volta

És la fórmula més desproporcional de totes. Consisteix en que el territori està dividit en diferents districtes uninominals i cada districte escull un candidat per majoria simple (el marge de vots que separa el primer candidat de la resta no té importància ja que guanya el que ha obtingut la primera posició independentment del nombre de vots que tinguin la resta de candidats). Aquest sistema adapta els districtes electorals en funció dels diputats a escollir. En els països anglosaxons també se l'anomena fórmula de *first-past-the-post*[2]. Aquest sistema s'utilitza a diversos països i un d'ells és el Regne Unit.

[2] el primer aconsegueix el lloc o del primer que passa la meta.

ELECCIONS AL PARLAMENT DEL REGNE UNIT (2010)

Partit	Escons	Dif. 2005	Vots tot.	% Vots	Dif .% 2005
Conservador	307	+97	10.726.614	36,1	+3,8
Laborista	258	-91	8.609.527	29,0	-6,2
Liberal Dem.	57	-5	8.836.824	23,0	+1.0
Unionista Democràtic	8	-1	168.216	0,6	-0,3
Nacional Escocès	6	0	491.386	1,7	+0,1
Sinn Féin	5	0	171.942	0,6	-0,1
Plaid Cymru	3	+1	165.394	0,6	-0,1
Socialdemòcrata i Laborista	3	0	110.970	0,4	-0,1
Verds d'Anglaterra i Gal·les	1	+1	285.616	1,0	-0,1
Altres	2				
TOTAL	650				
PARTICIPACIÓ			29.691.380	65,1	+4,0

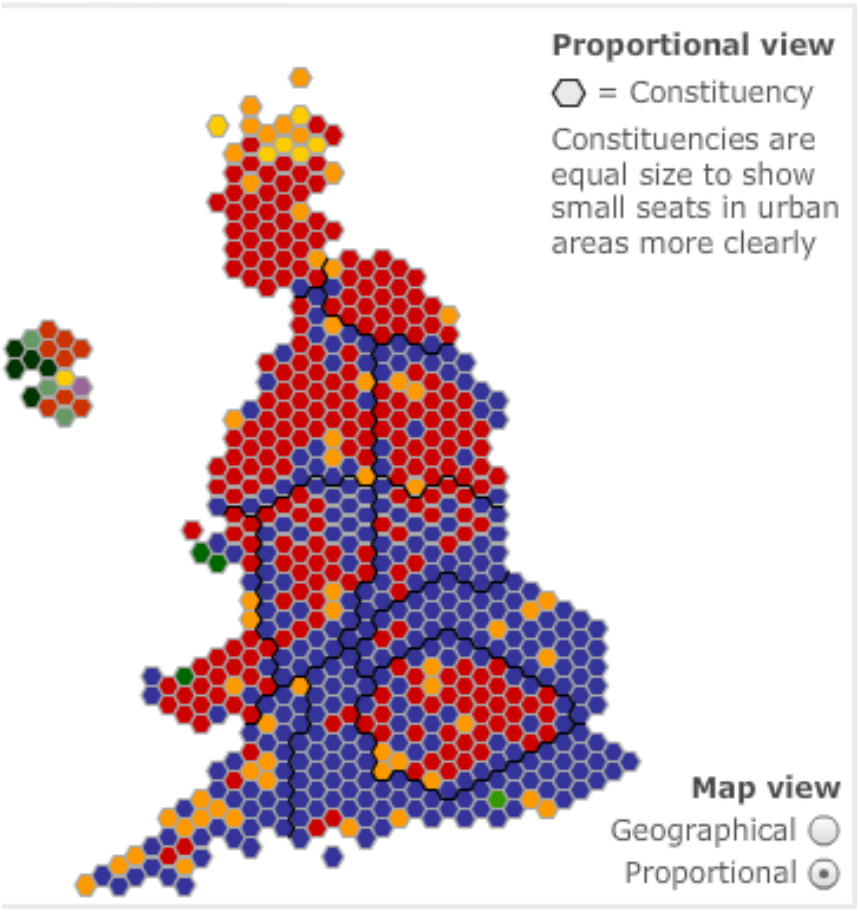

Taula 2: La taula que recull els resultats electorals mostra clarament les irregularitats de proporcionalitat que té aquest sistema. El partit verd d'Anglaterra i Gal·lès té un escó i molts més vots que el Sinn Féin, que té 5 escons. A part, si s'intenta establir una quota de vots per escó aconseguit ens surten un resultats molt diferents

Imatge 1: Al mapa s'hi pot observar tot el Regne Unit dividit en diversos puntets que representen escons al Parlament. Com es pot veure i referent al sistema, cadascun és íntegrament d'un color (candidat que s'ha elegit en aquella circumscripció uninominal).

Font imatge i taula: BBC NEWS

6.1.2. Majoritari a Doble Volta

El sistema Majoritari a Doble Volta és com l'anterior però el candidat ha de ser elegit amb majoria absoluta. Si en les eleccions no es produeix el resultat amb majoria absoluta es fa una segona volta, on només es pot elegir un dels dos candidats amb més vots en la volta anterior. Aquesta volta es regeix per majoria relativa. Amb aquest sistema, un candidat que hagi obtingut majoria relativa a la primera volta pot perdre a la segona. Aquest sistema busca donar legitimitat al diputat electe. Se sol utilitzar a països amb eleccions presidencials (per elegir presidents de República), com per exemple França.

Aquesta fórmula vol donar una orientació centrista als governs, ja que si en la segona volta passen partits del mateix espectre polític però un més moderat que l'altre, té totes les de guanyar el partit més moderat ja que els votants de l'altre espectre polític donaran el seu vot a el més moderat per tal de que no guanyi el radical. Hi ha una dita francesa que fa referència a aquest sistema: *"Au premier tour on vote pour, au deuxième tour on vote contre".* (a la primera volta votem a favor, a la segona votem en contra), ja que si una persona vota a un partit, si aquest partit no passa a la segona volta, és probable que el criteri de decisió del votant sigui decidir qui no vol que guanyi i llavors votar a l'altre.

EXEMPLE: ELECCIONS PRESIDENCIALS A FRANÇA (2012)

Partit	Candidat	Vots 1a Volta	%Vots 1V	Vots 2a Volta	%Vots 2V
Partit Socialista (PS)	François Hollande	10.272.705	28,63	18.004.656	51,63
Unió per un mov. Popular (UMP)	Nicolas Sarkozy	9.753.629	27,18	16.865.340	48,37
Front Nacional (FN)	Marine Le Pen	6.421.426	17,90		
Front D'Esquerra (FDG)	Jean-Luc Mélenchon	3.984.822	11,10		
Moviment Demòcrata (MoDem)	François Bayrou	3.275.122	9,13		
Europa Ecològica-Els Verds (EELV)	Eva Joly	828.345	2,31		
De peu la República (DLR)	Nicolas Dupont-Aignan	643.907	1,79		
Altres		703.253	1,96		

Taula 3: mostra els resultats dels candidats més votats a França.

1a volta: 22 abril 2012 2a volta: 6 maig 2012

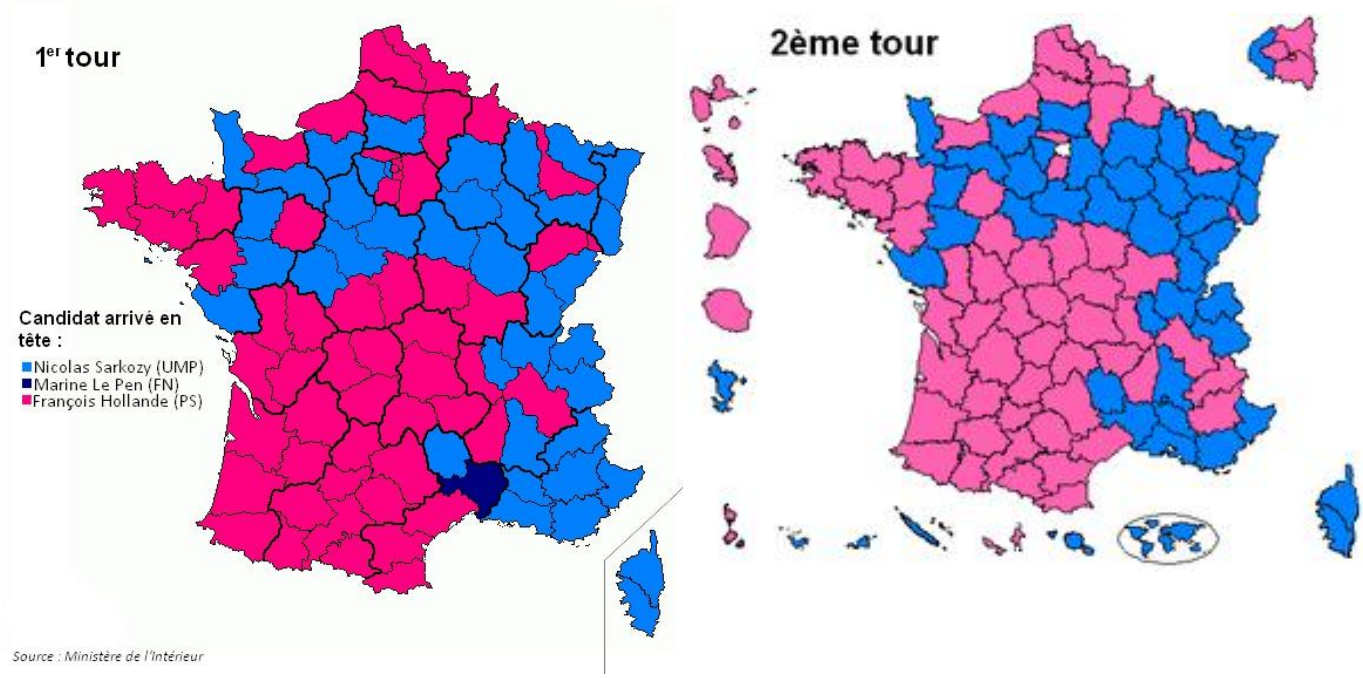

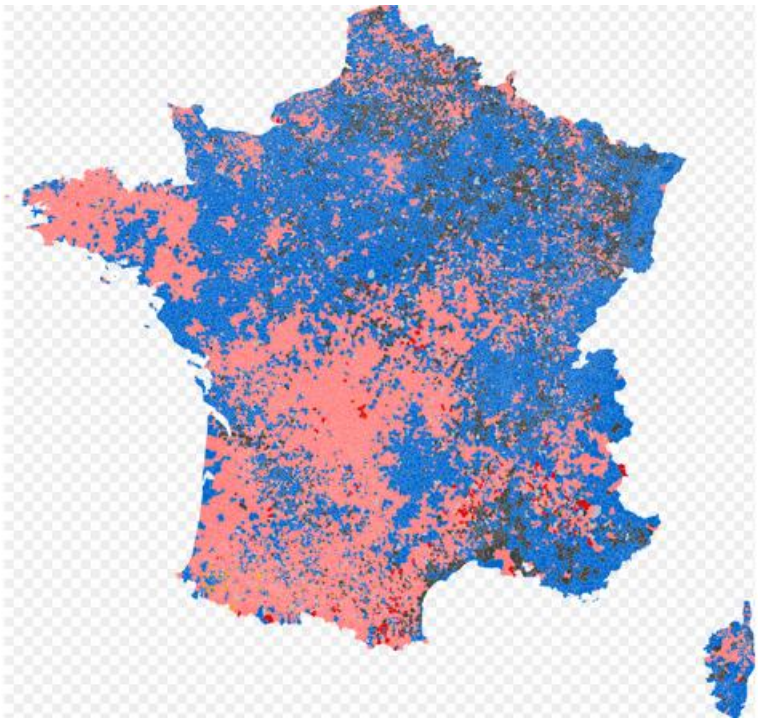

Imatges 2, 3 i 4: En els mapes de la primera volta (esquerra) es pot observar la presència de diversos candidats en la totalitat de França. En el de dalt s'aprecia el domini dels partits a les regions (només hi surten 3 partits) i en el de sota una barreja de colors ens mostra la multiplicitat dels partits. En el mapa de la dreta es veu clarament el funcionament de la doble volta amb només la presència de dos partits.

Font (taula i mapes): Viquipèdia

6.1.3. Majoritari de Vot Alternatiu

El sistema Majoritari de Vot Alternatiu, també anomenat de vot preferencial, és una combinació dels dos anteriors. Hi ha una sola volta i els electors ordenen als candidats per preferència. En fer el recompte de vots, si un candidat obté la majoria absoluta ja resulta electe. Si no és així, s'eliminen els vots del candidat menys votat i es sumen les seves segones preferències al candidat votat en segon lloc. S'aplica el procediment de transferència de vots fins que un candidat obté la majoria absoluta i surt electe.

Aquest sistema té l'avantatge per sobre el de doble volta que no obliga als candidats a triar entre dos, sinó que poden expressar la seva preferència en un ordre. És un desavantatge per als partits que tenen el recolzament de molts votants però tenen més electors adversaris que partidaris. La fórmula electoral majoritària de vot preferencial s'utilitza a Austràlia.

EXEMPLE DE REPARTIMENT D'ESCONS A AUSTRÀLIA.

Total Formal Vote: 49 805
Absolute Majority (50%+1): 24 903

	Armitage (Liberal Party)		Buchanan (Independent)		Hewson (Country Party)		Houlihan (DLP)		Mountford (ALP)		
Count	**Votes**	**%**	**Votes**	**%**	**Votes**	**%**	**Votes**	**%**	**Votes**	**%**	**Total**
First	12 025	24.14	3 113	6.25	8 282	16.63	3 583	7.19	22 802	45.78	**49 805**
Second Total	810 12 835	1.63 25.77	**Excluded**		1 980 10 262	3.98 20.60	138 3 721	0.28 7.47	185 22 987	0.37 46.15	**3 113** **49 805**
Third Total	391 13 226	0.79 26.56			3 144 13 406	6.31 26.92	**Excluded**		186 23 173	0.37 46.53	**3 721** **49 805**
Fourth Total	**Excluded**				12 690 26 096	25.48 52.40			536 23 709	1.08 47.60	**13 226** **49 805**
					Elected						

Font: www.aec.gov.au/election/

Taula 4: S'hi pot observar l'assignació d'escons amb la fórmula de vot alternatiu. On hi posa *first* (primer) hi ha els vots recollits que els votants han marcat com a primers. A la fila de *second* (segon) ja s'hi observa l'assignació de vots, que són les segones preferències dels votants que van marcar com a primera opció el resultat que ha resultat *''excluded"* (eliminat), i així successivament, fins que finalment només queda un candidat, *"l'elected"* (elegit). Aquest candidat, com s'observa al principi no tenia tants vots com altres, però ha resultat tenir les segones i terceres preferències i per això ha estat elegit. Cal dir que les dades de l'exemple són en milers de vots.

6.1.4. Sistema de Vot Limitat

El sistema de Vot Limitat s'aplica en circumscripcions plurinominals i permet al votant elegir un nombre de candidats inferior al nombre d'escons que té assignada la circumscripció electoral. L'elector pot estar obligat a votar un nombre fix de candidats o bé pot tenir llibertat de votar el número de candidats que vulgui fins a un màxim de candidats que ha de ser inferior al nombre d'escons assignats a la circumscripció (en el cas del Senat Espanyol, que s'elegeixen 4 senadors per província només se'n poden votar 3). A l'hora del recompte, s'ordenen els candidats en funció del nombre de vots obtinguts i surten elegits els candidats més votats.

En aquest sistema les llistes són obertes. Això permet a un elector votar a candidats d'ideologia diferent, tot i que normalment es vota a candidats del mateix partit. És curiós que per les eleccions del Senat espanyol, fins l'any 2011 dins de les llistes s'ordenaven alfabèticament els candidats i si es miren llistes de senadors tots tenen cognoms començats amb les primeres lletres de l'abecedari. Aquest és un dels problemes que plantegen les llistes obertes en territoris molt grans: la gent només vota el primer de la llista. Actualment s'ordenen com el partit vol, normalment de forma estratègica.

Aquest sistema es va utilitzar a Espanya durant la II República, i s'utilitza actualment a les eleccions del Senat de l'Estat Espanyol.

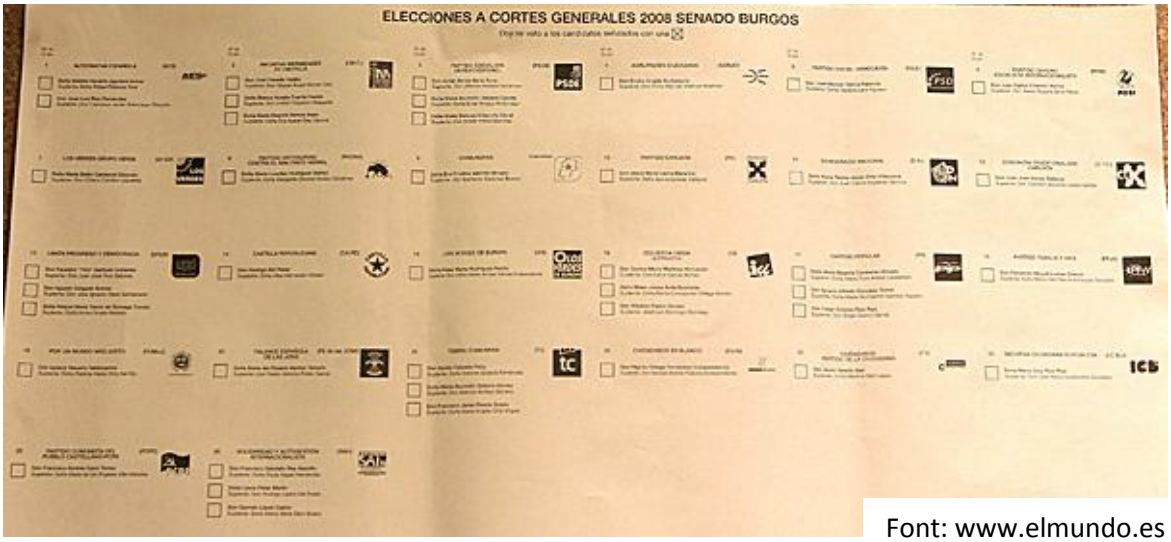

Font: www.elmundo.es

Imatge 5: papereta del Senat Espanyol en la que s'hi veuen els quadres per seleccionar de les llistes els candidats als quals es vol votar.

6.1.5. Sistema de Vot Únic No Transferible

Els districtes en aquest sistema no són uninominals sinó circumscripcions de mida petita (no més de cinc diputats), o sigui plurinominals. Malgrat que les coalicions polítiques presenten més d'un diputat, ja que hi ha diversos llocs a escollir, l'elector només pot emetre el seu vot per a un sol candidat. El candidat amb més vots és el que resulta electe (si se n'elegeixen 3, els 3 amb més vots són els electes). Això pot suposar un desavantatge per als partits, ja que el fet de que hi hagi districtes plurinominals els motiva a presentar més d'un candidat, però si presenten molts candidats corren el risc de dividir molt els vots. Per això, els partits petits solen presentar només un candidat per maximitzar les seves possibilitats.

Per a comprendre millor el sistema, m'he inventat un cas hipotètic.

Partit	Vots Partit	Candidat	Vots Candidat
Groc	400	Groc 1	160
		Groc 2	100
		Groc 3	80
		Groc 4	60
Taronja	275	Taronja 1	190
		Taronja 2	85
Vermell	200	Vermell 1	200

Font: Elaboració Pròpia

Taula 5: cas hipotètic de sistema de Vot Únic No Transferible.

En cas que els elegits siguin tres diputats n'obtindran un el Groc, un el Taronja i un el Vermell, malgrat que el Partit Groc hagi obtingut el doble de vots que el Vermell. Probablement, si el Partit Groc hagués presentat un diputat menys hagués obtingut dos diputats. Amb això demostro el fet de que presentar molts diputats és un risc.

Aquest sistema es va utilitzar al Japó des del 1947 fins al 1994.[3]

[3] Base de tot l'apartat 6 fins aquí extreta de: CAMINAL BADIA, Miquel (editor). *Manual de ciència política*. Editorial Tecnos/Edicions de la Universitat de Barcelona/Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 1998. pp: 358-360

6.1.6. Sistema Majoritari Plurinominal

El sistema Majoritari Plurinominal, funciona com ja diu el nom per circumscripcions plurinominals. En aquest sistema, el partit que guanya per majoria simple a una circumscripció s'emporta tots els diputats d'aquesta. El número de diputats que s'elegeix a cada circumscripció és proporcional a la població de cadascuna. Aquest sistema s'utilitza per a la cambra de representants dels Estats Units d'Amèrica.

EXEMPLE: ELECCIONS ESTATS UNITS D'AMÈRICA 2012

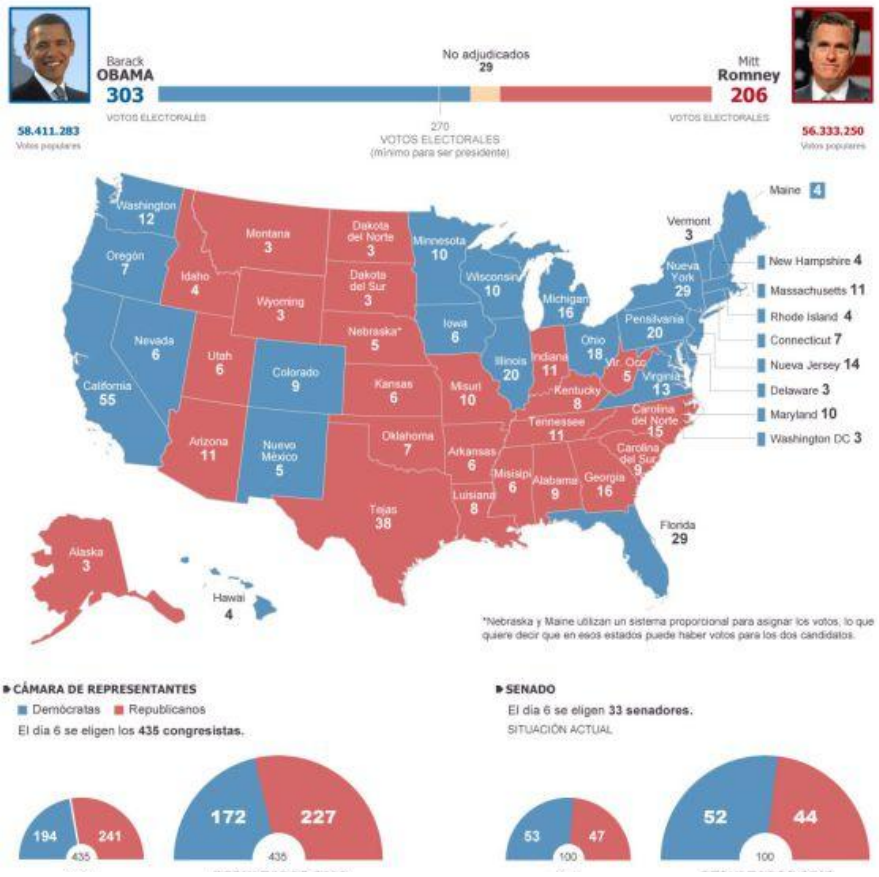

Imatge 6: S'hi pot apreciar el bipartidisme dels Estats Units.

Coneixent la història dels Estats Units es poden trobar motius pels quals guanya un partit o altre en els diferents estats.

Com es pot veure, en la zona de les 13 colònies (costa est) hi ha un domini dividit. Al nord, que sempre ha tingut una mentalitat més burgesa, industrial, mercantil i liberal hi dominen els demòcrates. En canvi, al sud, amb una mentalitat històrica de latifundisme, rural i esclavista; hi dominen els republicans.

Aquestes colònies van anar conquerint cap a l'oest, implantant les seves mentalitats, i així es pot apreciar, fins a la meitat dels Estats Units. Aquest canvi just al centre s'explica per la descoberta d'or a Califòrnia que va fer que les colònies del nord es llencessin a conquistar la costa oest (amb mentalitat demòcrata), i que va deixar l'Amèrica profunda pels republicans.

Per acabar, el vot demòcrata a Colorado i Nou Mèxic s'explicaria pel vot hispanoamericà.

Estat	%Vots Dem	%Vots Rep	Vots electorals
Califòrnia	59	39	55
Connecticut	58	41	7
Washington D.C	91	7	3
Delaware	59	40	3
Hawai	71	28	4
Illinois	57	41	20
Massachussetts	61	38	11
Mariland	61	37	10
Maine	56	40	4
Nova Jersey	58	41	14
Nova York	63	36	29
Oregon	53	44	7
Rhode Island	63	35	4
Vermont	67	31	3
Washington	55	43	12
Michigan	54	45	16
Minnesota	53	45	10
Nou Mèxic	53	43	5
Nevada	52	46	6
Pennsilvània	52	47	20
Colorado	51	47	9
Florida	50	49	29
Iowa	52	47	6
New Hampshire	52	47	4
Ohio	50	48	18
Virginia	51	48	13
Wisconsin	53	46	10

Estat	%Vots Dem	%Vots Rep	Vots electorals
Arizona	43	55	11
Carolina del N.	48	51	15
Alaska	42	55	3
Alabama	38	61	9
Arkansas	37	61	6
Geòrgia	45	53	16
Idaho	33	65	4
Indiana	44	54	11
Kansas	38	60	6
Kentuky	38	61	8
Louisiana	40	59	8
Missouri	44	54	10
Mississipí	44	55	6
Montana	42	55	3
Dakota del N.	39	59	3
Nebraska	38	61	5
Oklahoma	33	67	7
Carolina del S.	44	55	9
Dakota del S.	40	58	3
Tennessee	39	60	11
Texas	41	57	38
Utah	25	73	6
Virgínia Occ.	36	62	5
Wyoming	28	69	3

Font: Elaboració Pròpia a partir del diari La Vanguardia

Taula 6: s'hi mostren els percentatges de vots obtinguts per cada partit en els estats i els vots electorals corresponents.

La taula mostra els percentatges de vots dels partits en cada Estat i el nombre de vots electorals que s'emporta cada partit. Aquí s'observa la poca proporcionalitat del sistema. Per exemple, en el cas de Florida el Partit

Demòcrata té el 50% i el Republicà el 49% i, només per aquest 1% (corresponent a 74.000 vots) de més els Demòcrates s'emporten tots els vots electorals de l'Estat (29).

6.1.7. Sistema Binominal

En aquest sistema, a diferència dels anteriors, s'elegeixen dos candidats per districte. A cadascun dels districtes, cada formació política hi presenta dos candidats i l'elector només en pot escollir un.

Si la formació conjunta obté el doble de vots que la segona formació, surten els dos. Si no, surten els primers candidats de les 2 formacions amb més vots.

Per tal de que s'entengui millor aquest sistema, s'han inventat casos hipotètics, com en l'apartat 6.1.5.

	Cas 1	Cas 2	Cas 3
Partit Groc	**30 %**	**45 %**	**51%**
Candidat Groc 1	25%	25%	41%
Candidat Groc 2	5%	20%	10%
Partit Taronja	**30%**	**25%**	**25%**
Candidat Taronja 1	20%	15%	15%
Candidat Taronja 2	10%	10%	10%
Partit Vermell	**25%**	**20%**	**15%**
Candidat Vermell 1	21%	13%	10%
Candidat Vermell 2	4%	7%	5%
Partit Rosa	**15%**	**10%**	**9%**
Candidat Rosa 1	10%	6%	5%
Candidat Rosa 2	5%	4%	4%

Font: Elaboració pròpia

Taula 7: simulacions del sistema Binominal.

En el Cas 1 sortirien electes el candidat Groc 1 i el candidat Taronja 1, malgrat que el candidat Vermell 1 tingui més vots (21 %) que el c. Taronja1.

En el Cas 2 sortirien electes el c. Groc 1 i el c. Taronja 1, malgrat que el c. Groc 2 tingui més vots (20 %) que el c. Taronja 1 (15 %), ja que el partit Groc no té el doble de vots o més que el partit Taronja.

En el cas 3 sortirien elegits els dos candidats del Partit Groc, ja que ha obtingut el doble de vots que el segon partit, malgrat que el c. Groc 2 tingui menys vots (10 %) que el c. Taronja 1 (15%).

En tots els casos queda un percentatge bastant alt de vots sense representació.

Com que és molt difícil que un partit obtingui el doble de vots que el segon, es pot dir que aquest sistema afavoreix a la segona coalició. El motiu d'això es pot entendre quan es sap que el sistema va ser creat per ordre d'Augusto Pinochet abans que abandonés el poder al 1988, quan es va adonar que a Xile l'esquerra era més poderosa que la dreta. Aquesta fórmula electoral encara s'utilitza a aquest país.[4]

[4]Apartat redactat a partir de la informació trobada a : http://es.wikipedia.org/wiki/Sistema_binominal [Consultada agost 2013]

6.2. SISTEMES PROPORCIONALS

Són aquells que atorguen representació en funció del nombre de vots obtinguts. Amb aquests sistemes els petits partits poden obtenir representació. Els sistemes proporcionals són històricament més moderns que els majoritaris i van sorgir paral·lelament amb l'extensió del sufragi i la progressiva democratització dels sistemes polítics. Són els tipus de fórmules més comunes a les democràcies.

6.2.1. Vot Únic Transferible

Aquesta fórmula és semblant al vot alternatiu. Està considerada proporcional ja que estableix una quota igual de vots per a tots els escons. Té una desproporcionalitat més alta que les altres fórmules proporcionals però més alta que les majoritàries. El funcionament del vot únic transferible és el següent:

El vot adopta forma de candidatura unipersonal i s'aplica en circumscripcions plurinominals. L'elector vota un candidat i també pot assenyalar la preferència pel que fa als altres candidats. Per distribuir els escons es fa servir la quota de Droop, a partir d'aquí tots aquells candidats que hagin obtingut el quocient són elegits com a representats polítics. Després d'aquesta operació, si encara queden escons vacants, es transfereixen els vots restants dels candidats ja elegits als candidats indicats en segona preferència, i dels candidats que no tenen possibilitat de ser elegits. Hi ha diversos mètodes per determinar els vots que serveixen per a la quota i els que serveixen per a la transferència.

Quan s'han agregat ja tots els vots a les segones preferències, s'elegeixen aquells que ja han assolit la quota, i si encara queden escons per adjudicar es fa el mateix procés amb terceres preferències i així successivament fins a cobrir tots els representants polítics.

Aquest sistema s'utilitza a Malta i a Irlanda. A la pàgina següent es troba un cas pràctic d'aquest mètode electoral.

EXEMPLE: UN ESCÓ DISPONIBLE A LES ELECCIONS PRESIDENCIALS

Presidential Election 27 October 2011

1 Seat | 7 Candidates | 4 Counts

Electorate: 3,191,157 | Quota: 885,882

First Preference Votes | Count Details | Transfer Analysis | Party Details | Biographies | Other Information

Candidate	Party	Count 1	Transfer of votes from Scallon and Davis Count 2	Transfer of votes from Norris Count 3	Transfer of votes from McGuinness and Mitchell Count 4
Michael D Higgins	Lab	701,101	+29,379 730,480	+62,648 793,128	+213,976 1,007,104
Sean Gallagher	IND	504,964	+24,437 529,401	+18,972 548,373	+79,741 628,114
Martin McGuinness	SF	243,030	+9,581 252,611	+12,585 265,196	-265,196 Eliminated
Gay Mitchell	FG	113,321	+14,036 127,357	+8,952 136,309	-136,309 Eliminated
David Norris	IND	109,469	+7,057 116,526	-116,526 Eliminated	
Dana Rosemary Scallon	IND	51,220	-51,220 Eliminated		
Mary Davis	IND	48,657	-48,657 Eliminated		

Font: electionsireland.org

Taula 11: Mostra el funcionament del Vot Únic Transferible.

L'exemple d'Irlanda és més o menys com el que he posat d'Austràlia, ja que funcionen de manera similar. La diferència entre els dos és que un és majoritari i l'altre utilitza una quota per assignar els escons.

6.2.2. Mètodes del Quocient o Fórmules de la Resta Més Gran

També es poden anomenar mètodes de la resta més elevada. Per a fer-los es calcula primer una quota. I, un cop es té aquesta, als partits se'ls assigna els escons com quotes continguin el seu nombre de vots.

Si en fer aquesta assignació encara queden escons per assignar es fa una segona volta en la qual s'ordenen per ordre decreixent les restes (decimals que han quedat després de dividir el nombre total de vots del partit per la quota). Un cop fet això hi ha dues maneres d'atorgar els escons restants:

- **Resta Major:** S'atorguen els escons en funció dels residus més grans.
- **Resta Menor:** S'atorguen els escons en funció dels residus més petits.

Hi ha cinc tipus de fórmules per calcular la quota:

$$Hare = \frac{V}{E} = \frac{Vots}{Escons}$$

$$\text{Hagenbach} - \text{Bischoff} = \frac{\text{V}}{\text{E} + 1} = \frac{Vots}{Escons + 1}$$

$$Droop = \frac{V}{E + 1} + 1 = \frac{Vots}{Escons + 1} + 1$$

$$\text{Imperialli} = \frac{\text{V}}{\text{E} + 2} = \frac{Vots}{Escons + 2}$$

$$\text{Imperialli reforçada} = \frac{\text{V}}{\text{E} + 3} = \frac{Vots}{Escons + 3}$$

Aquests mètodes s'utilitzen en molts països europeus i sud-americans. Per a que es vegi una comparació de les lleugeres diferències entre els mètodes es farà un càlcul de la distribució d'escons en les cinc fórmules a partir d'un únic resultat electoral utilitzant la resta major.

RESULTAT ELECTORAL

33 escons a repartir

Partit Groc...380

Partit Taronja...240

Partit Vermell...160

Partit Rosa...120

TOTAL VOTS...900

Fórmula	Operació	Quota
Hare= $\frac{V}{E}$	$\frac{900}{33}$	27,2727...
Hag.-Bisch.= $\frac{V}{E+1}$	$\frac{900}{33+1}$	26,4705882
Droop= $\frac{V}{E+1}+1$	$\frac{900}{33+1}+1$	27,4705882
Imperialli= $\frac{V}{E+2}$	$\frac{900}{33+2}$	25,7142857
Imp. Ref.= $\frac{V}{E+3}$	$\frac{900}{33+3}$	25

Font: Elaboració pròpia.

Taula 9: Càlcul cas hipotètic segons les fórmules dels Mètodes del Quocient.

HARE				QUOTA= 27,2727...		
	VOTS	VOTS/QUOTA	ESCONS	RESTA	ESCONS RESIDU	TOTAL ESCONS
P. GROC	380	13,93	13	0,93	1	14
P.TARONJA	240	8,8	8	0,8	1	9
P.VERMELL	160	5,87	5	0,87	1	6
P. ROSA	120	4,4	4	0,4	0	4
		Escons directes	30			
		Escons residu	3			

HAGENBACH-BISCHOFF				QUOTA= 26,4705882		
	VOTS	VOTS/QUOTA	ESCONS	RESTA	ESCONS RESIDU	TOTAL ESCONS
P. GROC	380	14,36	14	0,36	0	14
P.TARONJA	240	9,07	9	0,07	0	9
P.VERMELL	160	6,04	6	0,04	0	6
P. ROSA	120	4,53	4	0,53	0	4
		Escons directes	33			
		Escons residu	0			

DROOP				QUOTA= 27,4705882		
	VOTS	VOTS/QUOTA	ESCONS	RESTA	ESCONS RESIDU	TOTAL ESCONS
P. GROC	380	13,83	13	0,83	1	14
P.TARONJA	240	8,74	8	0,74	1	9
P.VERMELL	160	5,82	5	0,82	1	6
P. ROSA	120	4,37	4	0,34	0	4
		Escons directes	30			
		Escons residu	3			

IMPERIALLI				QUOTA= 25,7142857		
	VOTS	VOTS/QUOTA	ESCONS	RESTA	ESCONS RESIDU	TOTAL ESCONS
P. GROC	380	14,78	14	0,78	0	14
P.TARONJA	240	9,33	9	0,33	0	9
P.VERMELL	160	6,22	6	0,22	0	6
P. ROSA	120	4,67	4	0,67	0	4
		Escons directes	33			
		Escons residu	0			

IMPERIALLI REFORÇADA				QUOTA= 25		
	VOTS	VOTS/QUOTA	ESCONS	RESTA	ESCONS RESIDU	TOTAL ESCONS
P. GROC	380	15,2	15	0,2	0	15
P.TARONJA	240	9,6	9	0,6	0	9
P.VERMELL	160	6,4	6	0,4	0	6
P. ROSA	120	4,8	4	0,8	0	4
		Escons directes	34			
		Escons residu	-1*			

**en aquest cas tots els països tenen normatives que legislen l'adjudicació d'escons.*

Font: Elaboració Pròpia

Taula 10: Diferències entre els resultats segons la utilització de diversos Mètodes del Quocient.

Els resultats, en aquests casos no varien massa, només en la distribució dels escons (de primeres o en residus). Però a gran escala la utilització d'una fórmula o una altra pot suposar diferències.

6.2.3. Mètodes dels Divisors o Fórmules de la Mitjana Més Elevada

Aquests mètodes consisteixen en dividir el nombre de vots que ha obtingut cada llista per una sèrie successiva de números, fins a arribar a la xifra d'escons assignats a la circumscripció. Els quocients resultants d'aquestes divisions s'ordenen de més gran a més petit i es distribueixen els escons en funció d'aquest ordre. Hi ha quatre mètodes d'aquest tipus:

- **Mètode d'Hondt:** Els divisors que fa servir són els nombres naturals. 1-2-3-4-5-6... Els partits grans, amb aquesta sèrie, tenen més facilitat per a poder aconseguir escons. Aquest mètode s'utilitza a països com Espanya, Portugal, Bèlgica, Holanda, Israel, Argentina, Finlàndia... El sistema va ser ideat per Victor d'Hondt, un matemàtic, jurista belga i professor de dret civil i de dret fiscal a la Universitat de Gant. L'any 1878 va donar a conèixer el seu mètode.

Imatge 7: Victor d'Hondt, el creador del mètode.

- **Mètode de Sainte-Laguë:** Els divisors que fa servir són els nombres imparells. 1-3-5-7-9... Els partits petits prefereixen aquest mètode, ja que al créixer més ràpidament els divisors, els permet obtenir més escons. Aquest sistema va ser utilitzat a Dinamarca durant part del segle XX.

- **Mètode de Sainte-Laguë modificat:** Els divisors utilitzats són els nombres imparells amb una única excepció: el primer divisor no és 1, sinó 1,4. Això fa més difícil l'entrada als partits més petits. Aquest mètode s'utilitza a Suècia, Noruega i a una part dels escons de Dinamarca.

- **Mètode danès:** Els divisors utilitzats són els nombres 1,4,7,10,13,16... (en progressió aritmètica de diferència 3). Actualment, aquest mètode no s'utilitza a cap país.

Per tal que es vegi com poden arribar a variar els resultats a la pàgina següent es farà com a l'apartat anterior: un càlcul hipotètic d'un mateix resultat electoral utilitzant els 4 sistemes explicats.

Diputats a escollir: 9	Vots per partits:	Groc: 700	Taronja: 540	Vermell: 320	Rosa: 130	Escons

MÈTODE D'HONDT

PARTIT		V/1	V/2	V/3	V/4	V/5	V/6	V/7	V/8	V/9	Escons
GROC	700	700(1)	350(3)	233,33(6)	175(8)	140	116,66	100	87,5	77,77	4
TARONJA	540	540(2)	270(5)	180(7)	135	108	90	77,14	67,5	60	3
VERMELL	320	320(4)	160(9)	106,66	80	64	53,33	45,71	40	35,55	2
ROSA	130	130	65	43,33	32,5	26	21,66	18,57	16,25	14,44	-

MÈTODE DE SAINTE-LAGUË

PARTIT		V/1	V/3	V/5	V/7	V/9	V/11	V/13	V/15	V/17	
GROC	700	700(1)	233,33(4)	140(6)	100	77,77	63,63	53,84	46,66	41,17	3
TARONJA	540	540(2)	180(5)	108(8)	77,14	60	49,09	41,54	36	31,76	3
VERMELL	320	320(3)	106,66(9)	64	45,71	35,55	29,09	24,61	21,33	18,82	2
ROSA	130	130(7)	43,33	26	18,57	14,44	11,81	10	8,66	7,65	1

MÈTODE DE SAINTE-LAGUË MODIFICAT

PARTIT		V/1,4	V/3	V/5	V/7	V/9	V/11	V/13	V/15	V/17	
GROC	700	500(1)	233,33(4)	140(6)	100(9)	77,77	63,63	53,84	46,66	41,17	4
TARONJA	540	385,71(2)	180(5)	108(7)	77,14	60	49,09	41,54	36	31,76	3
VERMELL	320	228,57(3)	106,66(8)	64	45,71	35,55	29,09	24,61	21,33	18,82	2
ROSA	130	92,86	43,33	26	18,57	14,44	11,81	10	8,66	7,65	-

MÈTODE DANÈS

PARTIT		V/1	V/4	V/7	V/10	V/13	V/16	V/19	V/22	V/25	
GROC	700	700 (1)	175 (4)	100 (7)	70	53,84	43,75	36,84	31,81	28	3
TARONJA	540	540 (2)	135 (5)	77,14 (9)	54	41,54	33,75	28,42	24,54	21,6	3
VERMELL	320	320 (3)	80 (8)	45,71	32	24,61	20	16,84	14,54	12,8	2
ROSA	130	130 (6)	32,5	18,57	13	10	8,125	6,84	5,91	5,2	1

Font: Elaboració pròpia

Taula 8: S'hi mostren les diferències en utilitzar els diferents mètodes.

Com es pot observar segons el mètode utilitzat els escons canvien. En un cas de 9 diputats la variació es petita, només es pot apreciar la variació d'un escó i un canvi en l'ordre d'assignació d'aquests. Tot i així la diferència del sistema ja és suficient perquè, en un cas a tant poca escala, un partit tingui o no representació. Per tant, aquest canvi traslladat a unes eleccions suposa un nombre més elevat de variacions en la distribució dels escons. Cal remarcar que existeixen molts més mètodes dels Divisors, i que els esmentats són els més bàsics i utilitzats.[5]

[5] Informació bàsica dels ap. 6.2.1-6.2.2.-6.2.3 extreta de: CAMINAL BADIA, Miquel (editor). *Manual de ciència política*. Editorial Tecnos/Edicions de la Universitat de Barcelona/Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 1998. pp: 360-364

6.2.4. Representació proporcional personalitzada

Aquest sistema és l'utilitzat a Alemanya. És considerat el més complex d'Europa. L'he volgut incloure perquè podreu comprovar que algun partit polític ha proposat que el sistema electoral català fos semblant a l'alemany i el té com una referència.

El sistema alemany combina el sistema parlamentari i el sistema de representació directa. L'objectiu d'això és combinar la proximitat dels candidats als electors amb una proporcionalitat alta. El Bundestag (parlament alemany) està format teòricament per un total de 598 diputats, però que sovint es veuen modificats (cap a un nombre superior) per la complexitat del sistema.

La papereta electoral alemanya té dues parts, tal i com mostra la imatge.

La primera, anomenada *Erststimme,* és una llista uninominal, on es vota un candidat de cada partit, l'anomenat ''candidat directe''. Aquests són diferents a cadascuna de les 299 circumscripcions (cadascuna té uns 200.000 electors de mitjana).

Font: lakancilleria.wordpress.com

Imatge 8: Papereta electoral alemanya.

Aquesta part és la que assegura la representació equitativa al país i un compromís del parlamentari al territori. La segona part, *Zweitstimme*, és una llista tancada dels partits que es presenten a la regió on es vota. A partir del percentatge de vots que rep cada partit s'utilitza el mètode Hare-Niemeyer (una variant del Hare que dóna uns resultats gairebé idèntics) per calcular els escons. Per a entrar al Bundestag un partit ha de tenir com a mínim un 5% dels vots o haver sortit escollit en un mínim de tres circumscripcions.

El que fa complex el sistema és la combinació d'ambdós mètodes: els diputats elegits directament es resten als escons que el seu partit ha obtingut en el segon vot. A la vegada, però, si un partit obté més diputats directes que escons per la llista els diputats se sumen de manera que s'incrementa el nombre total dels diputats al parlament. A les darreres eleccions hi ha hagut un total de 631 escons.

Aquest sistema és molt complex, però com que en els apartats 11.3. i 12.3. es fan simulacions de sistemes de semblança, i es podrà observar el seu funcionament pràctic. [6]

6.2.5. Representació proporcional de llista de candidats Multimembres.

Aquest sistema és l'utilitzat als Països Baixos. L'he inclòs en el meu treball perquè a la proposta feta per ICV, que es troba a l'annex 3, s'esmenta. El Parlament holandès és bicameral. La cambra alta és elegida indirectament. La cambra baixa, en canvi, és elegida pels ciutadans. El sistema actual va ser introduït l'any 1917, tot i que ha estat modificat lleugerament.

Les llistes de candidats són presentades en paperetes, i la seva extensió depèn de la representació del partit al Parlament. En una llista, un partit pot incloure fins a 30 candidats o dos cops el nombre dels seus representants al Parlament, amb un màxim de 80 candidats per llista.

Hi ha 19 districtes electorals, tot i que la majoria de partits solen presentar les mateixes llistes a tots els districtes, ja que no és necessari que els candidats visquin o tinguin alguna relació amb el districte. Així doncs, els noms dels candidats poden ser iguals o variar segons els districtes. És important fer un incís en les llistes i manera de votar: les llistes són obertes i l'elector pot votar tot pintant un cercle de vermell o també hi ha unes màquines amb unes palanques per a cada candidat.

[6] Apartat redactat a partir de la información extreta de: http://blogspersonals.ara.cat/desdeberlinguim/2011/03/23/el-sistema-electoral-alemany/ [Consultada setembre 2013]

Els vots per un candidat o llista se sumen al total del partit. Els escons de cada partit es troben a partir d'un quocient electoral. O sigui, el total de vots es suma i es divideix pel nombre d'escons, a Holanda 150. A partir d'aquí es troba una quota, i els partits tindran nombre d'escons així com cops els seus vots excedeixin aquesta quota. Si en queden per repartir, s'adjudiquen mitjançant la llei d'Hondt.

Els escons s'adjudiquen en l'ordre de la llista electoral presentada pel partit, tot i que els candidats que obtenen almenys un quart de la quota ja són elegits automàticament al Parlament.

El sistema electoral holandès no requereix un llindar als partits per entrar al Parlament, cosa que el fa dels més representatius a escala mundial. A part, com que els Països baixos presenten un relleu orogràfic planer, la població està distribuïda de forma més o menys regular i, per tant, una representació proporcional de la població ja té en compte el tot territori.[7]

[7] Apartat redactat a partir de la información extreta de: http://aceproject.org/main/espanol/es/esy_nl.htm [Consultada setembre 2013]

7. EL SISTEMA ELECTORAL ESPANYOL

El sistema electoral espanyol està regit per la Llei Orgànica de Règim Electoral General (LOREG) que es troba a l'enllaç:
http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/lo5-1985.html

Aquesta llei regula les eleccions del Congrés, el Senat, el Parlament Europeu, Ajuntaments i altres lleis d'àmbit autonòmic a Espanya.

7.1. PETITA INTRODUCCIÓ HISTÒRICA A LES ELECCIONS ESPANYOLES

Les primeres eleccions que van fer l'intent d'adoptar una forma que podríem considerar democràtica (sense comptar els anys de la I República, on la democràcia es va dur a la pràctica) van ser les de l'1 de febrer de 1891. Es va establir el sufragi universal masculí (a 25 anys) i es pretenia, que amb aquest intent de democratització buscat en la I República, els republicans moderats acceptessin el sistema polític de la Restauració. Es va deixar més llibertat pel que fa a la presentació de candidatures opositores, fins i tot no es van treure alcaldes i, en algunes zones conflictives que es queixaven per la manipulació del sistema, es va aplicar una democràcia real (es va donar llibertat a la voluntat de l'electorat). Ara bé, es van tolerar aquestes coses, tot calculant que l'elecció del partit que convocava les eleccions seria un èxit (i així va ser). Així doncs, es va aplicar la democràcia, però fins al punt que aquesta garantís la majoria simple desitjada.

Anys després, tot havent passat pel cop d'estat i dictadura de Primo de Rivera (del 1923 al 1930), el 14 d'abril de 1931 es va proclamar la II República. Es tornà a modificar la llei electoral per tal que aquesta fos més democràtica i menys manipulable (es pretenien eliminar les tècniques coercitives i el poder dels cacics de determinar un resultat electoral). Els districtes uninominals van passar a circumscripcions provincials (reduint-se així les possibilitats del control caciquil). Es va ampliar l'edat dels electors i dels elegibles a 23 anys, tot i que el sufragi universal incloent el vot femení no va arribar fins al 1933. Es mantenia un sistema majoritari, però es va marcar un llindar de vots al 20% per tal de poder ser elegit diputat (sinó es faria una segona volta), fet que va

afavorir a l'enfortiment dels partits polítics grans per tal d'aconseguir el llindar, la minorització dels petits i l'aparició d'aliances i forces hegemòniques.

L'any 1936 s'inicià la Guerra Civil espanyola, que acabà l'any 39 tot imposant-se la dictadura de Franco. Durant aquests anys, com és obvi no va existir la democràcia. Després de l'època més dura, es van fer eleccions municipals però no val la pena esmentar-ne el sistema perquè era totalment manipulat. Franco morí el 20 de novembre de 1975. Dos dies després, Joan Carles de Borbó va ser coronat Rei d'Espanya.

Amb la mort de Franco va començar una nova etapa de transició cap a la democràcia. Al desembre de 1975, el rei designà un govern, del qual Arias Navarro n'era el president, per tal que aquest establís les bases, tot i que no foren capaços d'agilitzar el procés de democràcia i el rei demanà que dimitissin, tot nomenant un nou cap de govern: Adolfo Suárez. Aquest convocà un referèndum per reimplantar la democràcia, i el resultat fou un 94% de vots a favor. Seguint la voluntat del poble, es van convocar aquestes eleccions, que guanyà Adolfo Suárez. Se li va exigir la necessitat de tenir una Constitució que va ser aprovada el 6 de desembre de 1978. Aquesta, encara és la vigent actualment i és la que designa el sistema electoral actual.

7.2. ELECCIONS LOCALS/MUNICIPALS

Espanya té un total de 8114 municipis (segons l'INE a data de 1-1-2010). La província amb més municipis és Burgos (371), i la que en té menys, sense tenir en compte Ceuta i Melilla que són ciutats autònomes i que compten com un municipi, és Las Palmas (34 municipis).

Com ja he dit abans les eleccions municipals estan regulades per la LOREG. La llei determina el nombre de regidors per municipi en funció dels cens electoral. Els regidors que la llei atribueix per cens electoral són els següents:

Cens electoral	Regidors
Fins a 100	3
De 101 a 250	5
De 251 a 1.000	7
De 1.001 a 2.000	9
De 2.001 a 5.000	11
De 5.001 a 10.000	13
De 10.001 a 20.000	17
De 20.001 a 50.000	21
De 50.001 a 100.000	25
De 100.001 a 300.000	27
De 300.001 a 500.000	29
De 500.001 a 700.000	31
De 700.001 a 900.000	33
De 1.500.000 a 1.700.000 (Barcelona)	41
De 3.100.000 a 3.300.000 (Madrid)	57

Font: LOREG

Taula 12: Nombre de regidors per municipis segons el cens electoral.

El llistó electoral que es demana a cada candidatura és del 5% dels vots vàlids emesos per obtenir representació. Això vol dir que els vots dels partits que sumin menys d'un 5% seran desestimats. A les candidatures que hagin superat aquest llistó se'ls aplica el sistema d'Hondt als seus vots (explicat anteriorment a l'ap. 6.2.3.)

Una característica de les eleccions municipals és que en els municipis de més de 250 habitants les llistes són tancades i bloquejades. En canvi, en els municipis que tenen fins a 250 habitants es vota amb llistes obertes. En els municipis de fins a 100 habitants, el votant pot marcar dos dels tres candidats i en els d'entre 101 i 250 es pot votar a quatre dels cinc.

El procés explicat fins ara és el d'elecció dels regidors. Els votants no poden elegir directament l'alcalde, sinó que aquest és elegit a la primera reunió del ple

municipal (20 dies després de les eleccions). En aquesta reunió, la persona escollida ha d'obtenir una majoria absoluta dels regidors. Si aquesta no s'obté, l'alcalde serà el regidor que sigui el primer en la candidatura més votada.

Un alcalde pot ser destituït pel ple municipal si aquest fa una moció de censura que inclou un nou candidat com a alcalde i aquesta moció té el recolzament d'una majoria absoluta del ple. En cas d'empat a les eleccions, es fa un sorteig davant notari. A Esterri d'Àneu, l'any 1995 hi va haver empat a 192 vots de CiU i PSC, es va fer un sorteig al Jutjat de Tremp en el que va guanyar CiU.

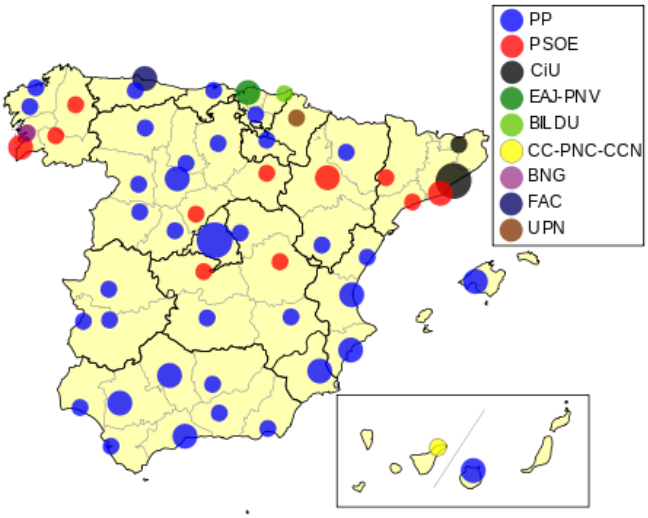

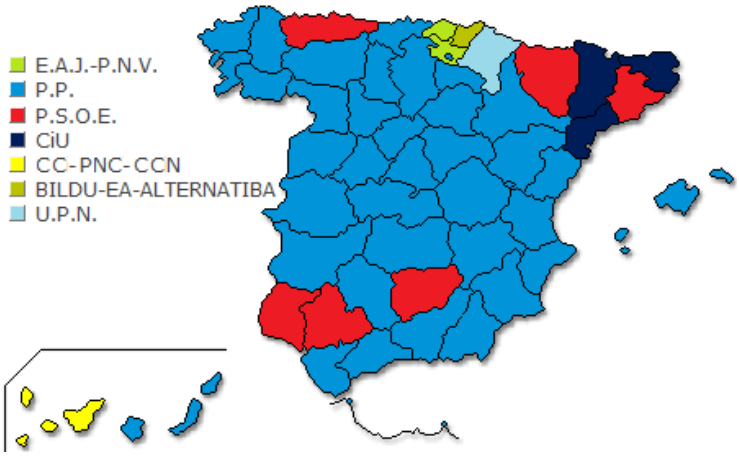

Font: Viquipèdia

Imatges 9 i 10: Mapa dels resultat de les darreres eleccions Municipals (22 de Març de 2011).

S'hi veuen els partits guanyadors en les capitals de província/nuclis grans de població.

S'hi poden observar els partits que han obtingut més vots en eleccions municipals agrupats per províncies.

7.3. ELECCIONS AUTONÒMIQUES

Les eleccions autonòmiques, que generalment tenen lloc cada quatre anys, són aquelles a les quals s'elegeix el Parlament de cada Comunitat Autònoma. La circumscripció és la província, i per tant, cada província té assignats un nombre de diputats segons la població de cadascuna. Actualment, a Espanya hi ha un total de 17 comunitats autònomes, que contenen 50 circumscripcions i dues ciutats autònomes. Els diputats autonòmics sumen 1268. La comunitat amb més diputats és Catalunya (135) i la que menys, sense comptar les ciutats autonòmiques, és La Rioja (33). La circumscripció amb més diputats cap al parlament és Madrid (129, ja que només és una), seguida de Barcelona (85). La circumscripció que menys en té és Formentera (1). Els diputats autonòmics de cada circumscripció es troben a l'annex 1.

Les llistes són tancades i bloquejades i les persones que surten elegides són els diputats. Aquests seran els que posteriorment elegiran el president. La majoria de comunitats tenen lleis que regulen les eleccions Autonòmiques (organitzades sempre segons la Constitució). Catalunya és la única Comunitat que no té una llei electoral pròpia.

El Parlament, com a òrgan legislatiu autònom elabora les lleis autonòmiques (sempre i quan afectin només a la Comunitat de la qual es fa la llei; si no és així, les lleis s'han de tramitar de manera indirecta a les Corts Generals com a proposició de llei). També té la funció econòmica i pressupostària: ha d'aprovar cada any la llei del pressupost de cada comunitat i té la competència per a nombrar els senadors que representen la comunitat autònoma.

Els estatuts d'autonomia de cada comunitat (regulats per la constitució) són els que estableixen les competències pròpies de cadascuna, sent així la màxima norma per les regions. Per exemple, en el cas del País Basc i de Navarra, aquestes comunitats autònomes disposen d'una hisenda pròpia (són les úniques de l'Estat que la tenen).

Imatge 10: Mapa dels resultats les últimes eleccions Autonòmiques (22 Maig de 2011).

En la majoria de Comunitats Autònomes es fa el mateix dia, excepte Catalunya, País Basc, Galícia i Andalusia; com ja es pot apreciar al mapa.

Font: Viquipèdia

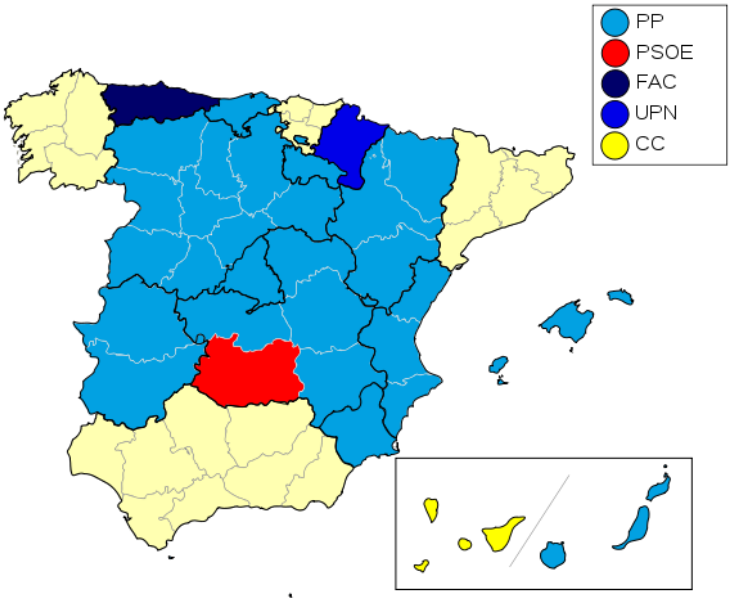

7.4. ELECCIONS GENERALS

Les eleccions generals són les eleccions de les Corts (formades pel Congrés dels Diputats i pel Senat). La seu de les Corts està situada a Madrid, i les eleccions tenen lloc cada quatre anys, si no hi ha una dissolució anticipada.

El Congrés de Diputats, la cambra baixa, és la representació proporcional de la població. Ha d'estar format d'entre 300 i 400 diputats. Actualment són 350. La circumscripció, igual que a les autonòmiques és la província, de manera que cada província té assignat un nombre de diputats a les Corts. El mínim per província és dos (Ceuta i Melilla, com a ciutats autònomes, en tenen un cadascuna) i a partir d'aquí els altres estan distribuïts en proporció a la població de cada província. El sistema utilitzat és el d'Hondt, i el llindar és del 3%.

Circumscripció	Diputats 2011
Madrid	36
Barcelona	31
València	16
Alacant i Sevilla	12
Màlaga i Múrcia	10
Cadis, Biscaia, A Corunya, Balears, Palmes i Astúries.	8
Sta. Cruz de Tenerife, Saragossa, Pontevedra i Granada.	7
Tarragona, Còrdova, Girona, Guipúscoa, Toledo, Almeria, Badajoz, Jaén.	6
Navarra, Castelló, Cantàbria, Valladolid, Ciudad Real, Huelva i Lleó.	5
Lleida, Càceres, Albacete, Burgos, Salamanca, Lugo, Ourense, La Rioja i Àlaba.	4
Guadalajara, Osca, Cuenca, Zamora, Àvila, Palència, Segovia, Terol.	3
Sòria	2
Ceuta i Melilla	1

Font: Viquipèdia

Taula 13: Diputats per províncies a les eleccions de l'any 2011.

El Senat, la cambra alta, és la representació territorial de la població. S'hi combina la representació de Comunitats Autònomes i de províncies: cada Comunitat designa a un Senador i un més per cada milió d'habitants del territori. La correspondència d'aquesta assignació està establerta en l'Estatut

d'Autonomia. A part, a cada província peninsular s'hi elegeixen quatre Senadors en unes eleccions. A les illes majors (Gran Canaria, Tenerife i Mallorca) s'hi elegeixen tres senadors i a les illes menors (Menorca, Eivissa, Formentera, Hierro, Fuerteventura, La Gomera, La Palma i Lanzarote) un senador. A les ciutats autònomes elegeixen dos senadors.

ELECCIONS AL CONGRÉS DE DIPUTATS 2011

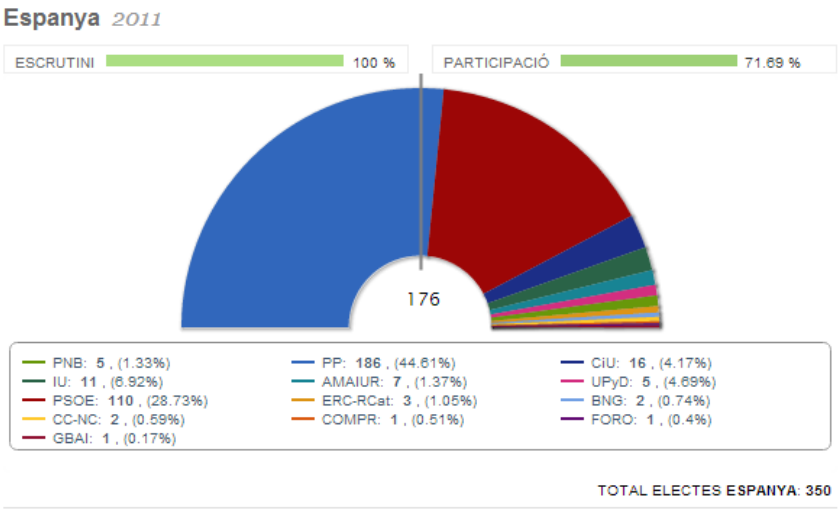

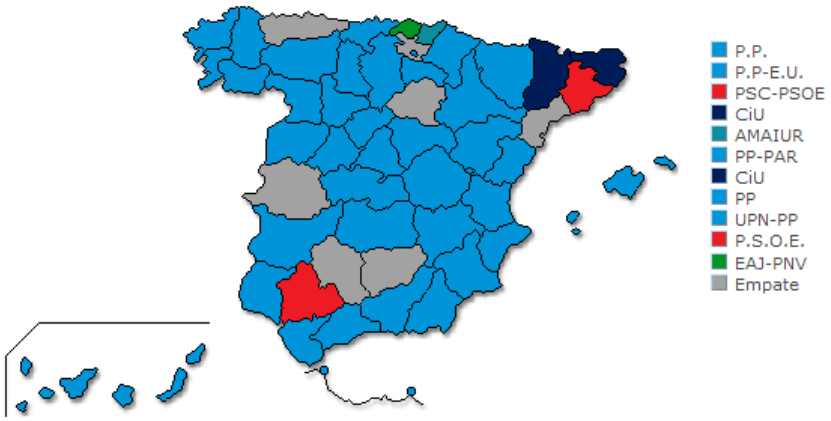

Font: elecciones.mir.es

Imatges 11 i 12: Mostren els resultats electorals del Congrés dels diputats l'any 2011.

Les eleccions van ser anticipades, majoritàriament pel desgast de l'executiu encapçalat per José Luís Rodríguez Zapatero. Les eleccions van tenir lloc el 20 de novembre de 2011 i el PP, com ja s'esperava va obtenir la victòria i amb majoria absoluta, ja que el govern de Zapatero s'havia trobat enmig de tota la crisi i ja se sabia que bona part de la població no li donaria suport.

ELECCIONS AL SENAT 2011

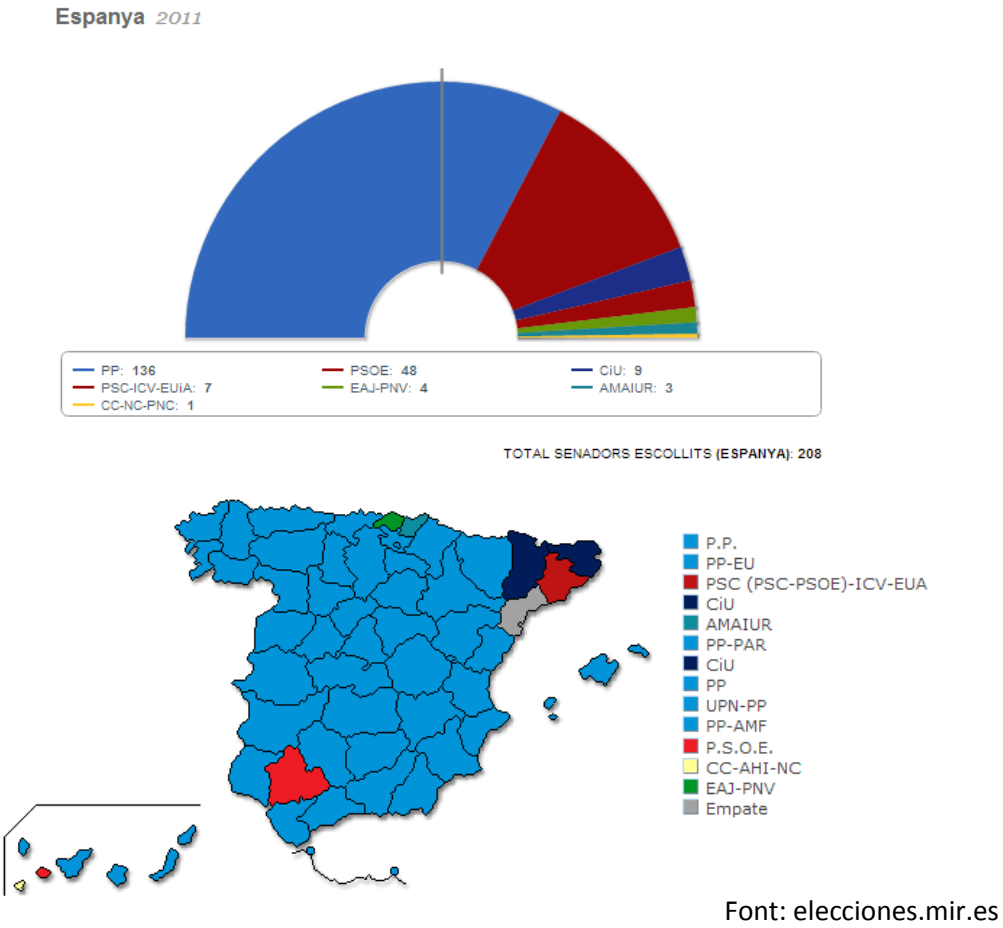

Font: elecciones.mir.es

Imatges 13 i 14: Mostren els resultats electorals del Senat l'any 2011.

El resultat del Senat espanyol va ser més o menys semblant al del Congrés dels Diputats, majoria pel PP (més àmplia, amb un total de 136 diputats de 208)

UN APUNT SOBRE LES ELECCIONS ESPANYOLES

En un país com Espanya, malgrat tingui un mètode proporcional, s'hi dóna un govern bipartidista. Des de les primeres eleccions després de l'època franquista, s'han anat alternat govern el PP i el PSOE (excepte les dos primeres, guanyades per UCD), ja que són partits que tenen pes en totes les circumscripcions, malgrat no siguin els majoritaris a cadascuna d'elles. El sistema de l'Estat Espanyol perjudica sobretot a aquells partits que tenen vots en tot el territori, per exemple IU, però de forma dispersa. En canvi, beneficia als partits que tenen molt pes en una/unes províncies, com per exemple CiU, ja que obtenen molts vots en aquestes i per tant, molta més representació que si la circumscripció fos tot l'Estat.

7.5. ELECCIONS EUROPEES

A les eleccions europees s'elegeixen els diputats per al Parlament europeu (institució parlamentària de la Unió Europea). Les eleccions tenen lloc cada cinc anys. La circumscripció electoral és l'estat, i cada estat té assignats un nombre d'escons. Alemanya és l'estat amb més escons (99) i Malta, Luxemburg, Estònia i Xipre, són els que menys (6), amb un total general de 766 (dades de les eleccions de 2009).

A cada estat es fa servir un sistema electoral diferent definit per aquest. Tots els països segueixen un sistema proporcional (França i el Regne Unit també) però hi ha diferències entre ells. Des de l'any 2003 hi ha un intent d'homogeneïtzar un sistema per a tots els països. A Espanya el sistema utilitzat per al recompte de vots és el d'Hondt.

Els eurodiputats s'elegeixen a cada estat del qual els partits polítics són els que presenten les candidatures, encara que els partits de diferents estats però amb la mateixa ideologia política solen ajuntar-se per formar partits polítics d'àmbit europeu. Un cop elegits els eurodiputats, aquests es poden unir en grups parlamentaris (mínim de 19 diputats de cinc països diferents) o bé exercir el seu càrrec de manera independent.

En les últimes eleccions al Parlament europeu (2009) el nombre d'eurodiputats per país va ser:

Estat	Eurodiputats
Alemanya	99
França	74
Itàlia	73
Regne Unit	73
Espanya	54
Polònia	51
Romania	33
Països Baixos	26
Bèlgica	22

Estat	Eurodiputats
República Txeca	22
Grècia	22
Hongria	22
Portugal	22
Suècia	20
Àustria	19
Bulgària	18
Finlàndia	13
Dinamarca	13
Eslovàquia	13

Estat	Eurodiputats
Croàcia	12
Irlanda	12
Lituània	12
Letònia	9
Eslovènia	8
Xipre	6
Estònia	6
Luxemburg	6
Malta	6
TOTAL	766

Font: Viquipèdia

Taula 14: nombre d'eurodiputats per Estat.

8. LES ELECCIONS A CATALUNYA

El següent apartat tracta de les actuals eleccions a Catalunya. El sistema electoral vigent de Catalunya és el mateix des de fa 30 anys. Com veureu a continuació és el mateix que l'Espanyol, cosa que ha creat polèmiques de reforma. S'aprofundirà més sobre el tema en l'apartat 10 i posteriors.

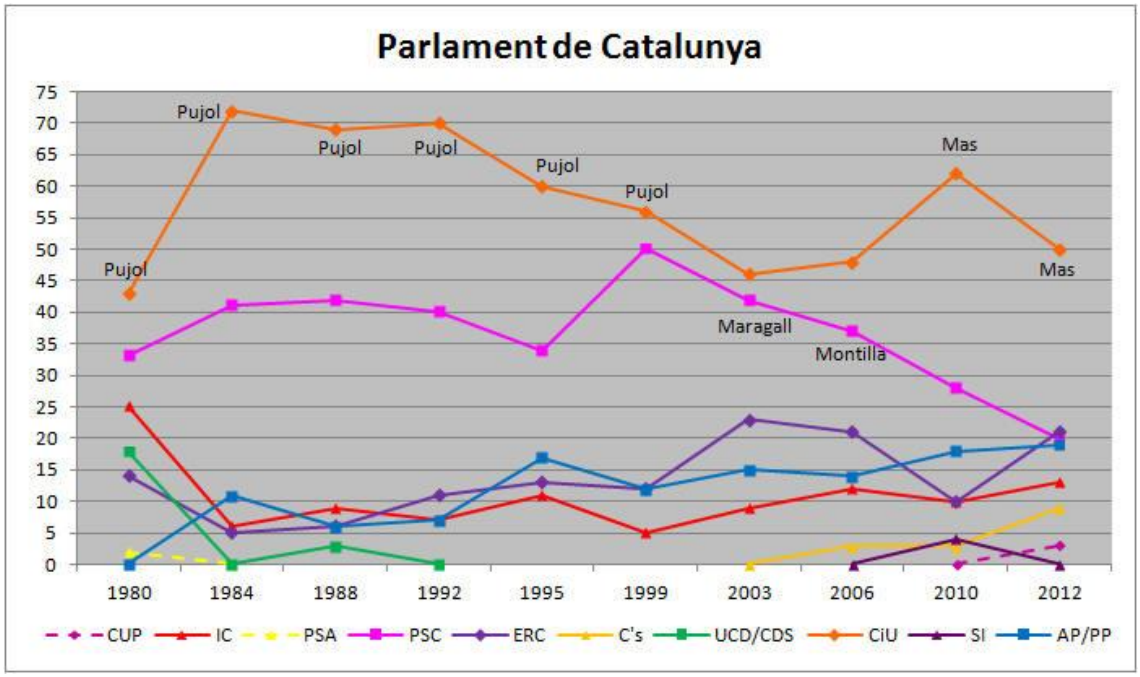

Font: historiaelectoral.com

Imatge 15: Gràfic que mostra l'evolució dels percentatges de vots dels partits catalans del 1980 al 2012, i el nom del president escollit a cada legislatura.

8.1. ELECCIONS MUNICIPALS

Les eleccions municipals catalanes són les mateixes que a qualsevol municipi de l'estat espanyol (explicades a l'ap. 7.1.). A Catalunya hi ha 941 municipis agrupats en 41 comarques.

Per tal de veure un exemple real d'unes eleccions municipals utilitzaré el municipi de Tremp, situat a la província de Lleida. Tremp té una població de 6.515 habitants (any 2012, segons IDESCAT), una superfície de 302,8 km2 i 13 diputats a escollir.

ELECCIONS MUNICIPALS TREMP 2011

Resultats

Eleccions Municipals 2011

Tremp 2011

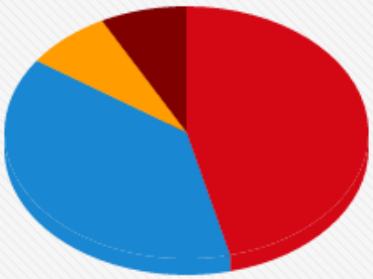

Partits	Vots	%	Regidors
PM	1.045	37,77	6
CiU	955	34,51	5
E.R.C.-S. I. DEL PALLARS-A. M.	316	11,42	1
ATREVEIX-TE-REAGRUPAMENT	175	6,32	1
PP	146	5,28	0

Regidors a escollir:		13
Escrutat		100%
Vots comptabilitzats:	2.828	61,2%
Abstencions:	1.793	38,8%
Vots nuls:	61	2,16%
Vots en blanc:	130	4,7%

Tremp 2007

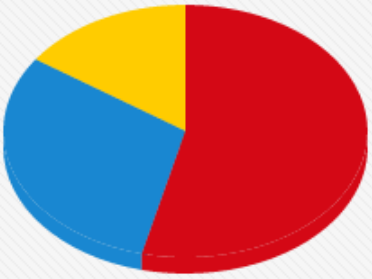

Partits	Vots	%	Regidors
PSC-PM	1.195	42,56	7
CIU	808	28,77	4
ERC-AM	455	16,2	2
ICV-EUIA-EPM	140	4,99	0
PP	137	4,88	0

Regidors a escollir:		13
Escrutat		100%
Vots comptabilitzats:	2.834	61,33%
Abstencions:	1.787	38,67%
Vots nuls:	26	0,92%
Vots en blanc:	73	2,6%

Font: NacióSolsona.cat

Imatge 16: Mostra els vots, els percentatges i els regidors obtinguts per a cada partit a les eleccions del 2011 així com una representació gràfica de les regidories.

El partit guanyador va ser el PM (PSC). Com que no va obtenir majoria absoluta, per tal d'asconseguir l'alcaldia es va haver de pactar. ERC va donar suport a CiU i el regidor de la llista de Reagrupament, actualment regidor no adscrit, va formar coalició amb el PM, cosa que va donar l'alcaldia a Víctor Orrit, cap del PM de Tremp.

8.2. ELECCIONS AUTONÒMIQUES

Les eleccions autonòmiques són com he explicat a l'apartat 7.3. Catalunya no disposa d'un sistema electoral propi, sinó que fa servir l'estàndard proposat per l'Estat Espanyol. Catalunya té un Parlament amb 135 diputats, 85 dels quals són de la província de Barcelona, 18 de Tarragona, 17 de Girona i 15 de Lleida. A simple vista, sembla que aquesta distribució estigui feta correctament, proporcional a la població, però tal com mostra el gràfic a continuació i com analitzarem a l'apartat 10, veurem que no és així.

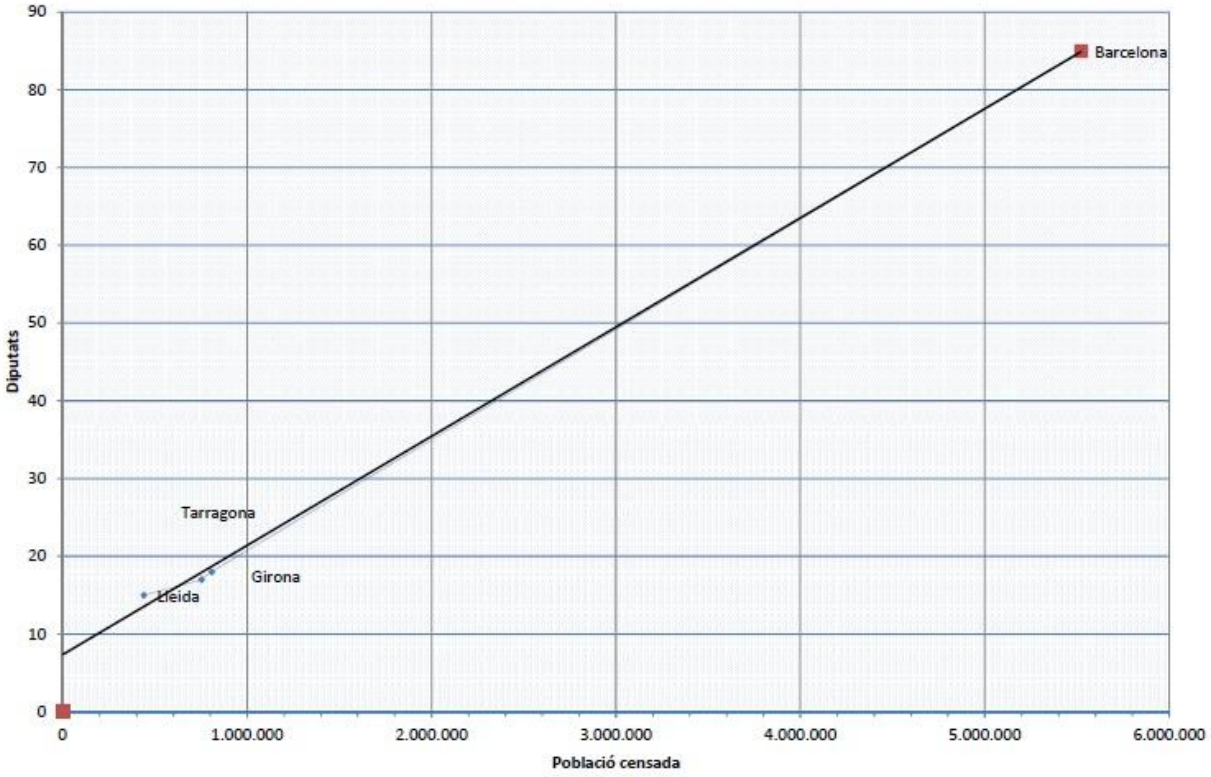

Font: Elaboració pròpia

Imatge 17: Mostra de la no-proporcionalitat entre diputats i població censada. Si fos proporcional la recta passaria pels punts de les províncies i per l'origen de coordenades.

Per tal de veure un cas exemplificat d'unes eleccions autonòmiques a Catalunya utilitzaré les dels resultats de les eleccions de l'any 2012.

ELECCIONS AUTONÒMIQUES A CATALUNYA 2012

135 Diputats a escollir

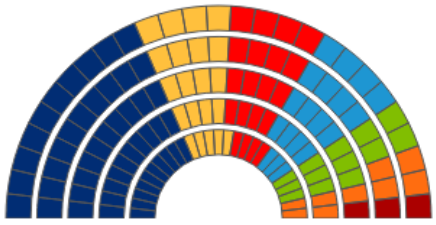

	2012	
Total votants	3.668.310	67,76%
Abstenció	1.745.558	32,24%
Vots nuls	33.140	0,90%
Vots en blanc	52.898	1,44%
Vots a candidatures	3.582.272	97,66%

2012			
Candidatures	Vots		Diputats
CiU	1.116.259	30,70%	**50**
ERC-Cat Sí	498.124	13,70%	**21**
PSC	524.707	14,43%	**20**
P.P.	471.681	12,97%	**19**
ICV-EUiA	359.705	9,89%	**13**
C's	275.007	7,56%	**9**
CUP-Alternativa d'Esquerres	126.435	3,47%	**3**
PxC	60.107	1,65%	
SI	46.838	1,28%	
Eb	28.288	0,77%	
PACMA	20.861	0,57%	
PIRATA.CAT	18.219	0,50%	
UPyD	14.614	0,40%	
FARTS.cat	11.702	0,32%	
VD	5.984	0,16%	
U.C.E.	2.582	0,07%	
PRE-IR	826	0,02%	
SiR	333	0%	

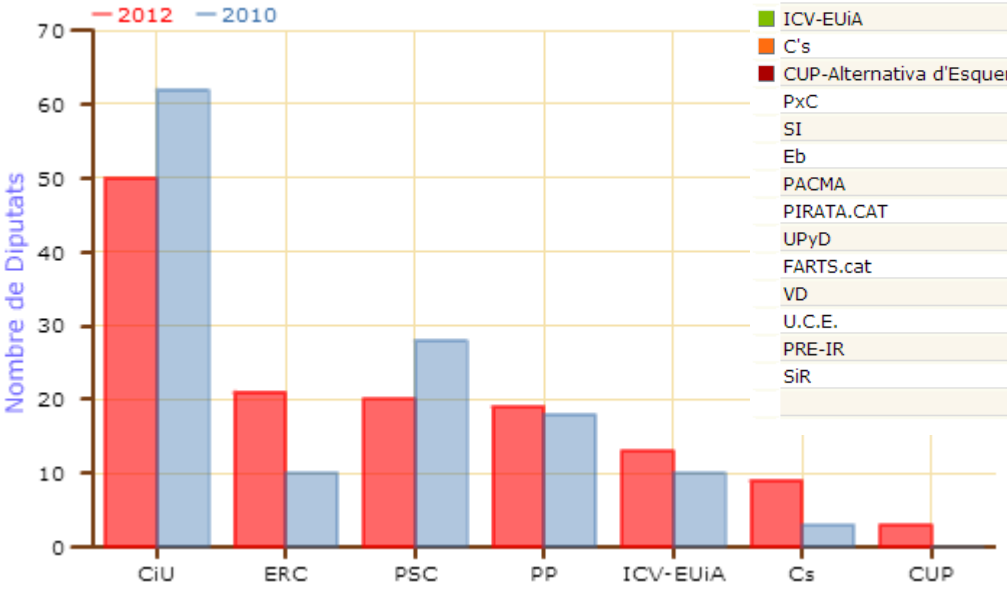

Fonts: Gencat, El Punt Avui +

Taula 15 i ampliació: La taula de l'esquerra ens mostra els percentatges de votants, abstencions, vots nuls i en blanc i vots a les candidatures, mentre que la taula de la dreta és una ampliació d'aquest darrer aspecte: ens mostra la quantitat de vots rebuts per cada candidatura i el percentatge i diputats que suposen aquests vots.

Imatge 18: Gràfic comparatiu de diputats aconseguits per part de les candidatures en les eleccions Autonòmiques el 2012 i el 2010.

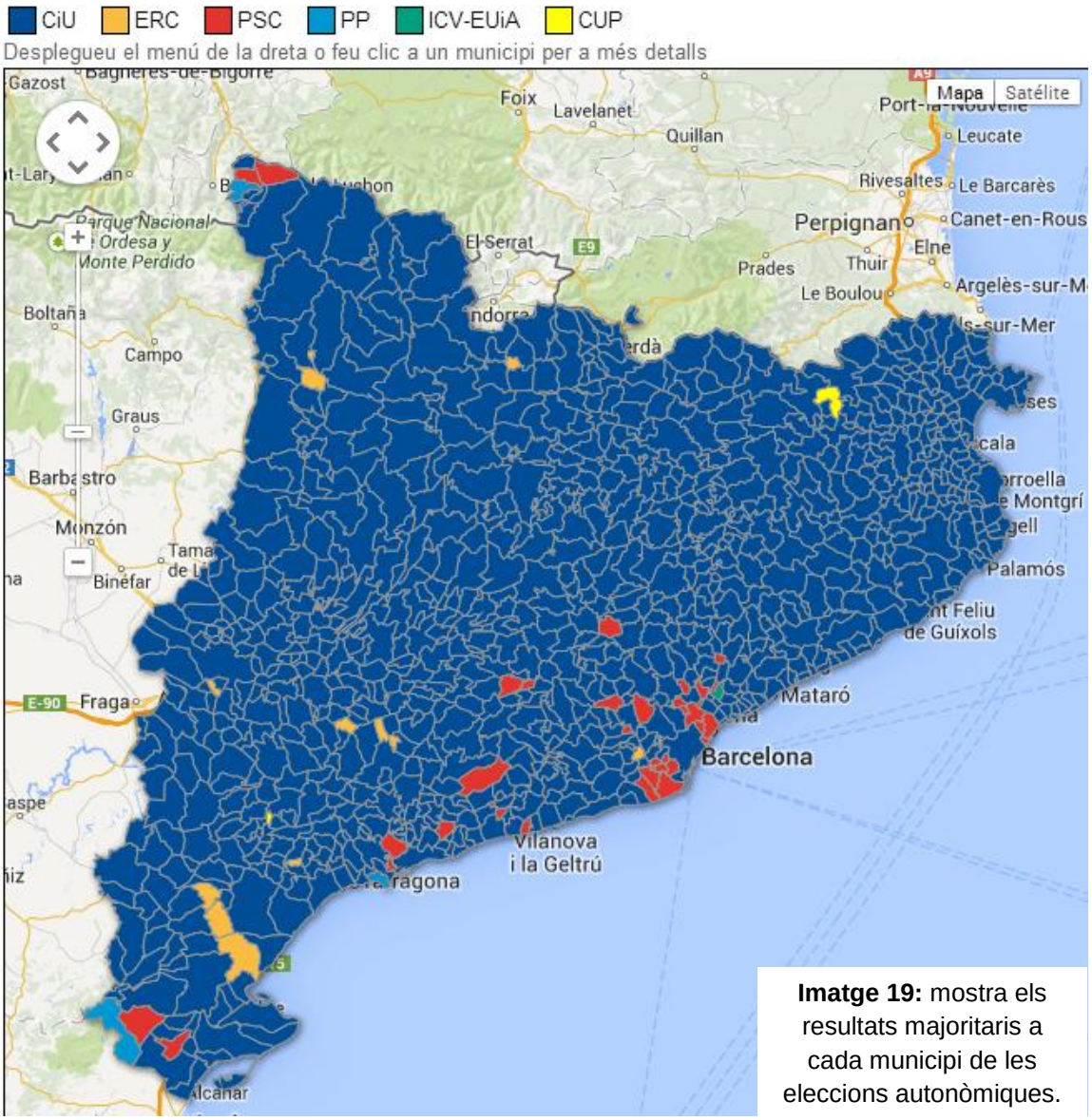

Imatge 19: mostra els resultats majoritaris a cada municipi de les eleccions autonòmiques.

Font: El Periodico

El 25 de novembre 2012 es van convocar unes eleccions autonòmiques anticipades. Les últimes havien estat l'any 2010, però després de la manifestació de l'11 de setembre de 2012 que va acollir, segons diuen les fonts, 1 milió i mig de persones, i on es va reclamar de forma pacífica la Independència de Catalunya, el president del moment Artur Mas va decidir convocar eleccions anticipades, ja que aquest punt no estava dins del seu programa electoral. Així doncs, se'n van convocar unes, per tal d'incloure'l i poder realitzar, si tornava a guanyar, el que el poble demanava: un referèndum.

Els resultats van ser els que es mostren aquí sobre, CiU va perdre diputats, però per exemple, ERC (que ja feia anys que incloïa la Independència dins el

seu programa) va pujar a 2a força. Les qüestions més remarcables de les eleccions van ser l'entrada de les CUP al Parlament, l'increment d'escons de Ciutadans, la davallada del PSC, i l'obtenció, com ja s'ha dit, de la 2a posició per ERC.

A partir d'aquí es va constituir el Parlament, amb Artur Mas altre cop com a president, i amb un objectiu pel qual s'està treballant durament, donat que l'Estat Espanyol hi està posant moltes dificultats: poder realitzar una consulta per escoltar la voluntat del poble català.

8.3. Consells Comarcals

Ja que es parla d'un cas tan concret com és el de Catalunya cal fer menció d'un òrgan d'administració i govern propi, i que no totes les comunitats autònomes el tenen: el Consell Comarcal.

El consell comarcal és l'òrgan de govern i administració de la comarca i va ser creat l'any 1987. Està organitzat de manera que hi ha un ple i un president.

Les persones que formen el ple són regidors dels ajuntaments municipals que estan dins de la comarca. La tria dels consellers comarcals es fa a partir de la Llei d'Hondt aplicant una fórmula mixta tenint en compte els vots obtinguts per cada candidatura com el nombre de regidors (explicada al final de l'apartat). Aquesta fórmula atorga el nombre de consellers per partit. Aquest és el que decideix, d'entre tots els regidors que ha obtingut a la comarca quins són els consellers. Els components del ple són els que escullen el President, el qual té atribucions representatives i ha de supervisar l'administració, els serveis i el personal.

Els consells comarcals també tenen la figura d'un gerent, una persona que està integrada en la cúpula del govern i té una plena dedicació a l'execució de les tasques del govern i l'administració de la comarca.

FÓRMULA D'ELECCIÓ DEL CONSELL COMARCAL

El nombre de membres del consell va en funció de la comarca en la que ens trobem.

Residents	Consellers
Fins a 50.000	19
De 50.001 a 100.000	25
100.001 a 500.000	33
De 500.001 en endavant	39

Font: Llei d'Organització Comarcal

Taula 16: Nombre de consellers per nombre residents en un municipi.

Un cop s'han constituït tots els ajuntaments de la comarca es fa el procediment de l'elecció dels consells comarcals: se sumen separadament el nombre de regidors i de vots obtinguts en la comarca en les eleccions Municipals. A partir d'aquí la junta electoral assigna a cadascun dels partits el nombre de consellers corresponents seguint les regles següents:

a) Es calcula el percentatge de regidors que correspon a cada partit, federació, coalició o agrupació sobre el total de regidors de tots els ajuntaments de la comarca.

b) Es calcula el percentatge de vots que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de vots emesos en la comarca.

c) Es multipliquen els percentatges de la lletra a) per $\frac{1}{3}$ (0,333) i els de la lletra b) per $\frac{2}{3}$ (0,667) i se sumen els resultats.

d) S'ordenen els resultats de c) per ordre decreixent.

e) S'aplica la llei d'Hondt. Es van dividint els percentatges de cada partit, coalició, federació i agrupació per un, dos, tres... fins al nombre igual de llocs corresponents al consell comarcal. S'adjudiquen els llocs del consell per ordre decreixent dels quocients resultats.

f) En cas de de coincidència de dos llistes diferents, la vacant s'adjudica al percentatge compost més alt. Si aquest també coincideix, el primer empat es resol adjudicant el lloc a la llista que ha obtingut més vots a la comarca, i els successius alternativament.

Com ja s'ha dit abans, un cop adjudicats els llocs corresponents a cada partit, coalició, federació i agrupació, el partit decideix qui ocupa els llocs del consell comarcal (que han de ser regidors dels municipis de la comarca). També s'han d'elegir els suplents en un mínim de cinc. S'ha de tenir en compte en la tria que cap partit, coalició, federació o agrupació no pot designar més d'un terç dels membres que li corresponen en el consell comarcal d'un mateix municipi, llevat que això impedeixi ocupar tots els llocs que li corresponen.[8]

8.4. Eleccions Generals i Europees

En les eleccions generals d'Espanya Catalunya hi té 47 representats per al Congrés (31 de Barcelona, 6 de Tarragona, 6 de Girona i 4 de Lleida) i el nombre fix de senadors, els 4 de la província i els que té assignats per Comunitat Autònoma (12). Actualment aquests senadors són 9 de CiU i 7 del PSC-ICV-EUA. Dels representants al Congrés són 16 de CiU, 14 del PSC, 11 del PP, 3 de ICV-EUiA i 3 d'ERC.

En les europees, com que la circumscripció és l'estat, no té cap nombre concret assignat. Actualment hi ha 7 eurodiputats catalans dins el Parlament europeu.

[8] Informació extreta de: *Llei d'organització comarcal* 8/2003 Articles 20 i 21.

9. ENQUESTES PER AVALUAR EL CONEIXEMENT DEL SISTEMA

Un dels objectius al començar el treball de recerca era enquestar a gent per poder saber el seu coneixement sobre temes referents al meu treball de recerca, com per exemple la llei d'Hondt, o el funcionament del sistema electoral actual i veure si aquests tenien relació amb alguns atributs socials bàsics com el sexe l'edat, el nivell d'estudis... A continuació es pot veure el procediment seguit per fer l'enquesta i els resultats obtinguts.

9.1. ENQUESTA I METODOLOGIA

L'enquesta que es va passar a la gent era aquesta:

El treball de recerca es basa en els sistemes electorals d'arreu del món concretant cap al de Catalunya, on s'està plantejant una possible reforma de la llei. L'enquesta és anònima i pretén avaluar el grau de coneixement de la gent pel que fa a la llei electoral. Hi ha preguntes que són obligatòries de contestar (les que tenen el símbol *) i d'altres (generalment més compromeses o que es basen en les respostes de l'apartat anterior) que no ho són. Gràcies pel vostre temps!

* Necessari

Sexe * Masculí Femení

Grup d'edat * Menys de 15 16-20 21-30 31-45 46-60 Més de 60

Encercleu les opcions correctes

Nivell d'estudis *

Marca l'opció del nivell més alt assolit

- ○ Estudis primaris
- ○ ESO o equivalent
- ○ Batxillerat-Grau Mitjà o equivalent
- ○ Grau Superior
- ○ Estudis Universitaris
- ○ Màster, Doctorat, etc.

Estàs interessat en política? *

- ○ Sí
- ○ No

Ideologia política

- ○ Esquerra
- ○ Centre
- ○ Dreta
- ○ Altres: _____

Ets militant d'algun partit o organització relacionada? *

En cas d'afirmatiu, si vols, digues quin/a.

- ○ Sí:_____
- ○ No

Saps com funciona l'actual llei electoral que s'aplica a Catalunya? *

- ○ Sí: Circumscripció-comarca Llei d'Hondt, llistes tancades i bloquejades.
- ○ Sí: Circumscripció-comarca, Llei d'Hondt, llistes obertes.
- ○ Sí: Circumscripció-província, Llei d'Hondt, llistes tancades i bloquejades.
- ○ Sí, Circumscripció-província, Llei d'Hondt, llistes obertes.
- ○ No

Podries nombrar a un estat amb una llei electoral diferent a l'espanyola? *
En cas afirmatiu digues quin/s .

Sí:_____ No

Saps què són les llistes obertes? *
Marca la resposta que creguis correcta.

Sí, les que l'elector té total llibertat per marcar les persones a les que vota.

Sí, les que l'elector té total llibertat per marcar les preferències dins d'una llista.

Sí, les que l'elector pot apuntar qualsevol nom i votar-lo, i per tant una persona no presentada a les eleccions pot resultar electa.

No

Saps què són les vegueries? *
Marca la resposta que creguis correcta.

Sí, és un nom diferent que s'atorga a les comarques.

Sí, un diferent tipus de districte electoral i organització territorial que té en compte territoris històrics.

Sí, les comunitats autònomes o províncies que tenen una llengua o cultura pròpies i diferents a la de l'Estat que formen part.

No

Saps com funciona la Llei d'Hondt? *
Marca la resposta que creguis correcta.

Sí, consisteix en que el territori està dividit en diversos districtes uninominals i cadascun elegeix un candidat per majoria simple. Les eleccions les guanya el partit que obté més candidats uninominals.

Sí, consisteix en dividir els vots totals d'un partit per 1,2,3..fins arribar al nombre total d'escons a repartir, i llavors s'adjudiquen els escons tenint en compte un ordre decreixent dels quocients resultants de les divisions.

Sí, consisteix en dividir el nombre de vots vàlids pels escons a repartir i aconseguir una quota, amb la qual, als partits se'ls assigna tants escons com quotes tinguin els seus vots.

No

En quin grau creus que la llei electoral utilitzada a Catalunya reflecteix el principi de democràcia? *

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Mínima reflexió											Màxima reflexió

Tens alguna proposta de millora referent a l'apartat anterior? En cas afirmatiu, la pots descriure?

METODOLOGIA

Primer de tot vaig fer un esbós de l'enquesta, pensant els àmbits sobre els que volia sondejar a la gent, i un cop em va semblar bé, vaig passar-lo a net. Per tal que em pogués respondre el màxim de gent possible i de diferents àmbits i procedències vaig utilitzar dos sistemes de difondre les enquestes: escrita i via Internet, mitjançant un formulari de Drive, un apartat de Google que permet fer enquestes via Internet i, només passant un enllaç web la gent pot accedir a la teva enquesta per tal de respondre-la. A mesura que la gent va responent l'enquesta, es va omplint un full de càlcul, la qual cosa facilita enormement la gestió de dades. Un resum d'aquestes, fet de forma automàtica per Google Drive es troba a l'annex 4.

Cal remarcar que la majoria de preguntes eren tancades per tal de fer més fàcil la posterior interpretació de l'enquesta.

Un cop finalitzada la data límit de les meves enquestes, vaig passar les escrites a l'ordinador i, mitjançant l'Excel vaig analitzar els resultats.

9.2. RECOLLIDA DE DADES I COMENTARI

A continuació es mostraran de forma numèrica, agrupada i resumida els resultats obtinguts a través de l'enquesta. Les taules següents han estat elaborades a partir del full de càlcul proporcionat per Google Drive.

TAULA 17

Grups d'edat i nivell d'estudis	Estudis primaris		ESO o equivalent		Batxillerat-Grau Mitjà o		Grau Superior		Estudis Universitaris		Màster, Doctorat,		Total
Fins a 15	63	*85,14%*	11	*14,86%*		*0,00%*		*0,00%*		*0,00%*		*0,00%*	74
16-20	19	*9,90%*	76	*39,58%*	84	*43,75%*	3	*1,56%*	10	*5,21%*		*0,00%*	192
21-30		*0,00%*	3	*7,69%*	6	*15,38%*	11	*28,21%*	16	*41,03%*	3	*7,69%*	39
31-45	3	*5,66%*		*0,00%*	10	*18,87%*	1	*1,89%*	29	*54,72%*	10	*18,87%*	53
46-60	2	*2,20%*	4	*4,40%*	15	*16,48%*	7	*7,69%*	55	*60,44%*	8	*8,79%*	91
Més de 60	1	*25,00%*		*0,00%*		*0,00%*	1	*25,00%*	2	*50,00%*		*0,00%*	4
Total	**88**	***19,43%***	**94**	***20,75%***	**115**	***25,39%***	**23**	***5,08%***	**112**	***24,72%***	**21**	***4,64%***	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'enquesta

He volgut incloure la **taula 17** (pàgina anterior) per tal que es vegi la no comprensió de la pregunta d'estudis, on s'especificava que es marqués l'opció del nivell més alt assolit. Com es pot observar, menors de 15 anys han marcat l'ESO, i persones de 16-20 anys tenen Estudis Universitaris.

He volgut fer referència a això perquè posteriorment es fa una anàlisi de les preguntes sobre coneixements del sistema a partir del nivell d'estudis.

TAULES 18 I 19

Grups d'edat	Ideologia	Esquerra		Centre		Dreta		Altres		Total
	Interès Polític Sexe	No	Sí	No	Sí	No	Sí	No	Sí	
Fins a 15	Femení	9	17	1	2	2		11	1	43
	Masculí	11	3	6	1	2		8		31
Total Fins a 15		**20**	**20**	**7**	**3**	**4**		**19**	**1**	**74**
16-20	Femení	20	35	9	13		1	32	6	116
	Masculí	9	37	4	5	3	4	8	6	76
Total 16-20		**29**	**72**	**13**	**18**	**3**	**5**	**40**	**12**	**192**
21-30	Femení	4	10	1	1	1		2		19
	Masculí	1	8	1	5		1	3	1	20
Total 21-30		**5**	**18**	**2**	**6**	**1**	**1**	**5**	**1**	**39**
31-45	Femení	10	9		1	2	1	2	3	28
	Masculí	2	16		1	1	2	1	2	25
Total 31-45		**12**	**25**		**2**	**3**	**3**	**3**	**5**	**53**
46-60	Femení	6	32	1	1		1	4	1	46
	Masculí	3	28	1	7		1		5	45
Total 46-60		**9**	**60**	**2**	**8**		**2**	**4**	**6**	**91**
Més de 60	Masculí		2					2		4
Total Més de 60			**2**					**2**		**4**
Total		**75**	**197**	**24**	**37**	**11**	**11**	**73**	**25**	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

Les **taula 18** ens mostra la ideologia política de les persones enquestades segons el grup d'edat i el sexe. En aquesta taula es pot veure que caldria haver agafat una mostra més representativa de cada grup d'edat i la seva ideologia política corresponent. Una curiositat: dues persones no interessades en política estan afiliades a ERC i al PSC...

	Militància política
ANJI/ANC	3
Arran	**2**
ICV	1
PP	**2**
Reagrupament	1
ERC/JERC	**16**
JSC/PSC/PSOE	5
Procés Constituent	**1**
JNC/CDC/UDC	7
Sindicats	4
Total general	**42**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

La **taula 19** simplement ens mostra de les persones afiliades i militants en partits polítics o organitzacions relacionades, a quins d'ells pertanyen.

TAULES 20

	Saps com funciona l'actual llei electoral que s'aplica a Catalunya?						
Nivell Estudis	**Resposta correcta**		**Resposta incorrecta**		**NS/NC**		**Total general**
Estudis primaris	6	6,82%	8	9,09%	74	84,09%	88
ESO o equivalent	20	21,28%	8	8,51%	66	70,21%	94
Batxillerat-Grau Mitjà o equivalent	38	33,04%	20	17,39%	57	49,57%	115
Grau Superior	11	47,83%	5	21,74%	7	30,43%	23
Estudis Universitaris	74	66,07%	12	10,71%	26	23,21%	112
Màster, Doctorat, etc.	14	66,67%	2	9,52%	5	23,81%	21
Total general	**163**	**35,98%**	**55**	**12,14%**	**235**	**51,88%**	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

La **taula 20** serveix per saber el coneixement de la llei electoral pròpia dins els ciutadans, agrupats pel nivell d'estudis. Com es pot observar, com més alts són els estudis més gent ha encertat la resposta, però també s'observa que la gent que més ha fallat són aquells amb Grau Superior, Mitjà o el Batxillerat. Potser això succeeix perquè el fet de tenir uns estudis mitjans els dóna una falsa seguretat.

És curiós i alhora preocupant que més de la meitat de persones que m'han contestat l'enquesta i que, per tant viuen al país, no saben com funciona la llei electoral pròpia.

TAULA 21

	Saps què són les llistes obertes?						
Nivell d'estudis	**Resposta correcta**		**Resposta incorrecta**		**NS/NC**		**Total general**
Estudis primaris	14	15,91%	18	20,45%	56	63,64%	88
ESO o equivalent	23	24,47%	21	22,34%	50	53,19%	94
Batxillerat-Grau Mitjà o equivalent	34	29,57%	44	38,26%	37	32,17%	115
Grau Superior	12	52,17%	8	34,78%	3	13,04%	23
Estudis Universitaris	51	45,54%	46	41,07%	15	13,39%	112
Màster, Doctorat, etc.	8	38,10%	8	38,10%	5	23,81%	21
Total general	**142**	**31,35%**	**145**	**32,01%**	**166**	**36,64%**	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

La **taula 21** avalua si la gent té coneixement sobre les llistes obertes. En aquesta pregunta s'observa una clara confusió entre la possible resposta de marcar de forma lliure a les persones que es voten (la resposta correcta) i marcar les preferències dins d'una llista. En aquest cas, els percentatges de les respostes correctes no van del tot en relació al nivell d'estudis, però en canvi hi ha una reciprocitat més gran en el nombre de respostes errònies (com més estudis, més errors), cosa curiosa i que pot ser causada també per l'esmentat en la taula anterior: la falsa seguretat.

TAULA 22

	Saps què són les vegueries?						
Nivell d'estudis	**Resposta correcta**		**Resposta incorrecta**		**NS/NC**		**Total general**
Estudis primaris	12	13,64%	4	4,55%	72	81,82%	88
ESO o equivalent	35	37,23%	13	13,83%	46	48,94%	94
Batxillerat-Grau Mitjà o equivalent	60	52,17%	11	9,57%	44	38,26%	115
Grau Superior	17	73,91%	2	8,70%	4	17,39%	23
Estudis Universitaris	92	82,14%	9	8,04%	11	9,82%	112
Màster, Doctorat, etc.	18	85,71%	1	4,76%	2	9,52%	21
Total general	**234**	**51,66%**	**40**	**8,83%**	**179**	**39,51%**	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

La **taula 22** avalua si la gent sap què són les vegueries. És la pregunta amb més encerts (més de la meitat l'han encertat). El que és curiós és que les vegueries no estan en funcionament, sinó que són una proposta de la que s'ha parlat, i possiblement la publicitat que va fer el govern de la Generalitat sobre aquesta proposta de divisió territorial és la que ha fet que tanta gent en tingui coneixement.

TAULA 23

	Saps com funciona la Llei d'Hondt?						
Nivell d'estudis	**Resposta correcta**		**Resposta incorrecta**		**NS/NC**		**Total general**
Estudis primaris	9	10,23%	3	3,41%	76	86,36%	88
ESO o equivalent	10	10,64%	6	6,38%	78	82,98%	94
Batxillerat-Grau Mitjà o equivalent	37	32,17%	7	6,09%	71	61,74%	115
Grau Superior	4	17,39%	3	13,04%	16	69,57%	23
Estudis Universitaris	59	52,68%	17	15,18%	36	32,14%	112
Màster, Doctorat, etc.	13	61,90%	3	14,29%	5	23,81%	21
Total general	**132**	**29,14%**	**39**	**8,61%**	**282**	**62,25%**	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

La **taula 23** és la que ens mostra les respostes respecte al funcionament de la Llei d'Hondt. Segons els percentatges, els que més han encertat aquesta resposta són els que tenen estudis universitaris, màsters i doctorats; que curiosament també són els que més l'han fallat.

Cal fer esmenta del gran desconeixement tant de primària com de l'ESO sobre aquest sistema de distribució d'escons.

TAULA 24

	Estat amb llei electoral diferent a la de l'estat espanyol																							
	Fins a 15				16-20				21-30				31-45				46-60				Més de 60		Total general	
	Altres	Esquerra	Centre	Dreta	Altres	Esquerra	Centre	Dreta	Altres	Esquerra	Centre	Dreta	Altres	Esquerra	Centre	Dreta	Altres	Esquerra	Centre	Dreta	Altres	Esquerra		
Alemanya					1	12	2	1		2	1			1				5					25	12,02%
Australia																1							1	0,48%
Bèlgica						1																	1	0,48%
Bolívia						1																	1	0,48%
Brasil																1							1	0,48%
Corea del Nord		1				2																	3	1,44%
Corea del Sud						1																	1	0,48%
Cuba	1	1	2		4	2	2																12	5,77%
Finlàndia										1													1	0,48%
França						4	3				1		1	3			1	13	1		1		28	13,46%
Grècia										1													1	0,48%
Israel																		1					1	0,48%
Itàlia					1																		1	0,48%
Massachussets																	1						1	0,48%
Noruega						1																	1	0,48%
Regne Unit					2	7	3	1					1	4	2		2	10				2	34	16,35%
Suècia						1								1									2	0,96%
Suïssa					1	2	1				1			3				2					10	4,81%
USA	2	8			3	21	2	1		3	3			8		3	3	12	3	1	1		74	35,58%
Xina		3	1			1	2																7	3,37%
Zimbabwe										1													1	0,48%
Altres																		1					1	0,48%
Total general	**3**	**13**	**3**		**12**	**56**	**15**	**3**		**8**	**6**		**2**	**20**	**2**	**5**	**7**	**44**	**4**	**1**	**2**	**2**	**208**	**100,00%**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

Aquesta taula ens mostra les lleis nombrades com a diferents a l'espanyola. Com es pot observar Estats Units és el país que més gent ha anomenat, seguit del Regne Unit, França i Alemanya. Cal remarcar que les respostes d'Anglaterra i Gran Bretanya han estat modificades a Regne Unit, considerant les típiques confusions de territoris. Per la meva sorpresa, 22 persones han anomenat com a lleis electorals les de Cuba (12 persones), Xina (7), Corea del Nord (3) i Zimbabwe (1). També m'ha semblat curiosa la resposta de Massachusetts. L'apartat altres és la resposta d'una persona que va anomenar com a estat amb llei electoral diferent a l'espanyola: molts.

TAULA 25:

Vegueries	Hondt	Sistema electoral			
		Resposta correcta	Resposta incorrecta	NS/NC	Total general
Resposta correcta	***Total***	***141***	***35***	***58***	234
	Resposta correcta	95	15	3	113
	Resposta incorrecta	18	7		25
	NS/NC	28	13	55	96
Resposta incorrecta	***Total***	***10***	***8***	***22***	40
	Resposta correcta	3	5		8
	Resposta incorrecta	3	1	2	6
	NS/NC	4	2	20	26
NS/NC	***Total***	***12***	***12***	***155***	179
	Resposta correcta	3	3	5	11
	Resposta incorrecta	2	3	3	8
	NS/NC	7	6	147	160
Total general		**163**	**55**	**235**	**453**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta

3 encerts	2 encerts
3 errades	2 errades
3 NS/NC	2 NS/NC

Aquesta taula ha estat feta amb l'objectiu de resumir el coneixement de 3 preguntes (exceptuant la de les llistes obertes) i poder sintetitzar els resultats comuns a les 3 preguntes. Així, cal remarcar que s'ha indicat en el color de la gamma més intens, les 3 respostes de cada variable; i en una menor intensitat 2 respostes del mateix tipus. Les caselles sense color inclouen combinacions de les respostes.

10. CRÍTIQUES A L'ACTUAL SISTEMA

Com ja he dit anteriorment, hi ha polèmica sobre una reforma al sistema electoral de Catalunya. Està clar que la democràcia perfecta no existeix enlloc, Winston Churchill ja va dir que la democràcia era la menys dolenta dels sistemes polítics. Així doncs pot ser més o menys perfecta. A continuació veurem alguns dels problemes i crítiques del nostre sistema que actualment ve marcat pel de l'Estat Espanyol.

Una, i de les més importants és que no és directament proporcional. En la taula següent s'observa la desigualtat.

Província	Cens Electoral (INE 1-6-2013)	Diputats a Escollir	Preu dels diputats (en vots).
Barcelona	3.908.998	85	45.988,212
Tarragona	543.584	18	30.199,111
Girona	489.743	17	28.808,412
Lleida	299.214	15	19.947,6
TOTAL	5.241.439	135	(Mitjana): 38.826,215

Font: Elaboració Pròpia

Taula 26: Mostra el cens electoral, els diputats a escollir i els vots que cal per obtenir un diputat.

Com es veu la distribució és molt desigual. Més de cinc milions de persones habiten a la província de Barcelona, i per tal de que les altres províncies poguessin obtenir representació és va posar un màxim a Barcelona: 85 diputats. Això però, fa que les altres províncies tinguin més representació, i que aquesta resulti més barata.

Es pot observar que un vot a Lleida, val més que dos a Barcelona. Aquesta diferència del valor dels vots sovint és justificada amb arguments a favor de la representació del territori. Però això pot donar lloc a resultats com per exemple que un partit polític guanyi unes eleccions amb menys vots que un altre(com es pot veure a la Imatge 15 del treball).

Per tal que es vegi que aquest resultat no és només a Catalunya faré una comparació entre Sòria: que té 71.276 de cens electoral (INE a data 1-6-2013), dividit pels 2 diputats que té, són 35.638 vots per diputat i Madrid: que té 4.539.876 de cens electoral, dividit pels 36 diputats que té són 126.107,667 vots per diputat. Per tant, un vot a Sòria són 3,54 vots a Madrid.

Una altra crítica és sobre les eleccions municipals. Molta gent creu que hi hauria d'haver llistes obertes per tal que l'alcalde i els regidors s'impliquessin al màxim amb la gent del poble/ciutat. Així, no es votaria a un partit sinó a unes persones que s'haurien d'esforçar a complir el que prometen per tal de continuar a la següent legislatura. És cert que als municipis de menys de 100 habitants ja existeix aquest tipus de llistes, però molta gent creu que hauria de ser a tots els municipis.

Una altre aspecte a criticar sobre la Llei d'Hondt, és que aquesta afavoreix més als partits majoritaris (no és del tot proporcional). En la mateixa línia, el fet de que hi hagi un llindar de percentatge de vots, també complica l'entrada de partits minoritaris.

Per acabar, una última crítica és que Catalunya és la única Comunitat Autònoma amb una llei electoral idèntica a la que es va crear fa més de 30 anys, o sigui, calcada a l'espanyola.

A continuació veurem les propostes de noves lleis electorals del sistema electoral.

11. PROPOSTES DE MODIFICACIÓ DEL SISTEMA ELECTORAL

La Generalitat de Catalunya, a finals de l'any 2009, es va proposar crear una llei electoral pròpia. Els partits tenen propostes diferents i, com és d'esperar cadascun volen una llei que, dins del que cap, afavoreixin al màxim la seva representació al Parlament (com hem vist amb anterioritat una llei o una altra pot, fins i tot, ajudar a guanyar unes eleccions).

Hi ha hagut propostes de diversos partits però encara no se n'ha aprovat cap. La proposta de modificació territorial en vegueries tampoc va sortir bé. A part de la crisi i el referèndum, la llei electoral catalana és un dels temes que els partits també discuteixen actualment. Vegem doncs com està el tema.

11.1. METODOLOGIA

Aquest apartat, per mi era el més llaminer de tots. La meva idea era enviar una enquesta als partits preguntant sobre el sistema electoral català i algunes coses més, que es podran veure a continuació. L'enquesta, per tal que tingués la major validesa possible, va ser enviada als partits que formen part del parlament, mitjançant el correu electrònic de contacte que es troba a la web: http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris. Així, a partir de les seves informacions podria treure unes conclusions sobre la reforma del sistema. I aquestes, serien el més reals possibles i sobretot, les més properes de l'actual Parlament.

Els únics partits polítics que van respondre'm van ser CiU, ERC i ICV. La seva resposta m'ha estat molt útil, ja que proposen sistemes diferents i per tant es poden veure diversos punts de vista de com enfocar un sistema electoral.

L'enquesta que vaig enviar és aquesta, i les respostes dels partits es troben a l'annex 3.

- Està el seu grup parlamentari d'acord amb la llei electoral catalana?

- Quins aspectes positius hi veuen? Quins aspectes negatius?

- A quina llei electoral europea li agradaria que fos calcat el sistema català?

- Quins canvis proposaria a l'actual llei?

- Estaria d'acord en canvis de la llei que modifiquessin la composició del parlament en detriment del nombre de diputats del seu grup, tot i que això comportés una situació més justa?

- Quin creu que és el (s) motiu (s) pel qual encara no hi ha una llei electoral catalana?

- Està satisfet de la "paritat" al parlament?

- Altres informacions

11.2. SÍNTESI DE LES PROPOSTES

Per tal que es vegin clarament les propostes dels partits sobre el sistema electoral he decidit fer una mena de resum de les explicades anteriorment, en la d'ERC he inclòs informació addicional trobada per la xarxa per a que s'entengui millor el sistema.

11.2.1. Proposta de CiU

Sistema de representació proporcional personalitzada. Hi hauria una papereta de doble vot: un pels candidats uninominals i l'altre per a la representació proporcional de partits. Els districtes uninominals serien 54, un per a cada comarca i el territori d'Aran i la resta per al Barcelonès. Si els diputats electes en els districtes uninominals excedeixen el nombre de diputats de la llista plurinominal aquests se sumen (Parlament variable). Les circumscripcions de la representació proporcional serien les futures vegueries.

* *Hi havia vàries propostes sobre les vegueries, ja que algunes volien respectar els territoris històrics. CiU en l'enquesta en diu vuit però alguns partits polítics en defensen set. Així doncs, com que tot és hipotètic ho he fet utilitzant-ne set que serien les següents.*

- Alt Pirineu i Aran: Alt Urgell, Alta Ribagorça, Cerdanya, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Vall d'Aran.
- Barcelona: Alt Penedès, Baix Llobregat, Barcelonès, Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Oriental.
- Camp de Tarragona: Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat, Tarragonès.
- Central: Anoia, Bages, Berguedà, Osona i Solsonès.
- Girona: Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, Ripollès, la Selva.
- Ponent: Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià, Urgell.
- Terres de l'Ebre: Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta.

Font: territori.scot.cat

Imatge 20: Divisió de Catalunya en vegueries.

11.2.2. Proposta d'ERC

Crear circumscripcions més petites més ajustades a la realitat i un sistema d'elecció que permeti identificar quin és el diputat/diputada de cada àmbit amb més facilitat. Un Parlament de 135 diputats. L'elecció d'aquests serà de la següent manera:

- Divisió en set circumscripcions corresponents a les vegueries. Cada vegueria tindrà dos diputats per escollir menys Barcelona. Els 123 diputats restants s'adjudicaran de forma proporcional amb la població.
- El repartiment de diputats es farà amb el sistema de la llei d'Hondt i un llindar del 3%.
- La proposta també contempla la possibilitat d'existència de llistes desbloquejades.

11.2.3. Proposta d'ICV-EUiA

Iniciativa parla més de com hauria de funcionar la llei que del sistema en concret. Remarca la necessitat de transparència en tots els partits polítics, i la participació/implicació de més ciutadania. Parla d'un sufragi a partir de 16 anys, i també diu que el sistema català s'hauria d'assemblar al holandès o a l'alemany (explicats anteriorment).

11.2.4. Partits sense resposta

L'enquesta va ser enviada a tots els partits amb representació parlamentària al Parlament de Catalunya el dia 6 de Febrer de 2013. Es va obtenir resposta directa a l'enquesta enviada per part de CiU i ERC, i un e-mail de confirmació de recepció per part dels grups parlamentaris de PSC i ICV. Els altres partits no van contestar.

Posteriorment, es va reenviar la petició de resposta als dos partits que havien informat de la rebuda de l'enquesta, i en aquest cas, només va contestar l'enquesta el grup parlamentari d'ICV. Per tant els grups parlamentaris PSC, PP, C's i CUP no han volgut/pogut donar l'opinió sobre el tema.

11.3. SIMULACIÓ DEL PARLAMENT A PARTIR DE LES PROPOSTES

A partir dels resultats de les eleccions del 2012 he fet una simulació de com quedaria el Parlament amb les propostes de llei electoral. Com que per calcular la proposta de CiU s'han de calcular els resultats plurinominals, com a la proposta d'ERC, faré primer aquesta. De la proposta d'ICV no he fet cap simulació per manca d'una proposta concreta. Els càlculs de vots, a cada comarca i la suma per circumscripcions es trobaran a l'annex 2. L'assignació dels escons per mitjà d'Excel es troba en un document que està a la disposició del tribunal. Totes les taules que es troben a continuació són d'elaboració pròpia.

11.3.1. Simulació de la proposta d'ERC

- Primer de tot calcularé el nombre d'escons que cada vegueria hauria d'escollir segons la població.

Vegueria	Habitants (IDESCAT 2012)	Diputats inicials	Diputats proporcionals	Diputats adjudicats	Diputats restants	Total
Alt Pirineu i Aran	76.294	2	1,239	1	0	3
Barcelona	5.051.502	0	82,069	82	0	82
Central	514.367	2	8,357	8	1	11
Girona	746.562	2	12,129	12	0	14
Ponent	367.984	2	5,978	5	1	8
Terres de l'Ebre	191.826	2	3,116	3	0	5
Tarragona	622.373	2	10,111	10	0	12
TOTAL	7.570.908	12	122,999	121	2	135

Taula 27: Mostra la distribució dels diputats en funció de la proposta feta per ERC.

Escons a la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	17.179	2
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	6.149	1
Partit dels Socialistes de Catalunya	3.696	0
Partit Popular	3.701	0
Iniciativa per Catalunya-Verds- EUiA	1.959	0
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	980	0
CUP-Alternativa d'Esquerres	1.349	0
TOTAL	35.013	3

Escons a la vegueria de Barcelona		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	650.869	24
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	297.309	11
Partit dels Socialistes de Catalunya	393.429	14
Partit Popular	341.049	12
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	287.404	10
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	220.347	8
CUP-Alternativa d'Esquerres	82.418	3
TOTAL	2.272.825	82

Escons a la vegueria Central		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	115.721	6
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	50.116	3
Partit dels Socialistes de Catalunya	25.782	1
Partit Popular	20.331	1
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	15.793	0
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	9.115	0
CUP-Alternativa d'Esquerres	10.545	0
TOTAL	247.403	11

Escons a la vegueria de Girona		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	146.867	8
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	60.036	3
Partit dels Socialistes de Catalunya	34.220	1
Partit Popular	32.229	1
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	20.046	1
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	12.158	0
CUP-Alternativa d'Esquerres	14.302	0
TOTAL	319.858	14

Escons a la vegueria de Ponent		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	71.541	4
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	28.905	2
Partit dels Socialistes de Catalunya	17.887	1
Partit Popular	19.952	1
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	9.182	0
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	6.040	0
CUP-Alternativa d'Esquerres	4.759	0
TOTAL	158.266	8

Escons a la vegueria de Tarragona		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	84.170	4
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	35.963	2
Partit dels Socialistes de Catalunya	38.795	2
Partit Popular	44.088	2
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	19.215	1
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	24.208	1
CUP-Alternativa d'Esquerres	10.051	0
TOTAL	256.490	12

Escons a la vegueria de Terres de l'Ebre		
Partit	Vots	Escons
Convergència i Unió	29.258	3
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	17.988	1
Partit dels Socialistes de Catalunya	9.728	1
Partit Popular	9.409	0
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	5.261	0
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	1.804	0
CUP-Alternativa d'Esquerres	2.774	0
TOTAL	76.222	5

Taula 28: Mostra els escons adjudicats a cada partit per vegueries a partir de les eleccions Autonòmiques del 2012 segons la proposta de sistema electoral d'ERC.

Per tant, el Parlament, segons la proposta d'ERC quedaria de la següent manera.

Partit	**Escons segons la proposta d'ERC**	**Escons actuals**
Convergència i Unió	51	50
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	23	21
Partit dels Socialistes de Catalunya	20	20
Partit Popular	17	19
Iniciativa per Catalunya-Verds- EuiA	12	13
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	9	9
CUP-Alternativa d'Esquerres	3	3
TOTAL	135	135

Taula 29: Resultat de les eleccions Autonòmiques del 2012 segons la proposta d'ERC.

Si ho comparem amb els escons actuals veiem que el partit que més hi guanya és el que ha fet la proposta, i el que més hi perd és potser el més oposat políticament (PP). Malgrat això, la composició del Parlament no canvia gaire de com està ara.

11.3.2. Simulació de la proposta de CiU

La repartició d'escons en llistes plurinominals (circumscripció vegueria) seria:

Vegueria	Habitants (IDESCAT 2012)	Diputats proporcionals	Diputats adjudicats	Diputats restants	Total
Alt Pirineu i Aran	76.294	1,359	1	0	1
Barcelona	5.051.502	90,075	90	0	90
Central	514.367	9,172	9	0	9
Girona	746.562	13,312	13	0	13
Ponent	367.984	6,571	6	1	7
Terres de l'Ebre	191.826	3,42	3	1	4
Tarragona	622.373	11,097	11	0	11
TOTAL	7.570.908	134,999	133	2	135

Escons disponibles	Vegueria	CiU	ERC	PSC	PP	ICV	C's	CUP
1	**Alt Pirineu i Aran**	1						
90	**Barcelona**	26	12	16	13	11	9	3
9	**Central**	5	2	1	1			
13	**Girona**	7	3	1	1	1		
7	**Ponent**	4	1	1	1			
4	**Terres de l'Ebre**	3	1					
11	**Tarragona**	4	1	2	2	1	1	
135	**TOTAL**	50	20	21	18	13	10	3

Taula 30: Assignació de diputats plurinominals per vegueries i repartiment d'escons.

Els candidats electes a les llistes uninominals (per comarques i districtes de Barcelona) serien els que es poden veure a la pàgina següent suposant que cadascú votaria al candidat del partit que va votar a les darreres eleccions. És difícil delimitar els districtes del Barcelonès, ja que no estan especificats. El que s'ha fet és, considerar els municipis de Badalona, l'Hospitalet de Llobregat, St. Adrià de Besòs, Sta. Coloma de Gramenet, i els districtes de dins de Barcelona: Ciutat Vella, Eixample, Gràcia, Horta-Guinardó, Les Corts, Nou Barris, Sant Andreu, Sant Martí, Sants-Montjuïc, Sarrià-Sant Gervasi; cadascun com a districtes, que ja sumen els 14 de Barcelona.

	Districtes uninominals	Partit guanyador	
		CiU	PSC
Alt Pirineu i Aran	6	6	
Barcelonès	20	14	6
Central	5	5	
Girona	7	7	
Ponent	6	6	
Tarragona	6	6	
Terres de l'Ebre	4	4	
TOTAL	54	48	6

Taula 31: Mostra els diputats uninominals obtinguts pels partits a cada districte, segons les eleccions Autonòmiques del 2012.

A continuació es miraran el nombre de diputats que ha tret cada partit en cada vegueria, per tal de veure si el nombre de diputats uninominals és superior als plurinominals i, per tant, si s'ha de sumar diputats i crear escons addicionals al parlament. Com que els únics partits que tenen possibilitats de sumar diputats són CiU i PSC només es compararan aquests dos. Del darrer només es tindrà en compte la vegueria en la que té possibilitats.

DIPUTATS CiU			
Vegueria	Diputats llista plurinominal	Diputats llista uninominal	Diputats addicionals
Alt Pirineu i Aran	1	6	5
Barcelonès	26	14	0
Central	5	5	0
Girona	7	7	0
Ponent	4	6	2
Tarragona	4	6	2
Terres de l'Ebre	3	4	1
TOTAL ESCONS ADDICIONALS			10

Taula 32: Diputats que se sumen de CiU.

DIPUTATS PSC			
Vegueria	Diputats llista plurinominal	Diputats llista uninominal	Diputats addicionals
Barcelonès	21	6	0

Taula 33: Diputats que se sumen del PSC.

Així doncs, segons la proposta de CiU, el Parlament quedaria així:

Partit	Escons al Parlament segons la proposta de CiU	Escons actuals
Convergència i Unió	60	50
Esquerra Republicana de Catalunya- Cat Sí	20	21
Partit dels Socialistes de Catalunya	21	20
Partit Popular	18	19
Iniciativa per Catalunya-Verds-EuiA	13	13
Ciutadans-Partido de la Ciudadanía	10	9
CUP-Alternativa d'Esquerres	3	3
TOTAL PARLAMENT	145	135

Taula 34: Resultat de les eleccions Autonòmiques de 2012 utilitzant el sistema proposat per CiU.

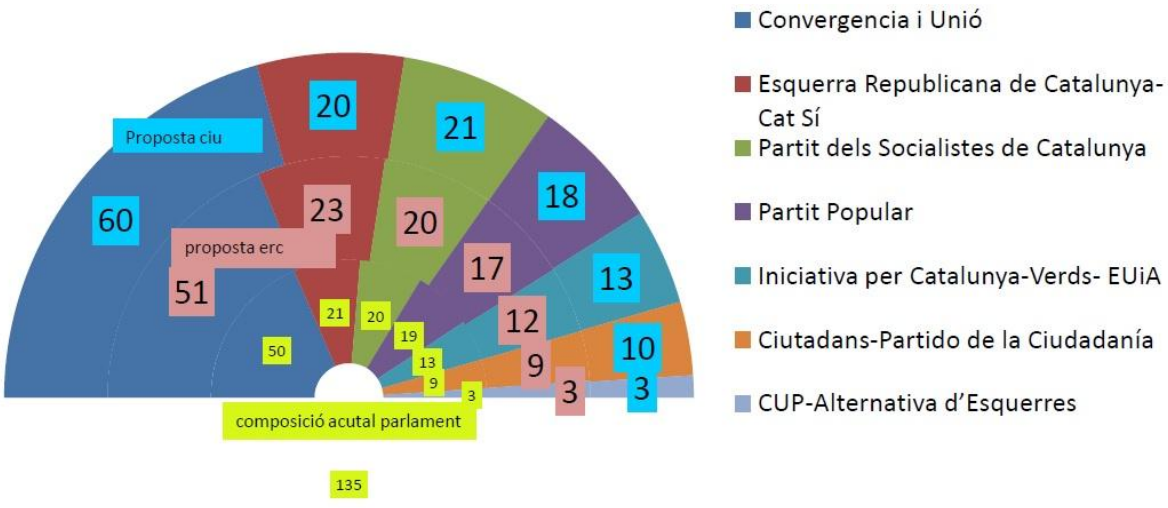

Com es pot observar a la taula, el partit que més hi guanya és CiU (partit que ha fet la proposta). Ja que el fet d'aconseguir 10 diputats addicionals el fa pujar, en comparació a les eleccions de 2012, 10 escons. Els altres partits més o menys es mantenen; C's i el PSC guanyen un escó, i ERC i el PP el perden.

Imatge 21: Gràfic comparatiu de diputats per partit segons les propostes de CiU i ERC amb els actuals.

12. PROJECTE D'UN NOU SISTEMA ELECTORAL

Veient la polèmica que aporta el fet de decidir un sistema electoral per Catalunya he pensat que seria bona idea fer-ne un disseny propi, que fos diferent de l'actual. El supòsit d'una Catalunya independent és el meu punt de partida. El projecte que es mostrarà a continuació no té en compte cap llei ni es basa amb la Constitució Espanyola. És simplement una visió personal de com podrien funcionar les eleccions del país per tal que hi pogués haver una representació més justa en quant a territori i població al mateix temps. Com ja he dit és una creació pròpia, i potser gent de ideologia totalment oposada a la meva trobarà aquest sistema molt injust.

La meva proposta de sistema electoral tindria quatre tipus d'eleccions. Unes eleccions municipals, on la circumscripció seria el municipi. Els consells comarcals se suprimirien i les eleccions autonòmiques passarien a ser eleccions veguerials. Les eleccions generals que serien les de tota Catalunya amb la circumscripció de les vegueries, i les europees, de les que crec que no fa falta que doni més detalls.

12.1. ELECCIONS MUNICIPALS

Crec que per tal que un municipi funcioni l'important és que la persona que està al capdavant s'impliqui en tot pel que fa a ell. Visc en un poble situat al Prepirineu i més que un partit que faci les seves polítiques ens interessa més un ajuntament que intenti millorar les comunicacions amb les ciutats grans, i que ajudi des de famílies amb un malalt que ha d'anar diàriament a l'hospital fins a adolescents que estudien a fora, i que per tant no disposen d'un sou propi, i han de pagar mensualment un lloguer. També valoro el fet de tenir un ajuntament que estigui a prop de la gent del seu municipi.

Això que dic, no crec que sigui només un desig d'una persona que viu a un lloc com jo. A la ciutat la gent també es tenen altres necessitats i tothom vol que el lloc on viu funcioni el millor possible. De fet, la democràcia està pensada per a que algunes persones representin un poble i això crec, que només es pot fer pensant en els interessos de la gent i en les seves necessitats.

Així doncs penso que la millor manera d'elegir a una persona que s'impliqui directament amb el poble és per mitjà de les llistes obertes. La papereta electoral seria assemblada a la del Senat. La gent que es presentés a les eleccions pertanyeria a un partit, i cada partit podria presentar una persona menys que regidors es poden aconseguir (amb això es promouria la pluralitat). Primer de tot, per a fer el recompte s'ajuntarien el conjunt de vots obtinguts pel total del partit. D'aquesta manera s'adjudicarien el nombre de regidors per partit (mitjançant la llei d'Hondt). Posteriorment, dins del partit s'ordenarien els candidats en funció dels vots obtinguts per ordre decreixent i, per aquest ordre obtindrien la regidoria fins cobrir el nombre assignat a cada partit.

Com que en els municipis de més de 20.000 habitants és molt difícil conèixer a tothom qui es presenta, els municipis de 20.000 a 200.000 estarien dividits en districtes de 10.000 habitants com a molt. De 200.000 a 600.000 els districtes serien de com a molt 30.000 habitants i de a partir de 600.000 els districtes serien de 50.000 habitants. El nombre de votants d'aquests districtes hauria de ser el més igual possible, ja que els nombre de vots de tots s'ordenarien en una mateixa llista, per ordre decreixent. El procés d'assignació de regidors seria el mateix que l'explicat amb anterioritat, amb un mínim de 3 regidors per districte. El nombre de regidors es mantindria tal com és ara (ap. 7.1.).

A partir d'aquí el procés d'elecció de l'alcalde seria més o menys el de l'actualitat. Si un partit no aconsegueix majoria absoluta, ha de pactar, i per tant pot ser que el partit amb més vots no sigui el governant. Ara bé, la figura de l'alcalde seria la persona amb més vots del partit de la majoria o bé que obtingués el recolzament dels altres partits (no el primer de la llista com fins ara, ja que les llistes serien obertes).

NO HI HA CONSELL COMARCAL

Al meu sistema no he inclòs l'organisme del Consell Comarcal perquè penso que a la major part de territoris no és necessari. Tot i que crec que a les comarques on els municipis estan allunyats els uns dels altres i hi ha dificultats en el relleu, el Consell pot ser de gran ajuda. Però es podria crear una mancomunitat de municipis (que diversos municipis propers s'agrupessin) per

gestionar determinats serveis com la recollida d'escombraries, transport i menjadors escolars, serveis tècnics i jurídics, arranjament de camins, etc.

Del sistema proposat no se'n pot fer cap simulació en les eleccions municipals, ja que al ser llistes obertes, penso que canviarien bastant els vots, i per tant, és molt difícil de determinar quin seria el resultat.

12.2. Eleccions Vegueriales

La circumscripció d'aquestes vegueries seria la comarca. Cada comarca tindria un mínim de dos veguers. A partir de 40.000 habitants s'atribuiria més quantitats de veguers segons la taula següent:

Habitants	Veguers
Menys de 40.000	2
De 40.001 a 100.001	3
De 100.001 a 200.000	4
De 200.001 a 500.000	5
De 500.001 a 800.000	6
De 800.001 a 1.500.000	7
Més d'1.500.000	15

Taula 35: Veguers per habitants, segons la meva proposta.

A part, com que el total de la vegueria ha de ser un nombre senar, en cas que el resultat sigui parell s'atribuirà un escó extra a la comarca amb més població.

La taula de la pàgina següent mostra tal com està Catalunya ara de població i com quedaria repartit (el símbol * marca l'adjudicació de l'escó de més en cas d'un resultat parell).

Cal remarcar també que es pot observar una no-proporció entre el nombre de veguers de cada vegueria. Això però no té importància, ja que les diferents vegueries no haurien d'actuar conjuntament per prendre decisions polítiques (com passa actualment amb les Comunitats Autònomes a l'Estat Espanyol). Per això ja hi ha les eleccions generals.

Vegueria	Comarques	Població (IDESCAT 2012)	Veguers
Alt Pirineu i Aran	Alt Urgell	21.386	3*
	Alta Ribagorça	4.235	2
	Cerdanya	19.047	2
	Pallars Jussà	14.113	2
	Pallars Sobirà	7.457	2
	Vall d'Aran	10.056	2
	TOTAL VEGUERIA	**76.294**	**13**
Barcelona	Alt Penedès	106.252	4
	Baix Llobregat	806.799	7
	Barcelonès	2.254.052	15
	Garraf	147.107	4
	Maresme	436.487	5
	Vallès Occidental	898.173	7
	Vallès Oriental	402.632	5
	TOTAL VEGUERIA	**5.051.502**	**47**
Central	Anoia	118.817	4
	Bages	186.084	4
	Berguedà	41.202	3
	Osona	154.588	4
	Solsonès	13.676	2
	TOTAL VEGUERIA	**514.367**	**17**
Girona	Alt Empordà	141.517	4
	Baix Empordà	133.754	4
	Garrotxa	55.855	3
	Gironès	184.187	4
	Pla de l'Estany	31.463	2
	Ripollès	26.268	2
	La Selva	173.518	4
	TOTAL VEGUERIA	**746.562**	**23**
Ponent	Garrigues	20.212	2
	Noguera	40.200	3
	Pla d'Urgell	37.267	2
	Segarra	23.365	2
	Segrià	209.965	6*
	Urgell	36.975	2
	TOTAL VEGUERIA	**367.984**	**17**
Tarragona	Alt Camp	45.299	3
	Baix Camp	193.535	4
	Baix Penedès	101.138	4
	Conca de Barberà	21.148	2
	Priorat	9.971	2
	Tarragonès	251.282	6*
	TOTAL VEGUERIA	**622.373**	**21**
Terres de l'Ebre	Baix Ebre	83.125	4*
	Montsià	72.121	3
	Ribera d'Ebre	23.867	2
	Terra Alta	12.713	2
	TOTAL VEGUERIA	**191.826**	**11**
TOTAL CATALUNYA		**7.570.908**	**148**

Taula 36: Veguers per comarca i per vegueria, segons la meva proposta.

Com he dit abans, la circumscripció seria la comarca. La distribució d'escons es faria segons la Llei d'Hondt, i el president de la vegueria s'escolliria tal com s'escull actualment el president de Catalunya: els veguers fan votacions i el que en rep més surt electe.

SIMULACIÓ SEGONS LES ELECCIONS AL PARLAMENT 2012

Vegueria	Comarques	Veguers	CiU	ERC	PSC	PP	ICV	C'S	CUP
Alt Pirineu i Aran	Alt Urgell	3	2	1					
	Alta Ribagorça	2	2						
	Cerdanya	2	2						
	Pallars Jussà	2	2						
	Pallars Sobirà	2	2						
	Vall d'Aran	2	1			1			
	TOTAL VEGUERIA	**13**	**11**	**1**		**1**			
Barcelona	Alt Penedès	4	3	1					
	Baix Llobregat	7	1	1	2	1	1	1	
	Barcelonès	15	5	2	2	3	2	1	
	Garraf	4	2		1	1			
	Maresme	5	3	1		1			
	Vallès Occidental	7	2	1	2	1	1		
	Vallès Oriental	5	2	1	1	1			
	TOTAL VEGUERIA	**47**	**18**	**7**	**8**	**8**	**4**	**2**	
Central	Anoia	4	2	1	1				
	Bages	4	3	1					
	Berguedà	3	2	1					
	Osona	4	3	1					
	Solsonès	2	2						
	TOTAL VEGUERIA	**17**	**12**	**4**	**1**				
Girona	Alt Empordà	4	3	1					
	Baix Empordà	4	3	1					
	Garrotxa	3	2	1					
	Gironès	4	3	1					
	Pla de l'Estany	2	2						
	Ripollès	2	2						
	La Selva	4	3	1					
	TOTAL VEGUERIA	**23**	**18**	**5**					
Ponent	Garrigues	2	2						
	Noguera	3	2	1					
	Pla d'Urgell	2	2						
	Segarra	2	2						
	Segrià	6	3	1	1	1			
	Urgell	2	2						
	TOTAL VEGUERIA	**17**	**13**	**2**	**1**	**1**			

Tarragona	Alt Camp	3	2	1					
	Baix Camp	4	2			1			
	Baix Penedès	4	2		1	1			
	Conca de Barberà	2	2						
	Priorat	2	1	1					
	Tarragonès	6	2	1	1	1		1	
	TOTAL VEGUERIA	**21**	**11**	**3**	**2**	**3**		**1**	
Terres de l'Ebre	Baix Ebre	4	2	1	1				
	Montsià	3	2	1	1				
	Ribera d'Ebre	2	1	1					
	Terra Alta	2	1	1					
	TOTAL VEGUERIA	**11**	**6**	**4**	**2**				
GENERAL CATALUNYA		**149**	**89**	**26**	**14**	**13**	**4**	**3**	

Taula 37: Resultat hipotètic de les eleccions Veguerials segons la meva proposta.

12.3. Eleccions Generals

Les eleccions generals crec que han de tenir en compte la representació proporcional de la població, però el territori també ha de tenir pes. Si a Catalunya només es tingués en compte la població, Barcelona decidiria. Per tant, crec que és important establir una llei que tingui en compte les dues coses, i la millor manera de fer-ho a les urnes és amb doble llista.

Per tant, les paperetes tindrien dues llistes. Una, seria llista dels candidats uninominals. Llista oberta i s'elegiria un candidat per comarca. Així, tots els elegits tindrien una implicació directa amb el territori.

La segona llista seria tancada i amb els candidats agrupats en partits. Les circumscripcions serien les vegueries. Cada vegueria tindria adjudicats un nombre de diputats, segons la població. Hi hauria un nombre fixe de diputats per circumscripció. El funcionament d'obtenció d'escons seria com al sistema alemany. Si els diputats electes en els districtes uninominals excedeixen el nombre de diputats de la llista plurinominal obtinguts pel partit, aquests se sumarien, i si són inferiors es restarien. Per tant, el parlament seria variable.

Com que, en el cas d'una Catalunya independent aquestes serien les eleccions estatals, el nombre de diputats augmentaria de l'actual en les autonòmiques. En el meu sistema deixaria el nombre actual per les llistes proporcionals (135) i

li sumaria el de les comarques (41). És cert que la suma d'aquests dos nombres dóna com a resultat un nombre parell (176), però el sistema que utilitzarem amb la suma d'escons pot fer canviar aquest nombre a senar (i de fet, no serà pas semblant al resultat de la suma), o si fos senar podria canviar a parell. En cas de resultat d'un nombre parell es crearia un escó addicional pel partit amb més vots al total de l'estat.

El nombre d'escons corresponent a cada vegueria es faria tenint en compte el percentatge d'habitants de cadascuna. Amb aquest percentatge es calcularia els escons i, el resultat al ser decimal es truncaria. Per tal de donar una mica més de força al territori, la distribució dels escons restants per arribar a cobrir els 135 no es faria per aproximació els dels decimals més alts sinó les vegueries amb menys escons. La distribució d'escons per vegueries seria la següent:

Vegueria	Població (IDESCAT 2012)	%	Escons %	Escons reals	Escons restants	TOTAL plurinominals	Escons uninominals
Alt Pirineu i Aran	76.294	1,008	1,361	1	1	2	6
Barcelona	5.051.502	66,722	90,747	90	0	90	7
Central	514.367	6,794	9,172	9	0	9	5
Girona	746.562	9,861	13,312	13	0	13	7
Ponent	367.984	4,861	6,562	6	0	6	6
Tarragona	622.373	8,221	11,098	11	0	11	6
Terres de l'Ebre	191.826	2,533	3,42	3	1	4	4
TOTAL	7.570.908	100	135	133	2	135	41

Taula 38: Escons plurinominals i uninominals corresponents a cada vegueria.

SIMULACIÓ DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT 2012

La simulació següent està feta suposant que tothom qui va votar, votaria al mateix partit tant en la llista uninominal i la proporcional. L'objectiu d'aquest sistema però, és que a primera es voti a la persona que defensa millor els interessos del territori, independentment de la seva ideologia política. A part, a la distribució dels uninominals hi consta un partit, però hi hauria de constar un nom.

La distribució d'escons proporcionals seria:

VEGUERIA	Escons disponibles per vegueria	CiU	ERC	PSC	PP	ICV	C'S	CUP
Alt Pirineu i Aran	2	2						
Barcelona	90	26	12	16	13	11	9	3
Central	9	5	2	1	1			
Girona	13	7	3	1	1	1		
Ponent	6	3	1	1	1			
Tarragona	11	4	1	2	2	1	1	
Terres de l'Ebre	4	3	1					
TOTAL	136	50	20	21	18	13	10	3

Taula 39: Distribució escons plurinominals a partir de les eleccions Autonòmiques de 2012 segons la meva proposta.

La distribució dels escons uninominals per a cada vegueria seria la següent:

Vegueria	Comarca	Partit guanyador uninominal
Alt Pirineu i Aran	Alt Urgell	CiU
	Alta Ribagorça	CiU
	Cerdanya	CiU
	Pallars Jussà	CiU
	Pallars Sobirà	CiU
	Vall d'Aran	CiU
TOTAL VEGUERIA		**6- CiU**

	Alt Penedès	**CiU**
Barcelona	Barcelonès	CiU
	Baix Llobregat	PSC
	Garraf	CiU
	Maresme	CiU
	Vallès Occidental	CiU
	Vallès Oriental	CiU
TOTAL VEGUERIA		**6- CiU; 1-PSC**
Central	Anoia	CiU
	Bages	CiU
	Berguedà	CiU
	Osona	CiU
	Solsonès	CiU
TOTAL VEGUERIA		**5- CiU**
Girona	Alt Empordà	CiU
	Baix Empordà	CiU
	Garrotxa	CiU
	Gironès	CiU
	Pla de l'Estany	CiU
	Ripollès	CiU
	La Selva	CiU
TOTAL VEGUERIA		**7- CiU**
Ponent	Garrigues	CiU
	Noguera	CiU
	Pla d'Urgell	CiU
	Segarra	CiU
	Segrià	CiU
	Urgell	CiU
TOTAL VEGUERIA		**6- CiU**

Tarragona	**Alt Camp**	**CiU**
	Baix Camp	CiU
	Baix Penedès	CiU
	Conca de Barberà	CiU
	Priorat	CiU
	Tarragonès	CiU
TOTAL VEGUERIA		**6- CiU**
Terres de l'Ebre	Baix Ebre	CiU
	Montsià	CiU
	Ribera d'Ebre	CiU
	Terra Alta	CiU
TOTAL VEGUERIA		**4- CiU**
TOTAL CATALUNYA		**40-CiU; 1-PSC**

Taula 40: Partits guanyadors dels escons uninominals en cada comarca, en total de les vegueries i de Catalunya.

A continuació faré el procediment de la suma i la resta d'escons. Primer miraré si el nombre de diputats uninominals és superior als plurinominals en cada vegueria, i per tan si s'han de sumar i crear escons addicionals al Parlament. Només faré l'observació en els partits que tinguin aquesta possibilitat, CiU i el PSC.

DIPUTATS CiU			
Vegueria	Diputats llista plurinominal	Diputats llista uninominal	Diputats addicionals
Alt Pirineu i Aran	2	6	4
Barcelonès	26	6	0
Central	5	5	0
Girona	7	7	0
Ponent	3	6	3
Tarragona	4	6	2
Terres de l'Ebre	3	4	1
TOTAL ESCONS ADDICIONALS			10

Taula 41: Escons addicionals de CiU.

DIPUTATS PSC			
Vegueria	Diputats llista plurinominal	Diputats llista uninominal	Diputats addicionals
Barcelona	6	1	0

Taula 42: Escons addicionals del PSC.

Per tant, la suma total dels escons serà la següent. Al costat hi ha els escons pertanyents a cada partit:

Partit	Escons simulació	Escons actuals
CiU	60	50
ERC	20	21
PSC	21	20
PP	18	19
ICV	13	13
C's	10	9
CUP	3	3
TOTAL	145	135

Taula 43: Escons definitius que haguessin obtingut els partits a les eleccions Generals a partir de les eleccions Autonòmiques del 2012, segons la meva proposta i comparació.

Aquest seria el resultat a les eleccions generals de Catalunya segons el meu sistema. Cal remarcar que és un resultat no fiable, ja que probablement tots els escons uninominals que ha obtingut CiU no serien per aquest partit, sinó per la persona a la qual la comarca votés per a candidat uninominal, que no tindria perquè ser el mateix que el de l'altra llista. També cal dir que els resultats són els mateixos que els de la proposta de CIU,(degut a la semblança dels sistemes), però el procediment, com es pot comprovar no és el mateix.

12.4. Eleccions Europees

A les eleccions europees no hi ha gaire cosa a dir. Suposant obtenir la independència i que ens volguessin a Europa hauríem de seguir el model establert i explicat anteriorment (ap. 7.4.). Se sol comparar Catalunya amb altres països de l'UE com Finlàndia, Dinamarca o Bèlgica per pes econòmic i en quant a demografia s'assembla a Bulgària. És molt difícil dir un nombre exacte d'eurodiputats que podria tenir, però fent aquesta comparació estaria comprès en una forquilla entre 13 i 22.

13. CONCLUSIONS

El treball de recerca m'ha ajudat a endinsar-me molt més en el món dels sistemes electorals i he après moltíssim fent-lo. Per començar, he après el funcionament d'elecció de molts països dels que no sabia que els seus sistemes poguessin arribar a ser tan diferents del nostre. A partir d'aquesta anàlisi concreta de diversos sistemes també m'he adonat de com aquests mètodes de recompte de vots poden arribar a condicionar el resultat d'unes eleccions. Sovint es parla d'una forma genèrica de països democràtics, però la qualitat democràtica depèn també, i en bona part, del sistema electoral utilitzat en cada país. Aquest aspecte m'ha fet reflexionar moltes vegades des de que vaig començar a endinsar-me en el món dels sistemes electorals, en que si no tenim coneixements sobre diversos aspectes del nostre entorn, que condicionen el nostre país, la nostra economia i fins i tot la nostra forma de viure, som més manipulables del que ens pensem. Penso que com a societat democràtica tots hem d'exercir el nostre dret de votar, però també implicar-nos, en el cas d'aquest país, durant els quatre anys que dura un mandat, i l'única manera és intentar saber totes les novetats i notícies (no solament per una font) i crear una opinió pròpia sobre la situació per tal de queixar-nos, si fa falta, o donar l'aprovació. Hem d'estar atents al nostre voltant, el món actual està en canvi continu, i el fet de que no ens manipulin està a les nostres mans.

M'ha agradat molt aprofundir sobre el tema del sistema electoral català. El fet d'estudiar les diferents propostes, i , d'alguna manera "inventar" el meu sistema m'ha fet adonar que, per molta proporcionalitat que vulguem donar al sistema, s'ha de tenir en compte el territori, perquè tothom pugui tenir veu dins del Parlament, i, en el cas de Catalunya, no sigui únicament Barcelona la que ho domina completament tot; en molts aspectes ja és així però tal i com es pot veure en la meva proposta caldria que tot el territori no urbà tingués més veu. Per això he volgut implicar diputats uninominals amb una obligació directa amb el territori.

També he pogut observar la complexitat d'elaborar un nou sistema, ja que és molt difícil no afavorir a cap partit polític. Aquest sistema elaborat de forma pròpia m'ha donat la resposta a la hipòtesi plantejada a l'inici del treball (*quin*

podria ser un bon sistema electoral per Catalunya?) i malgrat hi ha aspectes que es podrien polir més, estic satisfeta amb del resultat obtingut, ja que dóna una veu gran al territori, malgrat mantenir una certa proporcionalitat. A més a més el fet d'enviar les enquestes i veure les reaccions dels partits, m'ha demostrat que, potser alguns partits no són tan pròxims a la ciutadania com volen demostrar ser.

Una altra conclusió que obtinc de tot l'anàlisi fet sobre el coneixement que té la gent sobre el món electoral, malgrat hagi anat posant comentaris sota les enquestes, és que molta gent amb títols com l'ESO o Batxillerat, i fins i tot alguns casos de llicenciats i doctorats, no saben què és la Llei d'Hondt, cosa que em fa pensar que els que ho saben és per curiositat i que, per tant, potser en l'educació obligatòria s'hauria de fer referència a aquests temes que són la base de la política i, per tant, del funcionament del país.

I, per acabar, la darrera conclusió del meu treball és que com més aprenc de la política i del funcionament del món, més m'agrada i més m'hi sento implicada. I això, és com un peix que es mossega la cua, ja que potser, si tots els ciutadans tinguéssim més coneixement del sistema propi, i sentíssim que tenim una certa implicació en ell, no hi hauria tanta desafecció política ni seríem tan fàcils de manipular.

14. BIBLIOGRAFIA/FONTS D'INFORMACIÓ

A) Llibres i monografies

- CAMINAL BADIA, Miquel (editor). *Manual de ciència política*. Editorial Tecnos/Edicions de la Universitat de Barcelona/Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 1998.
- *Llei d'organització comarcal* 8/2003 Articles 20 i 21.
- MIR, Conxita*. Lleida (1890-1936): Caciquisme polític i lluita electoral.* Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1985.
- RÖHRICH, Wilfried. *Los sistemas políticos del mundo.* Alianza Editorial, El libro de bolsillo. Ciencias sociales- ciencia política.
- VILARRASSA, Araceli. *Cadascú un vot. Les eleccions democràtiques.* Graó Editorial. Col·lecció biblioteca de la classe, 1986.

B) Articles de publicacions periòdiques

- HINOJOSA, Sílvia. "Les noves regles del joc". La Vanguardia, núm. 47.245 (14 d'abril de 2013): p. 26-27.
- SAIZ, Eva: "EE UU renueva la totalidad de la Cámara baja y un tercio del Senado". El País, dia 8 de novembre de 2012.

C) Documents audiovisuals

- QUÈQUICOM?: *Anem a les urnes* [reportatge TV3]. (20 de febrer de 2013).

D) Pàgines web

- Per trobar informació de forma general:
- www.gencat.cat [Consultada setembre 2013]
- www.idescat.cat [Consultada juliol 2013]
- www.ine.es [Consultada juliol 2013]
- www.viquipedia.com [Consultada desembre 2013]

Pels sistemes electorals del món:

- http://guiesbibtic.upf.edu/content.php?pid=131489&sid=1674590 [Consultada agost 2013]

Sistema Binominal(Xile):

- http://es.wikipedia.org/wiki/Sistema_binominal [Consultada agost 2013]

Sistema australià:

- http://www.aec.gov.au/election/ [Consultada novembre 2013]

Sistema Irlandès:

- http://electionsireland.org/ [Consultada novembre 2013]
- http://en.wikipedia.org/wiki/Irish_general_election,_2011 [Consultada novembre 2013]

Sistema alemany:

- http://blogspersonals.ara.cat/desdeberlinguim/2011/03/23/el-sistema-electoral-alemany/ [Consultada novembre 2013]

Sistema holandès:

- http://aceproject.org/main/espanol/es/esy_nl.htm [Consultada setembre 2013]

Pels sistemes electorals espanyol i català:

- http://ca.wikipedia.org/wiki/Sistema_electoral_de_Catalunya#Eleccions_europees [Consultada agost 2013]
- http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/lo5-1985.html [Consultada agost 2013]

Introducció històrica:

- http://ca.wikipedia.org/wiki/Hist%C3%B2ria_d'Espanya#Dictadura_Franquista_.281939-1975.29 [Consultada novembre 2013]

Eleccions municipals:

- http://es.wikipedia.org/wiki/Legislaci%C3%B3n_electoral_espa%C3%B1ola [Consultada agost 2013]
- http://alfanje.wordpress.com/2010/08/21/espana-2010-numero-de-municipios-por-provincia/ [Consultada agost 2013]

Eleccions generals:

- http://ca.wikipedia.org/wiki/Eleccions_generals_espanyoles_de_2011 [Consultada agost 2013]

- http://elecciones.mir.es/resultadosgenerales2011/99SN/DSN99999TO_L1.htm [Consultada agost 2013]

Eleccions europees:

- https://es.wikipedia.org/wiki/Elecciones_europeas [Consultada agost 2013]
- http://www.europarlbarcelona.eu/ [Consultada desembre 2013]

E) Fonts orals

Sisco Farràs i Grau

Josep M. Vigatà i Español

- Les fonts orals han estat explicacions, consells i correccions de diversos aspectes del treball.

15. AGRAÏMENTS

Seria impossible agrair a tota la gent que m'ha ajudat per tal que aquest treball fos com és ara. Tots aquells amics i amigues, o simplement coneguts que en assabentar-se que a la televisió feien algun programa relacionat amb el meu treball, o llegien al diari alguna cosa que em pogués interessar i m'han trucat, han contribuït a petites pinzellades que són les que acaben de donar la forma definitiva. Ara bé, penso que cal fer una menció especial a algunes persones que sense elles, la feina de fer aquest treball encara hagués estat més dificultosa i probablement algunes de les coses no les hagués pogut realitzar. Aquestes persones són:

- El Sisco Farràs, el meu primer tutor del treball i, després de la seva jubilació una persona que m'ha ajudat en tot el que ha pogut i més, i que ha anat revisant-me el treball i, fins i tot, patint per com quedava. Ell em va ajudar a planificar tot el treball i, realment aquesta planificació m'ha estat de gran utilitat per organitzar-me.

- L'Antonieta Profitós, la meva segona tutora del treball que ha estat disponible per mi a tota hora i per qualsevol dubte, enviant-me informació que trobava i aconsellant-me en tot el treball.

- El meu tiet, el Josep M. Vigatà, que em va ensenyar a fer funcionar la majoria de programes informàtics que he necessitat per realitzar el meu treball (Word, Excel, Google Drive...), m'ha donat moltes idees de com enfocar els apartats i m'ha ajudat a revisar-lo tot.

- El Nil Noya Sampablo, que m'ha donat molts consells per tal de plasmar de manera senzilla i entenedora el funcionament dels sistemes electorals.

- Els meus pares i el meu germà que m'han ajudat en tot el que han pogut, m'han donat ànims en tot moment i han volgut entendre tot el meu treball, cosa que m'ha ajudat a sintetitzar els meus coneixements.

- Per acabar, als partits polítics que van contestar-me les preguntes, ja que han fonamentat la part més pràctica del meu treball, i a tota aquella gent que va destinar una part del seu temps a respondre'm l'enquesta i a reenviar-la.

Moltes gràcies a tots!

ANNEX 1: DIPUTATS AUTONÒMICS

Assemblea i total d'escons	Circumscripció	Escons Circ.
Parlament d'Andalusia 109 diputats	Huelva	12
	Jaén	11
	Almeria	12
	Còrdova	12
	Granada	13
	Cadis	15
	Màlaga	17
	Sevilla	18
Corts d'Aragó 67 diputats	Terol	14
	Osca	18
	Saragossa	35
Junta General del Principat d'Astúries 45 diputats	Orient	5
	Occident	6
	Centre	34
Corts de Castella- La Manxa 49 diputats	Guadalajara	8
	Cuenca	8
	Albacete	10
	Ciudad Real	11
	Toledo	12
Corts Valencianes 99 diputats	Castelló	24
	Alacant	35
	València	40
Parlament de Canàries 60 diputats	Hierro	3
	Gomera	4
	Fuerteventura	7
	Lanzarote	8
	La Palma	8
	Gran Canària	15
	Tenerife	15
Parlament de les Illes Balears 59 diputats	Formentera	1
	Eivissa	12
	Menorca	13
	Mallorca	33
P. Cantàbria 39 diputats		39
Parl. País Basc 75 diputats	Àlaba	25
	Guipúscoa	25
	Biscaia	25

Corts de Castella-Lleó 84 diputats	Sòria	5
	Àvila	7
	Palència	7
	Segovia	7
	Zamora	7
	Burgos	11
	Salamanca	11
	Lleó	14
	Valladolid	15
Ass. De Ceuta 25 regidors		25
Assemblea d'Extremadura 65 diputats	Càceres	30
	Badajoz	35
Parlament de Galícia 75 diputats	Ourense	14
	Lugo	15
	Pontevedra	22
	A Corunya	24
Parl. La Rioja 33 diputats		33
Ass. Madrid 129 diputats		129
Ass. Melilla 25 regidors		25
Parl. Navarra 50 diputats		50
Parlament de Catalunya 135 diputats	Lleida	15
	Girona	17
	Tarragona	18
	Barcelona	85
Assemblea Regional de Múrcia 45 diputats	Zona quinta	3
	Zona quarta	4
	Zona primera	7
	Zona tercera	10
	Zona segona	21

ANNEX 2: POBLACIÓ I VOTS AL 2012 PER COMARQUES I VEGUERIES

Vegueria	Comarques	Població (IDESCAT 2012)	VOTS							
			CiU	ERC	PSC	PP	ICV	C's	CUP	Altres
Alt Pirineu i Aran	Alt Urgell	**21.386**	4.978	1.732	1.004	1.015	629	248	461	339
	Alta Ribagorça	**4.235**	743	348	321	155	133	58	84	88
	Cerdanya	**19.047**	4.812	1.450	593	962	409	284	226	426
	Pallars Jussà	**14.113**	3.470	1.452	655	467	344	95	271	200
	Pallars Sobirà	**7.457**	1.879	905	298	191	209	60	251	90
	Vall d'Aran	**10.056**	1.297	262	825	911	235	235	56	189
	TOTAL VEGUERIA	**76.294**	**17.179**	**6.149**	**3.696**	**3.701**	**1.959**	**980**	**1.349**	**1.332**
Barcelona	Alt Penedès	**106.252**	20.933	9.468	6.170	4.613	4.452	2.178	3.099	2.981
	Baix Llobregat	**806.799**	78.137	42.146	79.272	56.333	51.739	42.615	9.978	27.790
	Barcelonès	**2.254.052**	277.791	127.738	163.027	166.920	132.317	94.883	37.810	61.536
	Garraf	**147.107**	19.020	8.396	10.092	8.718	6.553	5.524	3.989	3.640
	Maresme	**436.487**	78.295	31.268	26.018	27.322	19.148	14.828	6.988	13.513
	Vallès Occidental	**898.173**	115.588	51.044	80.416	53.685	51.706	43.697	14.297	28.600
	Vallès Oriental	**402.632**	61.105	27.249	28.434	23.458	21.489	16.622	6.257	12.862
	TOTAL VEGUERIA	**5.051.502**	**650.869**	**297.309**	**393.429**	**341.049**	**287.404**	**220.347**	**82.418**	**150.922**
Central	Anoia	**118.817**	20.744	9.018	7.854	6.603	4.534	3.255	1.965	4.410
	Bages	**186.084**	37.850	16.672	10.887	7.793	6.444	3.654	4.014	5.417
	Berguedà	**41.202**	11.373	5.050	1.751	1.252	1.050	380	1.277	1.010
	Osona	**154.588**	42.302	17.618	4.883	4.241	3.499	1.747	2.980	5.200
	Solsonès	**13.676**	3.452	1.758	407	442	266	79	309	256
	TOTAL VEGUERIA	**514.367**	**115.721**	**50.116**	**25.782**	**20.331**	**15.793**	**9.115**	**10.545**	**16.293**
Girona	Alt Empordà	**141.517**	22.995	9.219	5.653	7.474	2.847	2.270	2.384	2.904
	Baix Empordà	**133.754**	25.195	10.548	7.120	5.758	3.647	2.016	2.037	2.768
	Garrotxa	**55.855**	15.351	6.065	1.943	1.508	1.272	419	1.390	1.124
	Gironès	**184.187**	35.444	15.541	8.317	7.421	5.173	3.330	4.683	4.164
	Pla de l'Estany	**31.463**	8.771	3.784	654	820	633	199	971	590
	Ripollès	**26.268**	7.729	2.928	1.268	956	797	308	563	643
	La Selva	**173.518**	28.382	11.951	9.265	8.292	5.677	3.616	2.274	3.630
	TOTAL VEGUERIA	**746.562**	**143.867**	**60.036**	**34.220**	**32.229**	**20.046**	**12.158**	**14.302**	**15.823**
Ponent	Garrigues	**20.212**	5.347	2.406	838	769	388	136	353	331
	Noguera	**40.200**	9.709	3.836	1.594	1.857	869	357	530	656
	Pla d'Urgell	**37.267**	8.961	3.434	1.387	1.463	741	351	475	663
	Segarra	**23.365**	4.953	2.002	635	919	406	209	387	434
	Segrià	**209.965**	33.802	13.843	12.179	13.427	6.013	4.720	2.334	4.195
	Urgell	**36.975**	8.769	3.384	1.254	1.517	765	267	680	739
	TOTAL VEGUERIA	**367.984**	**71.541**	**28.905**	**17.887**	**19.952**	**9.182**	**6.040**	**4.759**	**7.018**

	Comarca	Població (IDESCAT 2012)	CiU	ERC	PSC	PP	ICV	C's	CUP	Altres
Tarragona	Alt Camp	**45.299**	8.721	4.086	2.303	2.158	1.218	973	1.044	1.166
	Baix Camp	**193.535**	28.578	10.801	10.626	13.348	5.013	6.497	3.789	4.014
	Baix Penedès	**101.138**	11.829	4.930	7.351	6.899	3.597	3.800	1.361	2.744
	Conca de	**21.148**	4.972	2.990	698	655	587	226	420	451
	Priorat	**9.971**	2.533	1.449	422	302	317	56	506	164
	Tarragonès	**251.282**	27.537	11.707	17.395	20.726	8.483	12.656	2.931	5.809
	TOTAL	**622.373**	**84.170**	**35.963**	**38.795**	**44.088**	**19.215**	**24.208**	**10.051**	**14.348**
Terres de l'Ebre	Baix Ebre	**83.125**	11.766	7.446	4.003	3.830	2.542	878	1.126	1.718
	Montsià	**72.121**	9.918	6.286	3.810	3.712	1.716	618	1.041	1.409
	Ribera d'Ebre	**23.867**	4.809	2.860	1.311	947	685	208	358	523
	Terra Alta	**12.713**	2.765	1.396	604	920	318	100	249	203
	TOTAL	**191.826**	**29.258**	**17.988**	**9.728**	**9.409**	**5.261**	**1.804**	**2.774**	**3.853**
TOTAL		**7.570.908**	**1.112.605**	**496.466**	**523.537**	**470.759**	**358.860**	**274.652**	**126.198**	**209.589**
Vots estranger	Barcelona		2.632	1.151	866	659	662	290	181	459
	Girona		389	178	103	88	65	20	24	67
	Lleida		404	187	82	81	56	18	17	46
	Tarragona		229	142	119	94	62	27	15	53
TOTAL		**7.570.908**	**1.116.259**	**468.124**	**524.707**	**471.681**	**359.705**	**275.007**	**126.435**	**210.214**

ANNEX 3: RESPOSTES ÍNTEGRES DELS PARTITS

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

[Resposta data 4/4/13]

Està el seu grup parlamentari d'acord amb la llei electoral catalana?

El nostre Grup Parlamentari ha manifestat en reiterades ocasions la necessitat de disposar d'una llei electoral pròpia com així determina l'Estatut d'Autonomia.
El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 16 de juliol de 2009, va aprovar una Moció sobre el règim electoral que va manifestar la necessitat d'impulsar una proposició de llei electoral creant-se una ponència conjunta, de tots els Grups Parlamentaris per a elaborar la legislació electoral de Catalunya a partir del document *Participació, representació, transparència. Informe per a la Llei electoral de Catalunya*, elaborat per la comissió d'experts creada en virtut de l'acord de govern del 27 de març de 2007.
La ponència no va culminar amb la proposta d'un text donat el finament de la legislatura i la manca d'acord en alguns aspectes.
Aquesta X legislatura, que es va iniciar fa poc mes de 100 dies, ha iniciat amb l'acord de tots els grups parlamentaris (excepte la CUP) la redacció de la llei amb la constitució d'una nova ponència. La ponència ha iniciat els seus treballs el passat dia 8 de febrer.

- Quins aspectes positius hi veuen? Quins aspectes negatius?

La elaboració d'una llei catalana significa disposar en el nostre ordenament jurídic d'una norma pròpia, tal com preveu l'Estatut, i no tenir que (sic) utilitzar la normativa general de l'Estat en un aspecte que tenim competències per tenir la nostra pròpia regulació. En aquest sentit disposar de normativa pròpia, amb el màxim de consens possible, és un element que nomes es pot qualificar de positiu.

- A quina llei electoral europea li agradaria que fos calcat el sistema català?

Hi ha molts models de lleis electorals. La majoria de sistemes fixen criteris que responen a necessitats concretes ja sigui de la situació política específica o territorial. La llei catalana pot agafar criteris utilitzats a d'altres lleis electorals, però ha de ser una llei pròpia que respongui a les nostres necessitats actuals i futures.

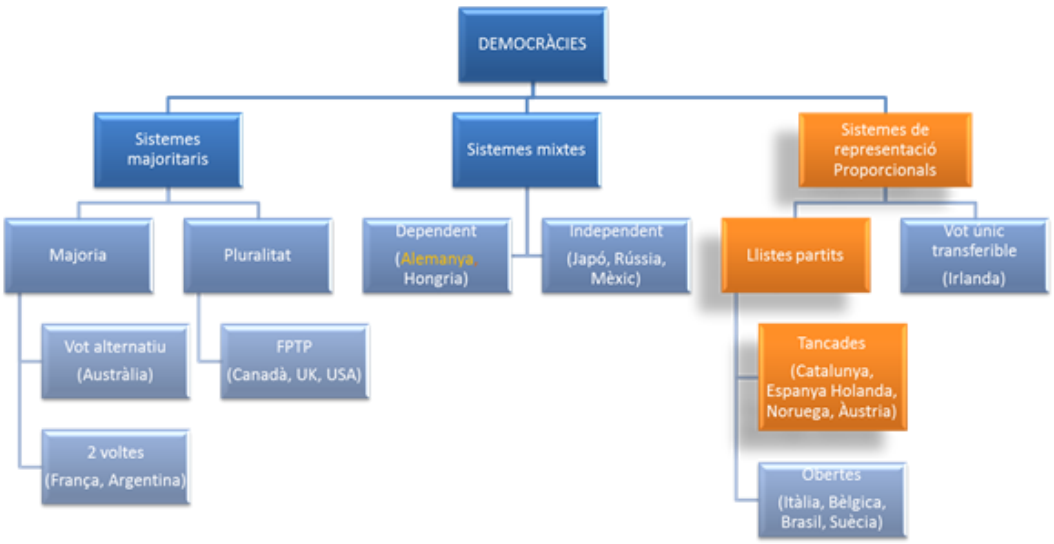

Com es pot veure en aquest esquema, el nostre model actual respon a un sistema de representació proporcional de llistes elaborades pels partits polítics i tancades.

- Quins canvis proposaria a l'actual llei?

CIU proposa una llei electoral catalana que representi i garanteixi la pluralitat del conjunt del territori, tot reforçant la participació democràtica a través de sistemes de representació proporcional personalitzada que incrementi la vinculació entre els votants i el representants, amb l'existència d'un diputat per comarca, com a mínim.

En aquests moments s'està en plena negociació d'aquesta llei catalana. El sistema que proposa CIU passaria per un sistema que contemplés una dualitat, determinada per vuit circumscripcions electorals i cinquanta-quatre districtes uninominals.

Les circumscripcions que es correspondrien amb les futures vegueries i que farien la funció que han desenvolupat fins ara les quatre circumscripcions existents (províncies) la de produir representació electoral. Respecte a quina ha de ser la delimitació exacta d'aquestes circumscripcions, la nostra proposta és que sigui exactament la mateixa que estableixi la llei d'organització territorial de Catalunya.

Per una altra banda, establir cinquanta-quatre districtes uninominals, un per a cada comarca i el territori d'Aran; i la resta del Barcelonès.

Aquests districtes no estan pensats per a produir representació política, i tal com passa en tots els sistemes de representació proporcional personalitzada no influiran en la correlació de forces del Parlament. La seva funció és més aviat la de generar una major intercomunicació entre els ciutadans i el Parlament, fent que els diputats exhibeixin una més gran responsabilitat personal davant dels ciutadans sense emparar-se en les llistes de partit.

Per tant estaríem davant d'un sistema de representació dual, circumscripcions a on s'escollirien unes llistes presentades pels partits i uns districtes a on s'escollirien persones al marge de si son o no membres d'una formació política.

- Estaria d'acord en canvis de la llei que modifiquessin la composició del parlament en detriment del nombre de diputats del seu grup, tot i que això comportés una situació més justa?

Estarem d'acord en aquell sistema que s'adopti per una amplia majoria del Parlament de Catalunya. Qualsevol sistema que modifiqui l'estructura actual pot produir canvis en la representació actual.

- Quin creu que és el(s) motiu(s) pel qual encara no hi ha una llei electoral catalana?

La llei electoral és una llei complexa i que al marge dels aspectes purament procedimentals que afecten a unes eleccions, te(sic) afectes(sic) en quina representació del país volem al Parlament, i quin pes tenen els partits polítics, els territoris, etc. Hi ha doncs molts temes a debat i importants el que ha dificultat el consens necessari per abordar-la. Un consens imprescindible en una llei d'aquestes característiques i incidència.

- Està satisfet de la "paritat" al parlament?

La paritat actual és d'una correlació de 60% homes 40% dones. Una correlació similar a les últimes legislatures i una paritat que va millorant des de que es va constituir el Parlament els anys 80' en que el percentatge de dones era poc mes del 5%.

El Parlament hauria d'esser un reflex de la nostra societat i cap aquesta fita estem orientats.

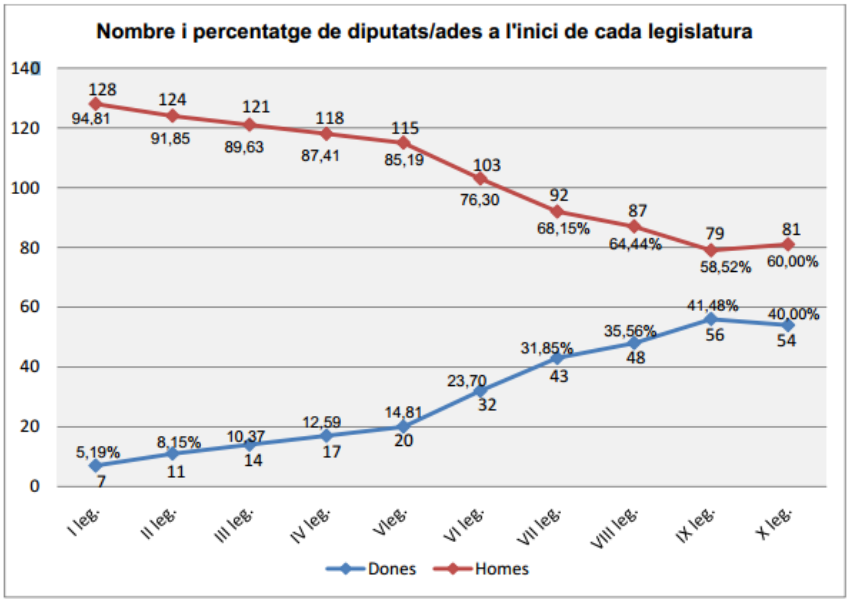

*A l'enquesta s'hi va adjuntar un estudi elaborat per Parlament de Catalunya sobre la paritat, he decidit incloure només aquest gràfic.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

[Resposta data 3/5/13]

-Està el seu grup parlamentari d'acord amb la llei electoral catalana?

Estem d'acord en que ens cal elaborar una Llei Electoral Catalana. De fet, aquesta és una assignatura pendent des de la recuperació de la democràcia i l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia. Tan és així que som la única Comunitat Autònoma que, en aquests moments, no té llei electoral pròpia. Es tracta d'un element imprescindible per poder establir mesures concretes per adequar el dret fonamental del vot amb la representació territorial del nostre país. Dit d'una altra manera, una llei electoral pròpia ens permetria generar un Parlament de Catalunya més proper, més accessible al ciutadà i amb una major correspondència entre elector i representant. Això sempre és important, però en aquests moments, de desprestigi de la política és fonamental.

Esquerra, doncs, és partidària de que aquesta legislatura serveixi (entre d'altres coses) per a l'aprovació de la Llei Electoral. És més, com a element estructurant d'un país (estructura d'estat) per a nosaltres és imprescindible.

- Quins aspectes positius hi veuen? Quins aspectes negatius?

Hi ha qui considera el sistema electoral com el cor de la democràcia. És a dir, que constitueix un element essencial per a la bona salut del sistema democràtic en conjunt. Probablement certament la llei electoral, doncs, és una qüestió fonamental per a la millora democràtica i especialment per a la regeneració del sistema.

Es en aquest sentit, sobretot, que l'aprovació d'una llei electoral pròpia suposa una oportunitat fonamental per a millorar conceptes com la transparència pública, criteris com la coresponsabilitat. Suposa una gran ocasió per generar majors índex de comprensibilitat i sobretot de connexió amb la ciutadania.

De fet, la gran assignatura pendent del sistema electoral (i que l'actual LOREG no garanteix suficientment) és aconseguir un major lligam entre diputat i territori. Entre electe i electors. Per poder seguir millor l'activitat parlamentària i sobretot per poder retre comptes de manera més clara i diàfana. En definitiva, allò que d'alguna manera és alhora una oportunitat i una amenaça en aquest procés es aconseguir que tots els electors i electores coneguin els seus representants, els identifiquin clarament i hi tinguin un accés fàcil i directe.

Pel que fa als elements negatius segurament caldria parlar més dels problemes i amenaces en el procés en sí que en el propi resultat. Em refereixo, evidentment, a la dificultat d'arribar a grans acords i consensos bàsics per un costat i de l'altre, la complicació de trobar un sistema que pugui representar prou bé la realitat territorial i social del país.

Cadascú, cada grup parlamentari tindrà unes aspiracions, visions i models diferents i trobar l'encaix en un sistema que al mateix temps sigui garantia de major proximitat i representativitat no serà fàcil.

- A quina llei electoral europea li agradaria que fos calcat el sistema català?

No crec que puguem calcar cap sistema al 100%. Hi ha sistemes molt interessants amb afectes molt positius pels respectius sistemes polítics. Però segurament transportats directament a Catalunya no funcionarien d'igual manera. Sóc més partidari, per tant, de trobar un sistema propi que (per força) haurà de ser un híbrid de diferents models comparats. Dit d'una altra manera, haurem de "copiar" de diferents fonts.

Necessitem un sistema propi fet, això sí, de diferents aportacions. En el context comparat podríem dir que – a grans trets- hi ha dos grans models: el majoritari (països anglosaxons) i proporcional (Europa continental). I llavors hi ha sistemes com l'alemany que combina aspectes d'un model i de l'altre. Es aquest darrer, probablement, el gran referent per Catalunya. Ara bé, malgrat que és un sistema que particularment trobo interessant també cal reconèixer que també genera disfuncions i problemes alhora que possiblement sigui difícil traslladar-lo a Catalunya sense modificacions ni adaptacions prou considerables.

- Quins canvis proposaria a l'actual llei?

Crec que el gran repte que hem de resoldre és el lligam entre diputat i circumscripció. S'ha dit moltes vegades que el gran problema del sistema és la Llei d'Hondt. I això no és així. Aquesta només es una fórmula matemàtica per a atribuir vots en escons. És a dir, simplement una divisió. El gran problema del sistema es no tenir una estructura de circumscripcions i districtes electorals que representin la realitat demogràfica i social del país i sobretot que permetin més control per part dels ciutadans.

Així doncs, allò que seria fonamental abordar amb la llei electoral seria la representació. I això només s'aconseguirà amb la creació de circumscripcions més petites, més ajustades a la realitat i un sistema

d'elecció (tendent a un de majoritari segurament) que permeti identificar quin és el diputat/diputada de cada àmbit amb més facilitat.

Posem un exemple: actualment un diputat escollit per la demarcació de Girona representa un territori d'uns 700.000 habitants i 8 comarques. Un territori massa gran en tots sentits com perquè la gent conegui el seu representant. Caldrien districtes electorals més petits (a l'entorn dels 100.000 habitants) en els quals s'escollís un únic representant.

Això suposaria crear un mapa electoral propi que no forçosament (de fet, en molts casos no seria així) equivaldria a les comarques però que representaria territoris més petits que la província actual. En aquests àmbits s'hi hauria d'aplicar un sistema d'elecció que permetés a tots els electors conèixer qui és el seu representant (i per tant poder-lo elegir de manera directa) més enllà de les afinitats partidistes.

En definitiva, sóc dels que crec que per millorar la democràcia i la representació cal un nou sistema electoral basat en una estructura territorial de l'estil britànic (per exemple). Vol dir que calen diputats i diputades de districte. Dit d'una altra manera, que els electors del Pallars Jussà sàpiguen exactament qui és el seu representant al Parlament. A qui han de demanar explicacions cada quatre anys. A qui han de recórrer per plantejar problemàtiques del territori. A qui han d'anar perquè defensi els seus interessos.

Es veritat que per millorar la representativitat s'ha plantejat el debat de les llistes obertes com el gran element catalitzador d'una millora democràtica. Crec, personalment, que no té sentit parlar de llistes obertes si no resolem aquests aspectes comentats. És més, són molt més importants les circumscripcions i el sistema d'elecció dels candidats que l'obertura de les llistes. No en va, actualment ja tenim la possibilitat de votar amb una llista oberta: el Senat. I els resultats, es evident, no són els desitjables.

Altres elements que caldria regular amb la nova llei serien aspectes com l'accés al vot (vot electrònic, noves fórmules de participació), les condicions i despeses destinades a les campanyes electorals, la paritat i representació mínima de les minories, el règim d'incompatibilitats. I alhora caldria obrir debats com el de les primàries (si cal regular-les per llei).

- Estaria d'acord en canvis de la llei que modifiquessin la composició del parlament en detriment del nombre de diputats del seu grup, tot i que això comportés una situació més justa?

Sí, és clar. Del que es tracta es de crear una llei que millori tot allò que pel fet de no tenir-ne ara no van massa bé. Són moments de desprestigi polític i una crisi de valors associats a l'activitat pública per tant, allò que ens hi juguem és molt més que un diputat o dos. Estem parlant de la millora (i pervivència) de la democràcia. I si per assolir aquest objectiu tenim pitjors resultats com a partit, ho entomarem. Primer el país.

- Quin creu que és el(s) motiu(s) pel qual encara no hi ha una llei electoral catalana?

Segurament per càlculs partidistes. Durant tots aquests anys tots els partits han fet les seves sumes i restes. Cadascú ha defensat models diferents en part, segur, per creença però en bona mesura, també, per interessos de partit. Sigui com sigui el curt terminisme (el resultat a les següents eleccions) es el que ha frenat l'aprovació d'un text. Espero que ara siguem capaços –el moment ho requereix- d'arribar a un acord satisfactori pel país.

- Està satisfet de la "paritat" al parlament?

Seria fonamental que poguéssim parlar de la paritat en termes de normalitat. Hauria de ser l'usual i per tant, que no ens causés satisfacció assolir-la perquè fos precisament el que és habitual. Amb tot cas dir que si comparem amb el nostre entorn només Suècia o Finlàndia ens superen en percentatge de dones als seus respectius Parlaments. Sigui com sigui, encara hem de treballar molt en aquest aspecte. Es veritat –i en sóc molt partidari- que la llei de paritat ha provocat una situació molt més acceptable que fa uns anys malgrat un lleuger descens de la presència de dones diputades en les darreres eleccions (41,5 % el 2010 a 40,7% el 2012). Així doncs, per mi es evident que la discriminació positiva és fonamental per assolir una situació que si fos de forma "natural" no s'hi arribaria. De fet, aquesta és una de les qüestions que segurament es debatran a l'entorn de la llei electoral. Sóc de l'opinió que caldrà regular-ho i estipular-ho a la nostra llei (ara, es determina mitjançant una llei estatal).

INICIATIVA PER CATALUNYA –VERDS-EUIA

[Resposta data 27/8/13]

- Està el seu grup parlamentari d'acord amb la llei electoral catalana?

El meu grup considera que és una vergonya que des de 1979 el Parlament no hagi aprovat una llei electoral. Ara confiem en que la Ponència que la està elaborant arribi a un text que sigui aprovat.

- Quins aspectes positius hi veuen? Quins aspectes negatius?

El nou text encara és a les beceroles. Però hauria d'incloure una part dedicada a aconseguir més transparència en el funcionament electoral introduint algunes de les demandes que una part de la població ha exigit en els darrers temps: Control de les despeses dels partits; prohibició de donacions d'empreses; prohibició de que els diputats cobrin un altre sou del seu partit; obligació dels candidats de estar empadronats a la seva circumscripció des de dos anys abans de les eleccions.... L'aspecte negatiu seria que no s'arribi a aprovar la llei (cal el vot de 90 diputats i diputades) o que per aprovar-la es diluïssin les novetats que cal introduir.

- A quina llei electoral europea li agradaria que fos calcat el sistema català?

El sistema electoral és tan sols una part de la llei. Una possibilitat seria adoptar un sistema similar a l'holandès, que permet compaginar proporcionalitat i representació dels territoris. Cal no oblidar que l'Estatut estableix que el sistema electoral català ha de ser proporcional. Avui un sistema de doble vot com l'alemany podria ser una solució, sempre que es respecti la proporcionalitat, cosa que exigeix una circumscripció única a nivell de Catalunya per distribuir els escons (vot de partit) i l'elecció de diputats i diputades per vot directe en circumscripcions petites.

- Quins canvis proposaria a l'actual llei?

En el procés d'elaboració de la llei el meu grup ,a més de les propostes que he citat en respostes anteriors, ha plantejat la creació d'una administració electoral catalana (Sindicatura electoral), la superació dels blocs electorals als mitjans públics i la necessitat d'enviar una Proposició de llei al Congrés de Diputats per establir el dret de vot als 16 anys.

- Estaria d'acord en canvis de la llei que modifiquessin la composició del parlament en detriment del nombre de diputats del seu grup, tot i que això comportés una situació més justa?

Sí. Però és una situació difícil de que es pugui donar. Cal no oblidar que qualsevol sistema electoral que s'aprovi ha de ser proporcional. I ICV-EUIA fins ara ha estat més aviat perjudicada per una manca de proporcionalitat, no massa elevada però real, que sempre ha a favorit (sic) a CIU.

- Quin creu que és el(s) motiu(s) pel qual encara no hi ha una llei electoral catalana?

Pot semblar una resposta sectària o partidista però penso sincerament que no hi ha hagut llei electoral fins ara perquè el grup majoritari que és CIU no ha volgut. Repeteixo que per aprovar la llei fan falta 90 vots dels 135 escons de que disposa el Parlament. I CIU no ha volgut perquè l'actual sistema electoral basat en una determinada distribució d'escons per cada una de las quatre províncies, sempre ha afavorit a CIU atorgant-li dos o tres escons més dels que li pertocarien amb una distribució totalment proporcional. D'altra banda els grans partits tradicionals, CIU,PSC i PP, no han volgut fins ara introduir canvis que els obligarien a més transparència en les seves finances electorals (aquí hi ha el gran tema de les donacions d'empreses privades).

- Està satisfet de la "paritat" al parlament?

Al meu grup som 13: 7 diputats i 6 diputades. Dels quatre caps de llista, dos eren homes i 2 eren dones. Però no estem satisfets encara de la paritat. Cal vigilar que qualsevol sistema electoral que es pugui adoptar serveixi també per garantir la paritat.

-Altres informacions

La Ponència que elabora la llei porta redactats una tercera part dels articles. S'avança a poc a poc. Encara no hi ha acord sobre el sistema electoral. La llei ha de servir per millorar la participació ciutadana i la transparència del funcionament i les finances dels partits polítics.

ANNEX 4: RESUM DE LES RESPOSTES A L'ENQUESTA

Resum

Sexe

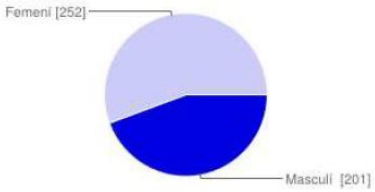

Masculí	**201**	44%
Femení	**252**	56%

Grup d'edat

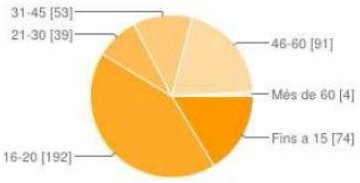

Fins a 15	**74**	16%
16-20	**192**	42%
21-30	**39**	9%
31-45	**53**	12%
46-60	**91**	20%
Més de 60	**4**	1%

Nivell d'estudis

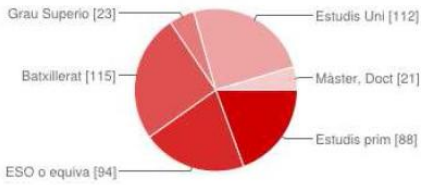

Estudis primaris	**88**	19%
ESO o equivalent	**94**	21%
Batxillerat-Grau Mitjà o equivalent	**115**	25%
Grau Superior	**23**	5%
Estudis Universitaris	**112**	25%
Màster, Doctorat, etc.	**21**	5%

Estàs interessat en política?

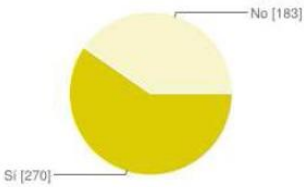

Sí	**270**	60%
No	**183**	40%

Ideologia política

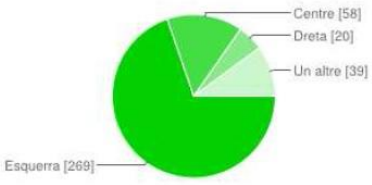

Esquerra	**269**	70%
Centre	**58**	15%
Dreta	**20**	5%
Un altre	**39**	10%

Ets militant d'algun partit o organització relacionada?

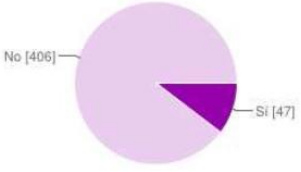

Sí	**47**	10%
No	**406**	90%

En cas d'afirmatiu a la pregunta anterior, si no t'importa, digues quin/a.

proces constituent Esquerra Republicana de Catalunya ANJI Reagrupament Arran arran partido popular ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

cdc Jerc CDC Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya (JERC) Joventut Socialista de Catalunya psc JERC i ANJI ccoo L'ANC PSOE PP PSC Sindicat UGT sindicat Joventut Nacionalista de Catalunya i Convergència Dempcràtica de Catalunya erc JERC JERC/ERC Esquerra replublicana ERC CCOO CIU ICV

Saps com funciona l'actual llei electoral que s'aplica a Catalunya?

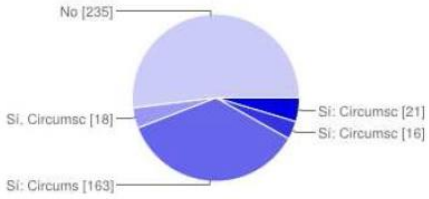

Sí: Circumscripció-comarca Llei d'Hondt, llistes tancades i bloquejades.	**21**	5%
Sí: Circumscripció-comarca, Llei d'Hondt, llistes obertes.	**16**	4%
Sí: Circumscripció-província, Llei d'Hondt, llistes tancades i bloquejades.	**163**	36%
Sí, Circumscripció-província, Llei d'Hondt, llistes obertes.	**18**	4%
No	**235**	52%

Podries nombrar a un estat amb una llei electoral diferent a l'espanyola?

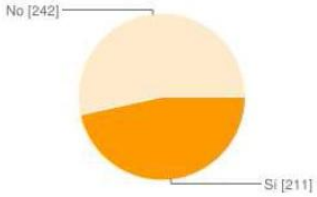

Sí	**211**	47%
No	**242**	53%

Estat amb llei electoral diferent a la de l'estat espanyol

Regne Unit anglaterra EEUU Noruega MASSACHUSSETS XINA , COMUNISTA ALEMANYA EEUU, JAPO eua suecia Corea del Nord XINA Corea del Sud COREA, COMUNISTES Finlàndia Estats units Francia alemanya estats units cuba Estats Units d'Amèrica EUA França, Alemanya, USA gran bretanya grècia brasil Alemanya belgica Suècia E.E.U.U. zimbawe Anglaterra EEUU, Alemanya ITALIA CUBA Tots, les lleis electorals son diferents a cada país USA françа Estats Units EEUU, FRANÇA Estats Units Estats units? Suïssa SUISSA,LUXEMBURG... Xina Estat Units França, Alemanya Suïssa, USA corea del nord XINA,EEUU,CUBA REGNE UNIT Estat Units FRANÇA suïssa, EEUU... la tira EE.UU Molts Gran Bretanya Israel françа xina Bolívia SUISSA,EEUU,ALEMANYA Anglaterrra Alemany Australia Alemania Regne Unit, Alemanya, França, ... França Reino Unido Suissa Alemanya, França... França estats units

Saps què són les llistes obertes?

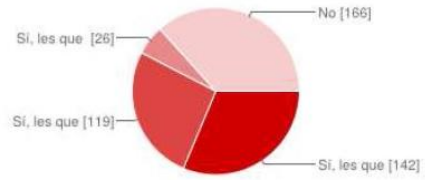

Sí, les que l'elector té total llibertat per marcar les persones a les que vota.	**142**	31%
Sí, les que l'elector té total llibertat per marcar les preferències dins d'una llista.	**119**	26%
Sí, les que l'elector pot apuntar qualsevol nom i votar-lo, i per tant una persona no presentada a les eleccions pot resultar electa.	**26**	6%
No	**166**	37%

Saps què són les vegueries?

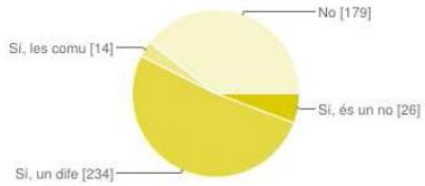

Sí, és un nom diferent que s'atorga a les comarques.	**26**	6%
Sí, un diferent tipus de districte electoral i organització territorial que té en compte territoris històrics.	**234**	52%
Sí, les comunitats autònomes o províncies que tenen una llengua o cultura pròpies i diferents a la de l'Estat que formen part.	**14**	3%
No	**179**	40%

Saps com funciona la Llei d'Hondt?

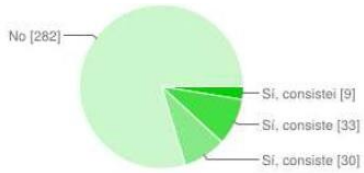

Sí, consisteix en que el territori està dividit en diversos districtes uninominals i cadascun elegeix un candidat per majoria simple. Les eleccions les guanya el partit que obté
Sí, consisteix en dividir els vots totals de cada partit per 1,2,3..fins arribar al nombre total d'escons a repartir, i llavors s'adjudiquen els escons tenint en compte un ordre dec
Sí, consisteix en dividir el nombre de vots vàlids pels escons a repartir i aconseguir una quota, amb la qual, als partits se'ls assigna tants escons com quotes tinguin els se
No

En quin grau creus que la llei electoral utilitzada a Catalunya reflecteix el principi de democràcia?

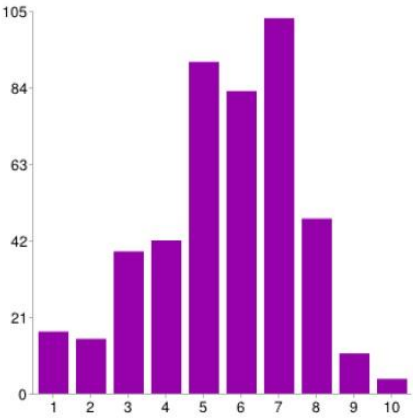

1	**17**	4%
2	**15**	3%
3	**39**	9%
4	**42**	9%
5	**91**	20%
6	**83**	18%
7	**103**	23%
8	**48**	11%
9	**11**	2%
10	**4**	1%

Tens alguna proposta de millora referent a l'apartat anterior? En cas afirmatiu, la pots descriure?

No, però crec que la llei d'Hondt és un càlcul d'escons erroni, ja que beneficia als partits grans i perjudica als petits, prenen com a grans els que tenen més vots, i petits els que en tenen menys Poder destituïr el polític que no acompleix el seu programa electoral. no no les conec, però m'emprenya tenir que fer servir un sistema espanyol i que de moment no poguem decidir quina seria la millor manera de votar La llei d'Hondt no reflecteix la realitat i no te en compte els vots en blanc i la gent que no vota. Crec que seria millor fer un sistema basat en %. Els vots en blanc i la gent que no vota s'hauria de veure reflectida amb seients sense ningu al Parlament per aixi mostrar el desacord de la poblacio amb la politica. - Les llistes haurien de ser obertes. - No hi hauria d'haver un percentatge mínim de vots fixat per llei per a obtenir representació parlamentària. - S'haurien de limitar les aportacions econòmiques de l'administració als partits polítics, així com les donacions de particular i empreses. <3 Llistes obertes per comarca o vegueria no. Sort maca! Com a mínim, canviar el sistema de democràcia representativa en un sistema de democràcia participativa, en la que hi hagi una prioritat de l'administració per afavorir la participació del ciutadà en tots els àmbits de les decisions públiques. Avui en dia l'única eina és la ILP i els parlamentaris en el millor dels casos l'admeten a tràmit però sempre les tomben (excepte en el cas dels toros, en el que era obvi que hi havia un interès partidista-nacionalista). El sistema electoral, especialment la política, hauria d'incorporar mecanismes més participatius i més dinàmics, més mecanismes de control de la feina que fan els governants. No se'ns pot exigir com a ciutadans que anem a votar 1 vegada cada 4 anys i després callem. Llistes obertes amb sistema proporcional i amb una única circumscripció LLISTES OBERTES, DESBLOQUEJADES. Llistes obertes. Una persona un vot. Divisió del recompte de vots i repartició dels percentatges dels representants per percentatge de vots amb un minim d'un representatnt. Major possibilitat d'entrar al parlament pel que fa als partits petits! ENLLOC DE TRIAR EL PARTIT POLITIC QUE VOLEM QUE GOVERNI I FER LES LLEIS, VOTAR CADA LLEI I REFORMA PER INDIVIDUAL I AIXI ELEGIRIEM EL FUNCIONAMENT DEL NOSTRE PAIS EN CADA DETALLS I DEMOCRATICAMENT. La última resposta no la tinc clara. Circumscripcions per vegueries amb llistes obertes Crec que es impotant el que es planreja pero crec que encaea ho seria mes un sistema que garantis un major control extern de la classe politica i que garantis accions efectives si fos oportu, crec que aixo es el que realment es preocupant,... la manca de confiança en els nostres representants i sensacio de que ens utilitzen i enganyen..... sense aquests minims no pot haver-hi democracia real. Mes trasparencia i responsabilitat Llistes obertes i no votar unicament els representants cada 4 anys, amb possibilitat de fer redèrendums vinculants i tindre un cert poder de decisio en els temes que ens afecten No. Si, Els vots nul o en blanc o no vots haurien d'estar represents en seiens buits al parlament o congrès. Així els polítics es currarien el guany de vots. El model actual dona prioritat al territori amb més població (àrea metropolitana). S'hauria de trobar un sistema, on tot el territori si sentís representat amb igualtat de condicions, com el d'escollir un representant per cada zona (comarca, vegueria, etc..) Aplicar un sistema de sufragi directe, sense circunscripcions electorals. Em de tenir en compte que les singularitats del territori del qual formem part la gent de comarques (comunament anomenats), l'actual repartiment de vots ens afavoreix respecte a la gran urbe Barcelona. Tot i que és cert que les llistes obertes serien un gran impuls democràtic en una estat actual de desafecció a la política, també és cert que el gran problema enquistat en la democràcia occidental és el model partitocràtic d'aquesta, en el qual el fet de fer el sufragi per llistes obertes o tancades com actualment no canviaria el model actual de governaça i poder per partits polítics i no per persones. si, s'ha de buscar la forma que tots ciutadants diguin la seva amb la llibertat sense tenir por de les repercusions que pot dur això. Llistes obertes. Més varietat de partits polítics Un home un vot La veritat és que no sé ben bé com funciona tot això. El que sí sé és que si no s'arriba a un mínim de vots dins una comarca o província.. i no s'obté un escó, llavors els vots és com si es perdessin.. enlloc de sumar-se als d'una altra comarca.. no sé si m'explico. Jo crec que enlloc de no comptar-se, s'haurien de juntar tots. És a dir, comptar TOTS els vots de manera conjunta (no per províncies i comarques). Crec que caldria en primer lloc tenir una llei electoral catalana, pròpia i que tingues en compte el territori (com fins ara que el vot dels pobles allunyats de la capital tinguin més pes). Caldria repensar la llei Hondt, potser no cal garantir tant la governabilitat per fer majories, després ens passa el que ens passa. M'agrada més les lleis electorals amb dos voltes tipus la francesa. S'hauria d'anar cap un sistema més proporcional i que respectés el principi d'igualtat dels votants. Amb el sistema actual, el vot d'un ciutadà de la província de Lleida val més que el de la província de Barcelona. Llistes obertes. Utilitzar llistes obertes Democracia directa amb llistes obertes de veritat i politics no professionals, eliminar la partitocracia i constitucio feta i referendada per el poble no per els representanrs dels partits. Llistes obertes. Circumscripció única (tot i que perjudicaria a territoris menys poblats, com el Pallars) Eliminar la Llei d'Hont, que beneficia el bipartidisme i els partits autonòmics, en detriment dels partits a tot l'àmbit estatal. M'agrada força el sistema

electoral Anglés. Utilitzar una llei electoral igual o similar a la alemana. Va Júlia, no t'hi cansis!! Llistes obertes En tot cas democracia REPRESENTATIVA. No és demòcratic ja que perjudica a comunitats autònomes amb menys províncies i més població respecte altres. Ex: castella i lleó (2,5 milions de persones i 9 provincies) vs catalunya (7 milions i 4 provincies). S'hauria de fer amb criteris basats en la quantitat de persones. CREC QUE ES MOLT MILLOR EL SISTEMA FEDERAL DEL EEUU QUE EL NOSTRE S'hauria de modificar la Llei de Hondt per tal que fos més representativa dels vots reals dels ciutadans, així com pasar a un sistema de llistes obertes que no perjudiques tant als partits minoritaris. He fet un treball sobre això fa una setmana jaja. Et fico només la part que va relacionada amb el teu tema. EL SISTEMA DE GOVERN. La veritable democràcia seria el cas en què el poble, en la seva totalitat coincidís en escollir un representant, amb un bon criteri a l'hora d'escollir, però això és teòric, a la pràctica què podem fer? El millor seria continuar amb el sistema democràtic de votació, però l'actual està tan "brut" que és impossible que sigui just i equitatiu, l'única manera és començar de zero, tenint des del principi unes mesures indestructibles i constitucionals per a la protecció dels ciutadans, com seria la creació de comités de vigilància e investigació de corrupció política; que tots els comptes siguin totalment públics; que la creació de lleis sigui votada exclusivament pel poble; l'eradicació de càrrecs polítics absurds e innecessaris; i la norma més bàsica, important, i totalment necessària, l'eradicació del concepte de partits polítics, ja que és absurd votar una persona segons la seva ideologia, hem de votar la millor persona pel càrrec, i que sigui totalment objectiu. Les normes mínimes per a pertànyer a un càrrec polític sigui totalment objectiu. Les normes mínimes per a pertànyer a un càrrec polític (carrera d'Administració d'Empreses amb un 7 mínim de nota mitjana; carrera de dret amb un 7 mínim de nota mitjana; carrera de filosofia; un curs de moral de 2 anys; domini d'anglès i alemany, un Coeficient Intel•lectual mínim de 120; oposicions per a cada càrrec concret), i amés hi haurien 3 presidents, 5 vicepresidents, i 20 consellers. D'aquestes 18 persones, totes tenen un vot, el vot de cada president és de 20 punts, el vot de cada vicepresident és de 10 punts, i el vot de cada conseller és de 2 punts. Així quedaria distribuït: - Presidents 30 punts. - Subpresidents= 25 punts. - Consellers= 40 punts. Les persones corrents, el poble, no podria votar, es suposa que cedeix el seu dret de decidir a aquest representants "millors". Però sempre tindrien el poder de "veto", si alguna cosa no sembla justa, o no volen que segueixi governant algú, si la majoria del poble ho decideix se li farà fora. En un món on no es coneix el mal, o almenys no es comet, ningú no té la necessitat, ni la temptació a fer-ho, a més que aquests representants són moralment purs, i existeixen comitès d'investigació política, als quals pot accedir qualsevol persona, sense cap requisit. I el que més m'agrada, els governants no es coneixerien entre ells. Hi haurien uns intermediaris, això dificulta moltíssim la possibilitat de corrupció. La de Llistes obertes, per districte o barri REPRESENTACIÓ DE TOTS ELS PARTITS POLÍTICS. LES MAJORIES GUANYEN I PER FER COALICIÓ HAN DE TENIR UNA REPRESENTACIÓ AL MENYS DEL 26% CADASCUN DELS PARTITS QUE FAN LA COALICIÓ, D'AQUESTA MANERA LES COALICIONS SERÁN MINIM DE DOS PARTITS CON GRAN REPRESENTACIÓ. LLISTES OBERTES PETITS DISTRICTES ELECTORALS I ELECCIÓ D´UN ÚNIC CANDIDAT Implantar les llistes obertes i el vot electrònic. Sobretot per les persones que resideixen a l'extranger. Igualar el pes electoral de les províncies, ja que en un país com Catalunya no es normal que tot el pes electoral el tingui sempre Barcelona i pel fet de tenir menys habitants les demes províncies no tinguin el mateix pes, la qual cosa provoca que sempre es decideix i es fa tot des de Barcelona i com ja està comprovat Barcelona no coneix el que necessita Girona, Tarragona o Lleida ells nomes fan el que els convé amb ells, així que si son 4 províncies que tinguin totes els mateixos ascons i d'aquesta manera la mateixa força tant a l'hora de triar representants com de governar. Listes pbertes No se quina es la llei electoral a catalunya Independència! Moltes, empoderar el territori, res de una persona un vot M'agradaria que d'alguna manera, almenys una persona d'una llista o altra hagués de sortir escollida en circunscripcions electorals més petites com les comarques, però sense que això alterés el resultat global de les llistes a nivell de Catalunya. El diputat de districte:consisteix a dividir el país en tants districtes com escons té el Parlament. L'elector escull entre els candidats que es presenten pel seu districte (només un per partit). I el que resulta elegit és el que ocuparà l'escó corresponent a aquell districte. Es molt difícil de definir, peò hauria de permetre la representativitat del terriotori de manera que els escollit es deguessin també a ell i no només al partit que representen. Molta sort bonica! Ui! No acabaríem mai! . Ampliar les llistes obertes a municipis de més de 200 habitants (potser fins als 10.000) . Millorar el disseny i funcionament dels mecanismes de control públics. . Limitació de mandats.
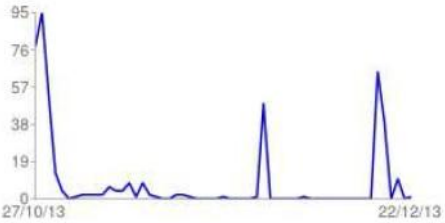
Nombre de respostes diàries